

**ПЕРСУС**

# **ОГНЕНИТЕ НОДОВЕ**

СОФИЯ  
2015

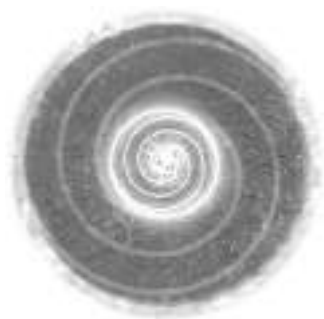
ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ  
Българска  
Първо издание  
Всички права са запазени.  
София, 2015

© Персус – *автор*

© Венцислав Огнянов – *художник на корицата*

Багрина Кларк – *редактор*

ISBN: 978-619-90357-1-9



*В света има само два вида хора:  
едни, които знаят, и други, които не знаят;  
единствено това знание е важно.*

*Каква религия човек изповядва,  
към коя раса принадлежи –  
това не са съществени неща.*

*Истински съществено е знанието –  
знанието за Божия план относно човека.*

*(Джиду Кришнамурти)*

*На теб, Учителю!*

## КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ

Тази книга няма начало. Копнежът по написването ѝ винаги е бил в мен. Интересът към окултното и мистичното е предизвиквал и предизвиква постоянен тласък в сърцето ми към огромното море от езотерични произведения. Това е моето море. Аз го обичам и то откликва на любовта ми по най-невъобразими начини, носещи удовлетворение и подхранващи непресъхващият стремеж за знания в тази област.

С годините, след прочитането на огромно количество информация, пред мен все по-отчетливо се откри една обща нишка, свързваща отделните книги. Тя се размотаваше като кълбото на Ариадна, водейки ме точно и непоколебимо през лабиринта от информация. Сякаш подчертани от невидима ръка, определени думи, изречения, извадки затрептяваха пред очите ми и се запечатваха дълбоко и трайно в съзнанието ми. Сякаш някой посочваше пътя и една книга ме водеше към друга, един материал към друг, едно чувство към друго. Така, без да усетя, се превърнах в страстен колекционер на сходни извадки, които с всяка следваща книга се допълваха, разместваха и преподреждаха, открехвайки все по-смело вратата към непознатото.

С времето от хилядите прочетени книги се обособиха около сто. От тях съставих една. Книгата пред вас е еманацията на прочетено, почувствано, преживяно и преосмислено. Тя е окончателното закотвено усещане в мен. Зная, че много хора с интерес към езотеричната литература, не разполагат с времето да се ориентират в морето от информация. Вярвам, че желанието ми да събера и подредя есенцията от нея на едно място ще позволи лесен и бърз

достъп на всеки до темите, които го интересуват.

Подредбата на извадките, допълването и свързването им в единен текст ми отне четири години. Това бе време, в което усилено се потапях и в духовните практики. Те препотвърдиха вече разбраното и понякога с резки тласъци отваряха все по-широко вратата, подхранвайки в мен усещането, че книгата не е достатъчно пълна. То никога не ме напусна. Убеден съм, че може да се добави още много в нея. Но целта ми не беше абсолютната завършеност, защото такава не съществува. Желанието ми бе по-скоро да открия, проследя и трасирам пътя, изминаван от Духа към неговия корен; пътя към Цялото, Единното, към Абсолюта – Пътя на човека към Бога.

В тази книга ще намерите интересни неща за древните земни цивилизации, развили се и загинали преди потопа. Ще получите неочаквана информация за расите, населяващи нашата Галактика. Ще промените погледа си към времето, пространството, реалността и измеренията, в които пребиваваме. И накрая, постепенно или в един миг, ще откриете връзката между всички тези неща, поставяйки основата на знанието за началото и развитието на своята същност, на своята Душа, като част от Божественото. Това е мигът, в който рухват старите основи, разбиват се отлежалите представи, променя се старият светоглед и пред очите избухват огнените кодове на новото възприятие.

*Желая ви този Миг от все сърце!*

*Авторът*

## КЪМ ПРИЯТЕЛИТЕ НА ЗНАНИЕТО

Здравейте!

Приятели, тази книга съдържа много знание. Дойдоха щастливите времена, в които информацията не е под карантина. И в нашия български свят придойде вълната на знанието, което дълго време беше недостъпно за нас. По-рано сигурно не бихме чели текст като този, но вече нашето съзнание започва да се приобичава към космическите процеси и да се опитва да разбере какво всъщност се случва – кои сме, откъде сме и накъде отиваме.

Безброй са вече книгите, които ни разкриват тайното знание. Сърцата и умовете на много българи са отворени за него. И все пак, нека четем езотеричните издания с едно наум; да разпознаваме вярното от невярното. Ако си поставим такава задача, скоро ще имаме усещането кое е вярно и кое – не. Логическото мислене не е точният съветник. Усетът е много по-верен от ума и петте сетива. Нашето главно занимание в тия времена би трябвало да бъде ученето и достигането до знанията, които са вътре у нас, а не сдобиването с материя и борбата с другите. Пътят към духовното извисяване за всички е открит. Дали ще тръгнем по него зависи от нашия избор. Имаме свободна воля. От това, какво ще сътворим чрез нея, ще зависи какъв ще е нашият днешен и нашият утрешен ден.

Когато избираме превъплъщение на дадено място, имаме сериозни причини за това и строг план за протичане на живота ни там. Избрали сме България – най-невероятното място на Планетата! С нашите духовни ръководители сме

обсъждали детайлно какво искаме да постигнем и при какви обстоятелства – употребени са много енергии и знания, за да бъде реализиран нашият нов живот в тяло. Ако пропилеем тази велика възможност, после ще сме дълбоко разочаровани. Максималното реализиране на програмата е най-добрият вариант. Разбира се, в много от случаите това е трудно. В плът, забравяме за програмата и животът ни се струва твърде труден, почти невъзможен да бъде изживян. Може би сме надценили своите възможности?! Това също е урок. Случайности не съществуват. Всичко е точна програма. Ние сме искали да бъдем точно в това време и точно тук. И още по-важно е, че сме го заслужили.

Сега, в морето от информация, се питаме кое е точното четиво и кое да прочетем по-напред. Един човек, който е посветил много време на четенето, е решил да ни бъде полезен. В „Огнените кодове“ той е синтезирал тематично информацията от много книги. Историята на нашата прекрасна Планета (доскоро напълно непозната за нас) е удивителна! Лемурия, Атлантида, Египет – живот в далечното минало, осветен от знание и духовност, и загинал поради загубата на Добродетелите! Трябва да знаем за превратните събития, които са се случили на Земята, за да не повторим грешките на миналите цивилизации и да изцелим Планетата си.

В момента ние сме участници във вселенски експеримент – преминаваме през дуален свят и все още егото ръководи много от нашите действия. Добрата новина е, че този експеримент е в своя край. Все повече са хората, които усещат със сърцата си, че сме Едно! И трудът на Персус



е от знаците, които ни подсказват това. Сътворяването на тази книга е израз на грижа за Цялото. Нейната цел е да ни помогне да се ориентираме по-лесно в безкрайното знание и да получим в синтезиран вид важната информация.

Безкрайно му Благодаря! На добър час с „Огнените кодове“!

Багрина Кларк



## **ПЪРВА ЧАСТ**

# **МАЙСТОРИТЕ НА ИГРАТА**



## Раздел 1

# БОГ – СВРЪХСЪЗНАНИЕТО

*Великият път е всеобхватен – и наляво върви и надясно. Всички неща му дължат своето раждане, но той не се разпорежда с живота им. Завършва делото, но не оставя името си върху него.*

*Облича и храни безброй неща, но не им става повелител. Неизменно безпристрастен – може да се нарече недоловим. Всички неща към него се завръщат, но не го смятат за господар.*

*Именно понеже не се величае – величие достига.*

*(Лао Дзъ)*

## Безкрайната Мисъл

В началото бе мисълта. Бог (Сврѣхсѣзнание-то) в своята най-възвишена форма е мисъл без начало. Вечна мисъл в Пустотата, която дава живот. Пустотата е отвѣд времето и пространството, отвѣд всички форми и противоположности, отвѣд светлина и мрак, добро и зло, неподвижност и движение, екстаз и агония. В това състояние не съществува нищо конкретно и въпреки това – тук не липсва нищо. Тази Пустота е „бременна“ с цялото съществуване, тъй като съдържа всичко в неговия потенциал.

Всичко, което съществува е създадено от мисълта – тя е *Божествен разум*. Сврѣхсѣзнание-то е свободно течаща вечност, река от мисли, океан, който обкрѣжава, подхранва и позволява всичко съществуващо да бѣде почувствано и усетено. Всяко нещо носи съзнание и съзнанието никога не е било създавано, ТО просто е било. „ТО“ (ТАТ на санскритски) е съвкупност от мисли и източник на всичко съществуващо.

Корен, Единно, Истинско Съществуване, колективната съвкупност на Космоса в своята Безкрайност и Вечност. ТО е пасивно, тъй като е абсолютната Причина. Онова, което Сврѣхсѣзнанието е създало, можем да проучим. Да проучим Него? Това е заблуждение. Как ще опознаеш това, което обхваща всичко, може всичко, винаги се развива, винаги се движи, винаги позволява и винаги е? Как ще усетиш Вселената, когато тя няма начало и край? Същината на Сврѣхсѣзнанието е, многостепенна, многомерна и многообразна, и затова е необяснима и непознаваема. Мислене, което има граници, не може да опознае нещо извън времето, разстоянията, пространството и материята, защото няма наличните термини. За да опознаем същността, трябва да обгърнем всичко в своето възприятие, но няма как частичката да обгърне Цялото. Тя може само да се докосва с части, които са редом с нея, тоест можем да говорим само за качествата на Сврѣхсѣзнанието, които възприемаме или можем да възприемем. Да се достигне първоначалното Му състояние е невъзможно, защото то се променя заедно с нас, с всяка наша мисъл. Изменяйки себе си, ние изменяме Сврѣхсѣзнанието (Бог). Как ще кажеш това е Бог, когато това, което е Бог Сега, няма да е същото в следващото Сега? В него животът се променя непрекъснато и се развива всеки момент, затова състояние на съвършенство никога не може да бъде постигнато. Бог е несъвършен, защото съвършенството е ограничение за непрекъснатия и постоянно променящ се живот.

Всички цивилизации признават Бог, но напредналите, признават един и същи Бог, защо-

то Той е Свръхсъзнанието – духовна субстанция, която чрез прилагането на определени принципи и закони се трансформира в организирана духовна материя, която се развива в многообразни светове – духовни и материални. Бог не е образ. Той е онзи първоначален закон, който задвижва и организира духовната праматерия. Този закон включва всички видове енергии и принципите на тяхното проявление. Бог е цялостната съвкупност от духовни и материални светове с всички създания в тях, които са съществували и съществуват. Странно е да се смятаме за създадени по образ и подобие на Свръхсъзнанието, което няма материален образ, но и да има, всеки генотип би се припознал там.

## Разширението на Мисълта

*В началото бе мисълта.  
После – необходимостта  
да се изпита мисълта.*

*(Ф. Шлемур)*

В света на Свръхсъзнанието няма мъжко и женско, преди и сега, бързо и бавно, тук и там, горе и долу, ляво и дясно, правилно и погрешно. Няма изживяване, има само знание. Знанието е Божествено състояние, но най-великата радост е да бъдеш. Да бъдеш се постига само след изживяване. Свръхсъзнанието би останало една мисъл без форма, ако не се бе обърнало навътре, за да види себе си. Съзерцанието на мисълта, самото размишление я разширявало. Същността и целта на съзерцателната мисъл е любовта на Бог към себе си, предизвикваща в не-

го желание да се опознае. Да се гмурне в раз-  
дялата, отхвърлянето, болката, злото, агонията  
и мрака, за да изживее безкрайната радост от  
преоткриването на своето изконно, безметежно  
и блажено състояние на неделимото Единно,  
намиращо се отвъд отрицанието и противополо-  
жностите от всякакъв вид. За да извърши  
пътешествието, Свръхсъзнанието (Бог) трябвало  
да създаде илюзията за пространство, материя  
и време, а наред с това, и категориите на зло-  
то, мрака, болката и разрушението. Понеже  
съществувала само една отпавна точка, един-  
ственото място, намиращо се отвътре, ТО осъз-  
нало, че ще трябва да използва именно нея. Не  
можеш да изпиташ Себе Си като Създател, до-  
като не създадеш. И не можеш да създадеш  
Себе Си, докато не разделиш Себе си на части,  
защото всяка по-малка част от Цялото би могла  
да погледне към останалото от Себе си. И така  
Всичко, Което Е, разделило Себе Си, ставайки  
в един върховен момент две неща – Тук и Там.  
За първи път Тук и Там съществували еднов-  
ременно, отделно едно от друго, но започнало  
да съществува и всичко, което не е нито тук,  
нито там, но което трябва да съществува, за да  
могат Тук и Там да съществуват. Част от Свръх-  
съзнанието се отделила извън Него, като ост-  
ровче, за да може ТО да възприема (да вижда)  
тази своя отделена част. Тази част започнала  
да се задълбочава към своя център, отдалечила  
се от Първоизточника и започнала да смята се-  
бе си за самостоятелна! Така се създаде илюзи-  
ята на отделеността! Съществото живеещо в  
дълбините на океана, не знае, че над повърх-  
ността има слънчева светлина. И колкото по-  
дълбоко се потопява, толкова по-малко светли-



на попада върху него! По-нататък Частицата отделила в себе си островчета от себе си, за да ги съзерцава и възприема. И така възникнала втората степен на разделяне. Този процес продължава постоянно, безкрай!

## Големият взрив

• **Централната точка.** До създаването на Мирозданието е имало Велика Тишина – Сънят на Абсолюта, при което ТОЙ е бил свит в точка на покой в Пустотата. В линейното мислене има точка и разгръщаща се вселена, но всъщност точката също така е безкрайност. Пустотата от своя страна не е пространствено място, а е енергийна величина, състояние на отсъствие на всякакво движение и развитие, непознаваемо, неидентифицирано нещо. Централната Точка на мисълта е мястото, откъдето Сврѣхсъзнанието извира – Централната Сврѣхвселена, от която произтича Сътворението. Това е свят на енергия, състоящ се от обширни области тъмнина, в които има малки точки светлина. Тъмните области съответстват на женската част на енергията – създаваща и вечна, докато светлите – на мъжката част. Сврѣхвселената е почти изцяло женствена, а светлата енергия, мъжката част, е срещана рядко. В Централната Точка има мигновена връзка с всичко. Централната Точка няма определено място. Едновременно е активна и пасивна, има мъжко и женско начало, обхваща всички архетипи. Целият съзнателен живот се развива в стремеж да я достигне – растения, камъни, хуманоиди и други! В нея вътрешното развитие е ориентирано навън, тъй като може да се види всичко във всичките вре-

меви области. Оттук мисълта расте и се разм-ножава. Когато мисълта е видима и разширена, тя намалява вибрацията си до честота, излъч-ваща светлина.

• **Големият взрив.** Абсолютът натрупал дос-татъчно вътрешна енергия за разширение и развитие, за движение и изменение. Централ-ната Точка на потенциала на Абсолюта, изпол-звайки спящото пространство на Пустотата, започнала да го оживява и присъединява към себе си, разпространявайки мисълта – своя им-пулс на развитие. Големият взрив е издишване (експлозия) в Централната Точка на мисълта, в Потенциала на Свръхсъзнанието, под формата на светлина. Докато енергийният потенциал на Свръхсъзнанието се разширява, процесът е из-дишване. ТО издишва мисъл, от която всичко се ражда; мисъл, която става Космос. При дос-тигане на критичното състояние на издишва-нето, започва свиване на потенциала – тоест вдишване. Тогава всичко се завръща обратно в себе си<sup>1</sup> заедно с дъха на Бог; изчезва в Лоното на Великата Майка.

Когато Свръхсъзнанието се разширява, ТО разлива и разпилява, когато се свива – всмуква и събира. Това предизвиква периоди на Еволю-ция и Инволюция. Издишването на Непозна-ваемата Същност ражда света, а вдишването го кара да изчезне. Формите на съществуване на Бога са безкрайно множество и животът не свършва с вдишването или издишването на

---

<sup>1</sup> Хората не разпознават кога дъхът и времето се движат напред или назад, защото когато времето се връща в Бог, съществата не се движат назад, а продължават в същата посока, развивайки се.

Свръхсъзнанието. Ние няма да престанем да съществуваме, а ще се върнем като частици на Бога и ще започнем да пътешестваме с Неговата „кръв“, по Неговото „тяло“ под формата на молекула кислород. Вдишвайки пространството около себе си, Бог (така както и ние) го е преработил в Себе Си и ще го издиша в нов преобразен вид. Абсолютът издишва Себе Си и вдишва променения вече Себе Си; и издишва новопроменения Себе Си и вдишва още повече новопроменения Себе Си. Това е един от начините да се твори. Този процес продължава вечно и нашата Вселена е само една от безкрайните серии, нямащи начало и край. Началото на Вселената, не е Големият взрив, защото нещо е съществувало и преди него. Взривът е само част от големия процес на сътворението, само едно издишване, след което светлината се разпръсва от Централната Точка. С въртеливо движение, вълна след вълна, енергийните потоци се изливат навън, формират въртящи се спирали от енергия, дълги милиарди и милиарди километри, които се увиват около Централната Точка. В момента на тази велика експлозия, когато отвътре елементите на всичкото препускат напред, е създадено времето – защото нещо било първо тук, после там и периодът, който изминал оттук дотам, бил измерим.

## Бялата Светлина

- **Първичният Дух.** При всеки импулс Свръхсъзнанието „издишва“ Бяла Светлина. Светлината е първата форма на видимата разширена

мисъл. След „издишването“ настъпва затишие, бездействие на Първоизточника. Тогава започва изразяването на Първичния Светлинен Дух като „главен управител“ на Мирозданието, въплътител поредните идеи и проекти на Свръх-съзнанието. Свръхсъзнанието и Първичният Дух вече не са едно и също. Първичният Дух започва да разгръща енергийни вериги с високи честоти. Чрез тях Светлината създава Духовните Светове, които се самопроизвеждат и саморазвиват, за да бъдат изразени все повече аспекти от Свръхсъзнанието.

• **Първичните Слънца.** В Бялата Светлина се обособяват специфични зони, вибриращи различно от основната ѝ вибрация. Първичните Слънца са остров от вибрираща Бяла Светлина, с различна честота от общата. Впоследствие тези Слънца започват да отделят енергийни топки, които стават нови Слънца. Всяко от тях получава програма и активира различна енергийна верига. Образуват се енергийни „родове“ и „семейства“ с общи характеристики, но с различен енергиен ред.

**Централните Слънца.** Представете си разумно същество, действащо в много измерения, състоящо се от централните слънца на тази Вселена, разхвърляни по цялото му тяло. Целият растеж е насочен към тях. Чрез тези слънца се управляват световите. Централните Слънца са инстанция по веригата, която приема Енергиите и Идеите на Първоизточника. Разумът се проектира като светлина. Разумът на Слънцето държи слънчевата система в своето енергийно поле. Слънцето не е горящи форми от газ, а разумно същество, под чиято маска могат да се

крият високоразвити светове, защитени чрез силата на светлината му. Слънцето е място за учене, за инициация, за напредък. Основната сила на всяка система е в нейното слънце, а колективното му съзнание се проявява чрез лъчите му. Всяка галактика има Централно Слънце (със специфичен енергиен състав и вибрация), около което се върти. Новообразуваните мъглявини биват стимулирани да създават слънчеви системи. Централното Слънце притегля звездните и слънчевите системи и хармонизира техните движения, изпращайки им необходимите енергии. Развоят на звездите в дадена галактика зависи от връзката им с конкретното Централно Слънце. Чрез астероиди, лунни и планетни излъчванията на Свръхсъзнанието се предават от звездите към Слънцето, а след това на Земята. В еволюцията си съществата връщат обратно към Слънцето събраната информация. Слънцето я прочита и така коригира дисхармонията в творенията си.

## Духовните Матрици

- **Разслоението на Бялата Светлина.** Свръхсъзнанието е океан от светлина, океан от течащи енергии. В него вълните се зараждат, развиват се и се разбиват в брега, образувайки пяна, която се движи по повърхността. В някои части на светлинния океан се обособява концентрирано съзнание – точки от съзнание, които се движат независимо от своето обкръжение. Така възниква зародишното усещане – осъзнаването на себе си. Индивидуалните същности се

раждат в определена точка, в която съзнанието им получава усещане за индивидуалност. До този момент те не са осъзнавали себе си и другите. За да усетите нещо друго, се налага да се изолирате от абсолютното Единство. Осъзнаването на „себе си“ възниква, когато между групите енергии се образува разделящо ги пространство. При оформянето на точките на съзнание в океана участва сила, действаща отвън – силата на Божественото вдъхновение, на мъжкия аспект, на Този, Който ни е създал. В същото време океанът представлява и женската, чувствителната част. Мъжкият аспект е като лъчи, които се изливат над океана и усилват процеса на разделение на индивидуалните съзнания. Океанът и лъчите образуват същност – архетипна енергия, притежаваща мъжки и женски аспект, която се проявява и изразява. Това е Духът, „Нашето Аз от Светлина“. Всяка частица светлина, родена от първата видима мисъл, се превърнала в индивидуалност, в „лъчисто същество“. Тази Божествена светлина, която е нашето първородно и постоянно тяло, е Духът на нашето същество – истинското „АЗ“ на Бога. По такъв начин Сврѣхсъзнанието, което по-рано никога не излизало извън границите на своето същество, се разширило чрез самосъзерцание. Именно тогава всеки е станал неповторим и самостоятелен. Като индивидуална единица съзнание Духът напуснал бавно състоянието на единство с океана. След Големия взрив всички видове души вече съществували. Всички възможности на Бог вече съществували. Всичко ново е стремеж на старото да се видоизменя. Именно в това е заложена безк-

райността на многообразието и уникалността на формите на Бог. Самото посяване на души е просто разделяне на Бог на части. За първи път възникнало усещане за отделеност, загуба и липса.

За да стане възможно творчеството, индивидуалното съзнание трябвало да се осъзнае като отделно от другите. Само тогава биха могли да съществуват различия. Когато всичко е единно и свързано, нещата са статични. Когато съществува разлика, има многообразие. Духът бил задвижен от любопитството и потребността от опит.

• **Майсторите на Играта.** След образуването на Първичните Слънца и обособяването на различията поради специфичната им вибрация, сходните енергийни конфигурации се групирани в Духовни Матрици, Духовни Строители, първите „Божества“ – първични енергийни и законови подматрици на Първичния Дух. Те са праначалата на Мирозданието. В тях няма време, мерни единици, ограничения. Духовните Матрици са първородните деца на Бога не в линеен смисъл, а като тясна близост с Него. Това са ПървоМайсторите на Играта. Те не са толкова личности, колкото енергийни полета с индивидуални особености. Те са безгранични, приемащи всяка избрана форма, тъй като са извън пределите на звука и геометрията.

В Мирозданието няма нищо постоянно, но някои качества на Бог са Му присъщи дълго и стабилно! Точно това са и Майсторите – възплъщение на Неговите качества! Това е „архетипът“ на енергийната реалност, притежаващ ин-

дивидуалност. Това са Същностите, Дхиани-Будди или Дхиан-Когани, Риши Праджапати при индусите, Елохими или Божии синове при евреите, Архангели при християните, Планетарни духове – проводници за проявяването на Божествената Мисъл и Воля, които дават и установяват в Природата нейните „Закони“. Съществува Архангел (архетип, идея) на Любовта, на Истината, на Доброто, и тъй нататък. Всеки от тях олицетворява конкретен аспект<sup>2</sup> на Бог. Притежава определени характеристики, за разлика от Сврѣхсѣзнанието, защото То е Всичко и Нищо. ПървоМайсторите на Играта – това са организаторите на школата за богове, всеки един от тях си има своя специализация. Те са Всемирно Братство – йерархия от разумни същества, завършили еволюцията си милиарди години преди хората, създаващи и направляващи целия Космос.

Всяка Духовна Матрица (Майстор) изразява определена Идея на Сврѣхсѣзнанието и разгрѣща енергийна верига, съзидаваща духовни светове в определен диапазон на Бялата Светлина. Те се отличават с енергийна конфигурация и тон – звукова вибрация (код), чрез който се идентифицират.

---

<sup>2</sup> При Луцифер – това е любов към новото, любопитство. В Яхве – е любовта към управление, към власт. В Михаил – е любов към обединение. Това е избор за развитие в себе си на качествата на Бога.



## Светли и Тъмни

*Да се освободиш от  
заблужденията си, е  
да излезеш от Ада.  
(Беинса Дуно)*

Сврѣхсѣзнанието е неутрално, нито добро нито лошо. То просто Е. При Бог няма закони, защото ако имаше, Той би бил ограничен. Съществата са тези, които ги създават.

Отначало „Доброто“ било навсякъде, но липсвала възможност за израстване и разширение, всичко било статично. Както бялото е сбор от всички цветове, така и обичта не е отсъствие на омраза, ярост, похот, ревност, алчност, а сбор на всички чувства. Тя е Цялото, Съвкупността, Всичкото. За да може Душата да изпита съвършената обич, трябва да изпита всяко човешко чувство. Така се появила нужда от динамиката на противоположностите. Трябвало нещо, противоположно на „Доброто“, защото не можеш да изпиташ това, което си, докато не се срещнеш с онова, което не си. Използвайки способността си да твори, интелектът разработил системата на противоположностите. Нужно било рязко разграничаване.

Сврѣхсѣзнанието излъчва подредена и хаотична енергия. Редуването на хаоса и реда трябва винаги да е балансирано, за да може всяко същество да премине през различните жизнени опитности. Ако порядъкът вземе връх, това води до застой и деградация. Преобладаването на хаоса също е разрушително. Балансът между тези енергии дава възможност на Сврѣхсѣзнание-то да проучва Себе Си. Тъмнината и Светлината

имат една и съща природа, всяка възникнала от Сврѣхсѣзнанието. Светлината е ред. Тъмнината е видоизменена Светлина. Тя е безпорядък. Хаотичните енергии поддържат постоянното движение, което е условие за равновесието<sup>3</sup> в цялото съществуване. Целта на самото съществуването не е унищожението на Тъмнината, а превръщането ѝ в Светлина. Ето защо на повисоките честоти (нива на съзнание), хаосът и порядъкът се привличат, докато накрая образуват едно Цяло.

### Великото Разделение

Майсторите са в дуалността, извън Единството, защото имат усещане за индивидуалност. Сврѣхсѣзнанието не знаело какво ще усетят те след навлизане в дуалността. Отделяйки се, Майсторите открили, че могат да сътворяват много форми и да живеят в тях.

*И започнали Частите на Бога да се разделят на такива, които пожелали да станат отделни, самостоятелни Творци, и такива, които не се отделили окончателно.*

Създаването на Светлина (на Ангел) предизвикало сътворяването на Тъмнината, наречена НЕВЕЖЕСТВО. Незнанието, кои сме в действителност, е стимул за промяна, израстване и разширение. То създава илюзията за съществуване извън Доброто, за отделеност от Бога. То поражда страх, страхът поражда необходимост от контрол, което поражда борба за власт и ето всички условия за разцвет на „Злото“. Така би-

---

<sup>3</sup> Например вирусите, атакуващи детето, са хаотични по природа, но създават антитела, които помагат. Така работи схемата „хаос-ред“.

ла създадена сцената за борба между „Доброто“ и „Злото“. Светлината иска да разчупи структурата на властта и да освободи ограничените енергии, а Тъмнината да ги потиска и контролира. Когато едната набира сили, другата възстановява баланса.

Нашата тъмнина, която е „лоша“, всъщност е нашата наранена част. Събуждането не е изправянето на доброто срещу зло, а финото сътрудничество помежду им – за да се учим. Всичко е изградено от Свръхсъзнанието и винаги е свързано с Него. То е отделено от Бога само чрез Избора си на Творене, чрез СВОБОДАТА НА ВОЛЯТА. Както водата, в каквото и състояние да е (лед, пара, течност, море, ручей, блато и т. н.), винаги е вода, но в различни състояния.

- **Светли са Частите на Свръхсъзнанието**, които не се отделят от Него. Те творят, но чрез Него, колективно, всички заедно – не Отделно Творение, а единственото Творение на Единия. Те имат само едни цели и методи. Всичко, което са сътворили от името на Бога, е Бог. Това е пасивно творене – създаване на нещо много близко, подобно на теб.

- **Тъмни са Частите на Свръхсъзнанието**, които се отделят от Него, за да познаят себе си. Те творят отделно, по създадени от тях закони и методи, без да знаят какво ще сътворят. Това е активно творене, тоест творене на нещо различно от теб, по-изменено. Те творят Еманации на Бог, както и собствени. Създават зона в Свръхсъзнанието, все още неопозната от Него. Това потенциално Творение е непознатата Тъмнина! Тази част от Творението е недостъпна и непонятна дотогава, докато не бъде сътворена (осветлена). В момента, в който То вече познае

Сътворена Част вътре в Него, Тя става Него, тоест Светлина.

*Това е единственото различие между Светлината и Тъмнината.*

Вътрешната същност знае, че злото е незнание, а понятията горе и долу се отнасят за пространството, в което могат да съществуват. Символиката на възнесение и падение, светлина и тъмнина е напълно непонятна в реалности, където действат други механизми на възприятия. Има светове, в които е невъзможно самото понятие „светлина“, понеже възприятията там имат температурен характер. Фанатичната вяра в противоположностите е едно от най-вредните неща, както в живота, така и след смъртта, защото задържа вярващите в нея.

• **Творенето.** Майсторите на Играта отключват мисълта, чрез която изтеглят от Първичния Дух аспекти на Истината и на Мъдростта. Тези велики Духовни Същности имат могъщи възможности на върховни разпоредители и изразители на Волята на Първичния Дух, преки строители, повелители и управители на обособените духовни светове – съзидатели на втора позиция; архитектите, които прекомбинират висшите енергии, като умножават разнообразието. Те са енергийни строителни закони, матрици за сътворяване на последващите форми с по-ниски вибрации и по-ограничени възможности. (79) Творческите възможности на Майсторите на Играта са неограничени. Те са откривателите на все нови и нови страни на Божествения строителен материал (Духовната субстанция), както и на разнообразни форми и енергийни закони, чрез които да създават все по-различни светове. Разумните формации на

новите светове също били програмирани да достигнат етап да бъдат строители.

## Разгръщането на веригите (Подматрици)

Когато развият докрай потенциала си, енергийните вериги създават нови форми, като внасят в енергиите си част от спецификата на друга верига. Прекомбинирането на различно кодираните изрази на Първичния Дух отваря безкрайни нови възможности<sup>4</sup>. Всеки, роден от Светлината свят, започва самостоятелно да рой себеподобни, но с различни нюанси от Абсолютните Идеи и той също рой производни. Така многообразието на първичните светове се увеличава и те добиват статут на вселени със собствени кодове. Всички вселени са част от Сврѣхсѣзнанието. Всеки свят според еволюцията си получава енергии и планове за развитие, придвижващи го към по-висока или по-ниска вибрация. Всяка вселена притежава съзнанието на Бог, но тази съзнателност е различна в различните вселени, както и в различните части на една и съща вселена.

Всяка вселена си има възраст и „богове“. Нашата е една от многото. Тя е млада. Възникнала е преди около 20 милиарда години във вид на точка от светлина в Сврѣхсѣзнанието – точка, намираща се във вътрешността на по-голяма; тя във вътрешността на по-голяма и т.н., до безкрайност, до вечния аспект на Сврѣх-

---

<sup>4</sup> Когато след еони Абсолютът „издиша“ следващата си Идея, тя се разгрѣща и прекомбинира чрез принципите на предишната, но носи много нови аспекти.

съзнанието (Дъха на Бог), който безкрайно се разширява и свива.

Смисълът на разгръщащите се енергийни вериги, които създават нови светове, е освобождението на Свръхсъзнанието от „издишаните“ енергии. Така ТО може да се изрази отново чрез последващото дихание, като новите му Енергии и Идеи се внедрят отново в Първичния Дух и Светлина и пак започнат да образуват светове.

- **Духовни Подматрици (Свещената йерархия).**

Свръхсъзнанието е висш разум, който постоянно се разширява и умножава чрез всеки АЗ. В по-ниските светове работят и последващите поколения Майстори на Играта, производни на творците от предходната зона с по-висока честота. В това огромно творение съществуват безброй по-малки творци, създаващи светове, дори вселени. Тези богове (с по-малка мощ) притежават свободна воля и избор, както и право и възможности да творят. Последващите поколения на Майсторите на Играта проявяват творческите си възможности неограничено и създават все по-нови взаимопроникнати светове, в които процесите в един свят засягат другите светове, и обратно. Това продължава вечно с неотслабваща сила. Всички създания, които съществуват и притежават самосъзнание, също са творци, създатели. Така започнала да се гради Свещената йерархия от Духовни същности с различни функции. По този начин Бог е целият в играта – играе едновременно милиарди игри на всички нива и във всички роли. Има единствено Бог и Негови различни форми. Всяка от тях знае малки де-

тайли от плана, но никой (освен Източникът) не го познава в неговата завършеност. Бог в тези безкрайни игри има роли на програмисти, художници, учители и тъй нататък. Всеки в Мирозданието избира тази роля, която му е интересна. Има учителска система, която е избрала за цел на своето развитие да обучава тези, които са по-надолу по стълбата на Мирозданието. Има същности, на които им е интересно да конструират и да създават усилватели и тренажори, в които ние така се увличаме, че започваме да вярваме в непоклатимостта на това, което виждаме. Трябва да разберем и да повярваме, че това, в какъв вид възприемаме света около нас, е отражение на нашето съзнание, то е наше творение. Ние можем да приемаме, да задържаме и да наблюдаваме мислите. С този разум сме замислили и въплътили всичко, което съществува. Ние сме използвали Божествените мисли и сме създали целия блясък и красота на формите. Ние сме Майсторите на Нашата Игра и всичко, което прави „централният компютър“ (Свръхсъзнанието), е да ни осигурява достъп до инструментите за създаване и поддържане на играта. Ние сме Свръхсъзнание (Бог) в разширена форма. Чрез нас животът продължава да се разширява. Каквито ставаме в процеса на разширението си, такъв става и Бог. Какъвто става Бог чрез разширяването на всеки от нас, същото можем да станем и ние, защото всеки има достъп до това, което е ТОЙ.

## Мисъл, Светлина, Материя

Съзнанието формира материята, а не обратно. Мислите са съществували и преди материята, ще съществуват и след нея. Съзнанието е по-фина форма на материя. Духовната субстанция е основният строителен материал на всички светове. Тя никога не се загубва, не изчезва и не се разрушава – само се трансформира, без да се износва. Когато се забавя вибрацията на Божествената субстанция, се проявяват други Нейни качества. Така се стига до сгъстяването ѝ и до образуването на гъстата материя. Вселената е фино енергийно поле, което постепенно става плътно и материално чрез възпроизвеждане, предаване и натрупване на видоизмененията и познанието в хода на историческото време. Материята „изтича на етапи“ от Божественото и във всеки нов стадий става по-обща, по-груба и по-неясна, по-бавна, по-гъста и по-студена. Колкото повече се сгъстява материята, толкова нейната честота на вибриране намалява, докато повишаването на честотата на вибрациите води до създаване на по-фина материя. Това е цикличен производствен процес, чрез който Духът, преминавайки през гъстата материя, се усъвършенства и повишава своето качество.

Преди да се сътвори каквото и да е, мисълта за него е образ в душата. Когато съзерцаваме една мисъл и я пропиваме с емоция, тя се разширява до вибрацията на светлината. Ако после забавим движението на светлинните частици, ние ги уплътняваме, като създаваме електромагнитно поле с положителен и отрицателен полюс. Това е електричество. Ако забавим и



уплътним мисълта още повече, електромагнитното поле коагулира в груба материя, която на свой ред коагулира в молекулярни клетъчни структури, тоест форма.

*Тоест: взема се това, което няма скорост – мисълта. Тя се разширява до нещо, което има скорост – светлината. Намалява се скоростта на светлината и се стига до форма.*

Свърхсъзнанието (Бог) не е сътворило вселените, защото ТО е вселените. Архангелите и Ангелите, както и ние, сме създали всичко с мислите си, усещайки го в своята душа. Милиарди години сме творили в електромагнитното поле, като сме го понижили до груба материя и сме създали трилиони „слънца“, образувани чрез понижаване на стойностите на електромагнитното поле до синтеза на газови вещества. От тези слънца – главни искри на живота, били създадени и пуснати по орбити въртящи се сфери – планети. В Млечния път има 10 милиарда слънца и около всяко има планети, на повечето от които има живот. Във всеки свят (според честотата на вибрацията) се образува и неговият специфичен вид, със специфични качества и разумни формации, които могат да обитават такъв вид свят. Затова и съществата в различните светове са различни. Тяхното устройство и начин на живот са в синхрон с вибрациите на обитавания свят. Те имат сетива и разум, съобразени със специфична вибрация. Във всеки свят се проявяват закони, процеси, енергии, форми, които носят своята специфична характеристика и в същото време са свързани с другите светове и с техните специфични характеристики.

## Божествените Принципи

Изпълнителите, чрез които твори Божествената Мисъл, са Висшите Йерархии (Божества-та). Чрез тях Тя дава вибрационните характеристики на енергийните закони. Божествената Мисъл е основен закон с множество подзакони. В тях са внедрени енергии и програми за съзидание. При създаването на първите светове и същества са били заложени основни принципи, чрез които те да съществуват. Така е била запазена нишката с Първичния Дух, свързваща всички светове, независимо от многообразието и измерението им. Първичните Духовни Енергии – Светлината, Любовта<sup>5</sup> и Словото<sup>6</sup> – присъстват във всяко съзидание. Те са идеите, по които се градят и съществуват Духовните Вселени. Те били закодирани във всичко новосъздадено, във всички нови енергийни форми, които от своя страна раждали светове, в които също внедрявали идеите на Мирозданието. Сега всяка частица носи цялостната информация, която се съдържа във вселенските програми, както и в подпрограмите на всеки нов свят. Принципите се съдържат във всяка човешка клетка. Основен момент в тях е овладяването

---

<sup>5</sup> Любовта е условие за появата и съществуването на световите, ядрото за клетката. Където липсва енергията на Любовта, не могат да се раждат светове. Тя е същността на Първоизточника и струи непрестанно. Любовта въздига цивилизациите от материалните светове отново и ги връща към Свещените пространства.

<sup>6</sup> След Първичния Дух и Първичната Светлина се появява Словото. То е творецът на материалните вселени. То чрез своите съчетания привежда в действие Духа и Светлината. Енергията в изречените думи, създава формите и те имат действителен заряд.

на моралните норми, необходими за създаване на хармонични светове, в които да живеят разумни същества. Осъзнаването и реализирането на моралните принципи в живота отваряли вратите към Божествените възможности.

Божествените принципи са неизменни, съдържат всичко и са валидни до момента, в който новото дихание на Свръхсъзнанието вдъхне следващата Си Идея. Бог всъщност е идея, принцип, на който са подчинени творящите енергии. Това не е единен център, творещ закони за всеобщо подчинение. Има системи, които наблюдават програмата, за да може тя да функционира, но никоя от тях не определя какво е забранено, защото би поставила ограничения. Творението може да бъде ограничено единствено от програмата на създанието, в рамките на което то става. При саморазвиваща се система, никой не може да установява закони. Това, което лишава едно създание от свободна воля, от свободата да изрази Бога, живеещ в него, е злото. То се изявява много по-силно и спрямо този, който го налага, защото проявата на осъждане или ограничение става норма в съзнанието на този, който осъжда и ограничава. Като я създава, той всъщност ограничава себе си и се самоосъжда.

Всяка същност е уникална, има право на избор и твори свое възприятие, както твори и законите на своето взаимодействие в съответствие със своя избор. Законите на Вселената са сумарен вектор на сътворените закони от всяка една същност.

## Сътворените Закони

Три от законите са се наложили и разпространили многократно, защото са приети и се ползват от голяма част от същностите по веригата:

- **Закон за Свободната Воля**

Творецът взел решение да не налага никакви ограничения, които да доведат до създаването на неопитни деца. Той можел да съзерцава своите части само през тяхната призма. Това е Законът за Свободната Воля! Ние притежаваме свободната воля да избираме – да създаваме семена, да ги засяваме в триизмерната реалност и да жънем това, което сме посели. Каквото изберем обаче, това ЩЕ се върне при нас. Това е споделената отговорност при съвместното създаване на реалността. Този Закон станал причина за болки и страдания в много светове. На всеки била дадена способност да сътвори различен шаблон (от любовта до гротеската), за да изпита всяка потенциална идея.

Сложността на живота в разумни формации със свободна воля е изключителна. Количеството Божествена енергия, която може да приеме даден свят, е мерило за неговото качество и за еволюционния момент, в който се намира. Свободната воля дава правото да почерпим мисъл от Свръхсъзнанието, да я видим и да я пречупим или изкривим през себе си. Това създава неповторимост и разнообразие. Животът ще стане отвратителен, гнусен, вулгарен или върховно красив. Ще стане такъв, какъвто искаме да го видим. Свръхсъзнанието по своята същност няма отношение, ТО просто Е. Ако ТО наложи цензура на мислите ни или ограни-

чи нашите възможности да изпитаме целостта на живота, то ние не бихме имали свободата да продължим Неговото разширение във вечността. Затова можем да правим всичко съгласно нашата воля, защото тя е и Негова. Такъв е договорът между Бог и нас, между Бог и Него самия. Никой никога не може да умре заради нечий гряхове. Бог не е сътворил нищо, което да го превъзхожда и да ни лиши от жизнената сила, затова сме безсмъртни. Ние притежаваме свободна воля и отговаряме за всичко, което правим. Каквото и да е то, винаги ще сме обичани. Няма непростима грешка или недостатък. Ние и сега сме толкова съвършени, колкото в деня, в който Бог ни е сътворил.

• **Закон за еволюция и инволюция**

Еволюция е, когато малката искра на Божествеността започва като неодушевен обект от първа плътност (измерение), бавно се развива посредством все по-сложни нива от генетични конфигурации и с времето се завръща обратно в Свръхсъзнанието. Едновременно се наблюдава и процес на инволюция, когато Духът се отделя от Свръхсъзнанието и постепенно понижава своите вибрации, ставайки светлинно същество. Чрез въплъщението индивидуалното съзнание изпитва всички нива на еволюцията – от песъчинката, обратно до Свръхсъзнанието. Еволюцията и инволюцията са два обновяващи процеса, подобни на кръвообращението. Инволюцията е слизване от голямото към малкото, а еволюцията – възлизане от малкото към голямото. Постоянно едни се качват, други – слизат. Ако качването се преустанови, и слизването ще спре.

Нашият живот е произлязъл от висшия живот. Първото слизание на съществата на Земята е инволюция, след което е започнала еволюция. Преди хиляди години човек е бил нещо велико, но започнал да слиза, докато нямало накъде по-надолу, след което започнал да се изкачва – да еволюира.

• **Закон за магнетизма –  
подобното привлича подобно**

*Внимавай за мислите си,  
защото те ще станат думи.  
Внимавай за думите си,  
защото те ще станат действия.  
Внимавай за действията си,  
защото те ще станат навици.  
Внимавай за навиките си,  
защото те ще станат характер.  
Внимавай за характера си,  
защото той ще стане твоя съдба.*  
(Талмуд)

Нищо не е подобно на нищо дотолкова, доколкото всичко е само изкривяване. И всичко е подобно на всичко дотолкова, доколкото има единен Източник и една същност! Приемник, настроен на къси вълни, не улавя средни или дълги. При хората е същото. Всеки възприема тази реалност, с която трепти в резонанс, тоест вижда това, което иска да види. Ако лъжем, ще бъдем лъгани. Ако сме агресивни, ще срещнем агресия. Ако ни е страх, ще се сблъскаме със страховете си. Трептейки (излъчвайки) любов, ще я привлечем към себе си. Ако живеем с радост, винаги ще има защо да се радваме. Това е резонансът. В духовния свят има области на светлина и на тъмнина. Те са разделени, но на

Земята различните типове съзнание са заедно и си взаимодействат. В духовния свят, където сферите са ясно разграничени, не достигат динамиката и промените. Заради това се е стигнало до стагнация. Промяната, израстването, еволюцията се случват, когато противостоиш на различията. Не да ги изучаваш „отгоре“, а да станеш едно с тях, да се въплътиш като човек – да бъдеш мост между различни сфери на съзнание. Така се разширява съзнанието в Духовния свят. Всеки сам трябва да извърви пътя на хаоса. Ние създаваме обстоятелствата и ние можем да ги подредим – чрез познание, самопреодоляване и действие. Иначе казано, „светът е огледало“. Ако изменим светогледа си, светът като огледало ще отрази промяната. Законът е физически процес, който действа така, че всичко, което мислим, се материализира. С действията си човек сам си причинява страдание, което го учи да овладява силата на мисълта, за да осъзнае последствията от действията си в редица прераждания. Страдайки, разбира, че след като има най-силната творческа сила, трябва да живее „живот на Създател“, тоест да се отнася осъзнато към мислите си.

## Раздел 2

# ОТРАЗЕНАТА СВЕТИНА

### Излъчванията и Земята

Вселената се състои от безкраен брой енергийни, вибрационни полета, разпръснати навсякъде из нея под формата на милиарди светещи нишки. Излъчванията са живи, вибриращи нишки светлина. Те са флуидни и осъзнаващи себе си. Постоянно са в движение и все пак са непроменени, вечни и обхващат всичко. Сврѣхсѣзнанието задейства тези безбройни излъчвания, енергийни полета, които се проявяват в различни светове и в различни измерения. Ако не вибрират в съответствие с Волята Му, всичко ще престане да съществува. Енергийните излъчвания на Сврѣхсѣзнанието се подреждат в потоци (снопове) от светещи влакна, които са постоянни, вечни сили във Вселената.

• **На Земята** има 48 снопа. (48 вида организации на живот, 48 структури). Съзнанието се дарява чрез три гигантски потока от излъчвания, преминаващи през тези 48 светлинни снопа. В първия сноп те произвеждат (се отразяват под формата на) енергийни сияйни „кълба“, това са органичните същества (хора, животни, растения, насекоми и тъй нататък). Във всеки от седемте големи снопа трите потока на съзнание произвеждат (се отразяват под формата на) „резервоари“ – безформени вместилища с по-ниска степен на сияйност, в които няма движение. Това са специфични видове неорганични същества. Продуктът на останалите 40 снопа са „съдовете“ – твърди вместилища,



които държат излъчванията. Докато „кълбата“ и „резервоарите“ са полета от енергийно съзнание, „съдовете“ не са съзнание, а конфигурация от нежива енергия. Светът, който възприемаме, се състои само от 2 снопа: единият е органичният сноп (кълбата), а другият е сноп без съзнание (съдове), който има само структура. Останалите 46 снопа обикновено не ги възприемаме. Земята също има кълбо, в което е затворена. Тя е гигантско живо същество, подвластно на същите сили, на които сме подвластни и ние. Земята притежава всичките излъчвания, съществуващи във всички живи същества – органични или неорганични.

- **Моделът на човека.** Всеки биологичен вид има свой модел. При хората това е сияен конгломерат от енергийни полета около физическото тяло, сияйно кълбо от енергия. Тези струпани енергийни полета са удържани заедно от слепваща, вибрираща сила, която със сцеплението си ги държи в едно цяло. Човекът има вид на кълбо, съставено от циркулиращи фибри светлина, подобни на бяла паяжина с много тънки нишки, обикалящи от главата до краката. Всеки човек е сияйно кълбо, бил той просяк или цар. Ръцете и краката му са като светеща козина, щръкнала във всички посоки. Сноп от дълги фибри излиза от средата на корема и се разпростира във всички посоки, свързвайки човека с всичко наоколо; те поддържат равновесието му и му дават стабилност. Обхватът на човешкото енергийно кълбо включва всички енергийни нишки, преминаващи през пространството, оградено от очертанията му. Моделът на човека е куп от излъчвания в големия сноп от

органичен живот, който се появява само в *кълбото* на човека. Той е шаблон от енергия, който пресова човешки характеристики върху биологичната материя (гигантска щанца). Моделът на човека може да се види по два начина<sup>7</sup> – или като човек, или като светлина. Всеки, който го види, автоматично приема, че това е Бог. От векове мистиците смятат, че моделът на човека е всемогъщ, всезнаещ създател, но всъщност той не може нито да се намеси в наша полза, нито да ни накаже. Той е точно това, което означава името му – шаблон, форма, калъп, който групира една определена структура от нишковидни елементи, които наричаме „човек“. Там, горе, са само излъчванията на Сврѣхсъзнанието, затова няма смисъл човек да им се моли, да иска помощ, да се надява на милост. Човешката част от тях е твърде незначителна, за да затрогне Цялото.

• **Неорганичните същества.** Органичният живот не е единствената форма на живот на Земята. Да си жив, означава да съзнаваш – излъчванията, които пораждат съзнанието, да са затворени в някакъв съд. Органичните живи същества ги затварят в *кълбо*. Съществуват и други твари, без плът, които са били тук преди нас, чиито съдове не изглеждат като *кълбо*. Цялата Вселена се състои от противоположни и взаимодопълващи се сили близнаци. Неизбежно е нашият свят да няма близнак. И този негов

---

<sup>7</sup> Това зависи от преместването на събирателната точка. Ако преместването е странично, моделът е човешко същество; ако преместването е в средата на човешкия сноп, моделът е светлина.

противоположен и допълващ го свят е населен от същества, които обладават осъзнаване, тъга, радост, гняв и тъй нататък, но нямат организъм, т.е. те са НЕорганични същества. Двата типа осъзнаване съществуват съвместно, без да си въздействат, защото всеки тип е съвършено различен от другия. Ние знаем всичко за тях подсъзнателно, докато те знаят всичко за нас съзнателно. И органичните и неорганичните същества са сияйни образувания, пронизани във всички възможни посоки от безброй енергийни нишки на Свръхсъзнанието. Неорганичните същества са продълговати, подобни на свещи, но матови, а органичните – заоблени и много по-ярки. Животът и съзнанието при органичните същества са краткотрайни, защото са устроени да бързат, а животът на неорганичните е несравнимо по-продължителен и съзнанието им е по-спокойно и дълбоко. Цялата Вселена гъмжи от светове на осъзнаване. Множество същества от цялата Вселена, които имат осъзнаване, но не и организъм, влизат в полето на осъзнаване на нашия свят или в полето на осъзнаване на света близнак, без обикновеният човек изобщо да ги забележи. Те се показват непрекъснато, но цялата енергия, с която човекът разполага, се поглъща от света, който възприемаме. Той я изчерпва напълно и втвърдява *кълбото* ни така, че го прави негъвкаво, затова е невъзможно да се осъществи контакт. Ние забелязваме нещо само ако е в пространството и във времето, които са ни на разположение, а те са твърде ограничени.

## Възприемане на Излъчванията

Трансформацията на Излъчванията на Свръх-съзнанието в сетивни данни и интерпретацията им е нашата познавателна система. Възприятието е подравняване на излъчванията вътре в кълбото (*затворените*) с онези извън него (*свободните*), които им пасват. „Свободните“ излъчвания упражняват налягане върху „затворените“ в кълбото, спирайки стремежа им да го разчупят и да се освободят (да умрат). При възприятие, външните (*свободните*) възбуждат и възпламеняват вътрешните (*затворените*) излъчвания. Пламъкът в кълбото е съзнанието. Начинът, по който кълбата реагират на налягането, определя степента на пламъка (на съзнанието) им. При хората, в момента, в който налягането на *свободните* излъчвания възпламени *затворените*, нашето внимание започва да им прави опис, т.е. *затворените* излъчвания се фокусират върху себе си и пренебрегват всичко останало. Това уникално състояние е познато като разум. Разумът е слаб пламък<sup>8</sup>, който не реагира на постоянното налягане на *свободните* излъчвания.

Материален свят няма, има само интерпретация на светлинни излъчвания, достигащи до сетивния център на мозъка. *Свободните* излъчвания се превръщат в сетивни данни в следният ред:

---

<sup>8</sup> Това е пламък, от който кълбовидната обвивка става по-твърда, но по-чуплива. Хората на разума живеят по-дълго, защото като пренебрегват импулса на *свободните* излъчвания, успокояват естествената възбуда във вътрешността на кълбото си.

1. Съществува мисъл (излъчвания, поток от съзнание).

2. Мисълта понижава вибрацията си до светлина.

Светлина са електромагнитните вълни и фотоните.

3. Светлината понижава вибрацията си до електрически импулси.

Въздействията, които идват от връхчетата на пръстите, биват препратени към мозъка под формата на електрически импулси, възприети от мозъка като осезание, както става и при слуха, зрението и обонянието.

4. Импулсите се понижават до материя.

Определяме един предмет, като интерпретираме различни усещания. Когато разгледаме едновременно цвят, вкус, миризма, форма и плътност, те започват да се третираат като отделен предмет.

5. Вибрациите от тази маса още се понижават, за да се представят като мисловен идеал.

Редът е: 1. Мисъл; 2. Светлина; 3. Приемател (мозък); 4. Чувство; 5. Осъзнаване.

## Прием, Чувство, Осъзнаване

Мозъкът не генерира мисли. Това е орган, разработен да приема и разпределя мисълта. Той е механизъм, който трансформира всяка мисъл или емоция в електромагнитния диапазон, съответстващ на дейността на тялото. Вътрешната кухня на мозъка е резонираща камера – енергиен преобразувател на космическото излъчване. Когато преминава през филтъ-

ра на лещите на нашия мозък, светът се проявява по начина, по който го познаваме. Без очните ни лещи, ние ще го преживеем като „интерферентна (насложена) картина“<sup>9</sup>, защото това, което е „извън нас“, е необятен океан от излъчвания (вълни и честоти), а реалността изглежда действителна само защото нашите мозъци възприемат тази холографска мъглявина и я обръщат в предмети. Зад гърба на човек светът е непрестанно течаща квантова супа, но когато се обърне да я види, той я замразява и превръща в материя<sup>10</sup>. Светлинните снопове (фотони), които пътуват от предмета до окото, преминават през лещата в предната част на окото. Там се пречупват и падат в обърнат вид върху ретината, в задната част на окото. Излъчванията на мисълта влизат в мозъка под формата на светлинна честота и се отправят към лявото полукълбо, където са интелектът и егото. Интелектът пресява, като отхвърля вибрацията на всяка мисъл, която не се вмести в нормите му, и превръща светлинния поток в смислен триизмерен образ, като конструира математически реалността чрез декодиране на честоти, които са проекции от друго измере-

---

<sup>9</sup> Когато дадено послание достигне края на неврона, той го излъчва навън, както вълна в езеро. Тези разширяващи се електрически вълни се наслаждат една върху друга, създавайки интерферентни (наложени) картини.

<sup>10</sup> В средата на ретината, където оптичните нерви се свързват с окото, ние имаме едно слъпо петно, в което няма фоторецептори. Мозъкът закръпва гоблена на нашата зрителна реалност така, че ние даже не разбираме, че го правим. Материята получава конкретно, добре оформено съществуване само в съединение с ума.

ние. Едни мозъчни клетки се включват, когато окото вижда хоризонтална линия, други – когато вижда вертикална. После чрез хипофизата и епифизата<sup>11</sup> мозъкът превръща мисълта в електричество, усилва я и я изпраща чрез нервната система до клетките<sup>12</sup> на тялото, за да бъде почувствана.

- **Чувство (емоция).** Мисълта постоянно храни всяка клетка на тялото, като то ѝ отговаря с електрически импулс. Клетките непрекъснато приемат данни, обработват и предават сигнали, които носят честотата на това, което осъзнаваме. Те чуват нашите мисли (съзнателни, подсъзнателни и несъзнателни) и модулират себе си, за да отговорят на онова, което искаме. Въздействието (усещането) на мисълта, във всяка клетка, предизвиква чувство, под формата на прилив на кръв.

- **Памет.** Чувството се изпраща към душата за регистрация. Душата е записващо устройство, безпристрастен компютър, регистриращ всяка емоция. Паметта не е зрителна, а емоционална регистрация. Именно емоцията създава

---

<sup>11</sup> Хипофизата активира различните части на мозъка, за обработката на мисли с различна честота. Тя отделя хормон, минаващ през мозъка, за да се влее в епифизата. Епифизата приема честотата на всяка изпратена към нея мисъл, усилва я и я влива в течността на централната нервна система надолу по гръбнака, а след това чрез всички нерви отива към всяка клетка на тялото.

<sup>12</sup> Когато електричеството на мисълта навлиза в клетъчната структура, той е подобен на искра светлина, която запалва клетката, увеличавайки отделянето на газ и това позволява на клетката да се клонира. По този начин цялото тяло се захранва от една единствена мисъл.

зрителния образ. Душата<sup>13</sup> съхранява в паметта картина или дума чрез емоцията. Регистрирайки това чувство, душата търси в своята база данни подобни чувства. След това препраща тази информация на мозъка, за потвърждение, че мисълта е била осъзната и разбрана и мозъкът ни дава възможност да подберем дума, която да опише чувството. Ето защо всичко, което описваме, са познати от опита чувства, с които можем да го асоциираме<sup>14</sup>. Душата е уникален файл, в който е записана историята на развитие на дадената част от Божествения Дух. Този файл не може да се унищожи, защото информацията се дублира милиарди пъти във всичките системи на Мирозданието. Всичко се копира във всичко. У нас има пълна информация за всички части на Мирозданието, както и във всяка негова част има информация за нас.

---

<sup>13</sup> Американският философ и математик Уилям А. Дембски в статията „Превръщане на материята в мозък“ пише, че са определени мозъчните функции на невроните, с които те са свързани, но качества като вземане на решение, желание или разсъждаване не могат да бъдат „сведени до материята“. Атомите не познават щастие или скръб, нито изпитват удоволствие от музиката, храната, доброто. Съществува нещо, което възприема себе си като „Аз съм“. Това е всъщност душата.

<sup>14</sup> Вътрешното знание е изцяло чувство. Мисълта за нещо не може да бъде опозната, докато не бъде преживяна, тогава придобива собствено лице. Да опознаеш мисълта, значи да я приемеш в мозъка си и да я усетиш с цялото тяло. Знание е правене на заключение, основано на чувството. Когато у нас възникне чувство, тогава можем да кажем: „Аз знам“.



• **Аурата.** Тя е светлинно електромагнитно поле, което обгръща тялото. Тя е отблясъкът<sup>15</sup> на Жизнената сила, която гори вътре в съществото<sup>16</sup>. Когато мисълта се осъзнае, аурата ярко припламва. Този пламък е съзнанието.

Всяко живо същество на повърхността на кълбото си, в аурата, има точка – кръгло петно с по-наситен блясък. От милионите светлинни енергийни нишки на Вселената, които пронизват цялото сияйно кълбо, само малък брой минават точно през тази точка, поради незначителния ѝ размер. Където и да се движи в рамките на човешкия сноп от излъчвания, тази точка събира (групира като сияен магнит) снопчета от *затворените* излъчвания в кълбото и ги подравнява със снопчета *свободни* излъчвания извън него, т.е. като електромагнитно поле с положителен и отрицателен полюс тя привлича мисъл от потока мисли на Сврърхсъзнанието, които съответстват с мислите на индивида. Ние опознаваме света чрез събирателната точка. Ако погледнем едно дърво, събирателна точка подрежда група излъчвания, която наричаме „дърво“, като заличава други излъчвания за по-голяма яснота на възприятието. Така интерпретираме излъчванията като реалност. Няма свят от предмети. Вселената не е съставена от отделни части и не се дели на жива и нежива, има само излъчвания, носещи съзнание – мисли, които са като заповеди. Ние се научаваме

---

<sup>15</sup> Децата имат тихо сияние около себе си. То е розово, жълто и зелено. Исус е излъчвал чиста, бяла светлина.

<sup>16</sup> Главата е заобиколена от ореол, който също е излъчен от този поток. От силата на цветовете му се съди за здравословното състояние на индивида, за еволюцията му. При смъртта светлината угасва.

какво да възприемаме и съзнанието ни е единственият фактор, поради който смятаме, че светът е съставен от предмети.

## **Обратният път на мисълта – двупосочният поток**

*Нима родителят не се учи от детето?*

Да изтеглиш и след това да върнеш изтегленото – това е животът. Космосът е гигантски организъм със свой мозък, нервна, кръвоносна система и всичко останало, което съществува в човека. Негови клетки са безбройните същества, нисши и висши. Свръхсъзнанието е във всички неща. Формите му непрекъснато мутират и се променят. От Свръхсъзнанието се отделят потоци от енергия, които направляват Сътворението. Потокът, преминавайки през различни „подстанции“ от рода на Вселената и Галактиката, преминава през Слънцето и достига планетите от Слънчевата система. Между Източника и всички области на неговия разум съществува двупосочен поток от информация. Всичко възниква от Свръхсъзнанието, но и всичко излъчва мисъл обратно в НЕГО. От другата посока протича всичко научено и преживяно от неговите съставни части, сбор от всички мисли, които излъчват всички същества и предмети. Всичко е заобиколено от светлинно поле, чрез което всеки предмет излъчва мисъл и осъзнаване за всичко в реката от мисли на Свръхсъзнанието. ТО се развива, като абсорбира опита на всички свои „капчици“. Всеки момент

това съзнание се променя, защото Бог е река от мисли, която винаги расте и се движи. Ние постоянно черпим мисъл от реката на мислите, развиваме я, влагайки в нея чувство и я записваме като електрическа честота в душата си. Тази честота напуска тялото ни и отива в реката от мисли, за да може друг да я улови и претвори. Всички се хранят с нашите мисли, а ние с техните<sup>17</sup>. Познанието е като огледало, което връща образа между Първоизточника и всичко създадено от Него. Подхранвайки Свръхсъзнанието с нашите мисли, ние го изпълваме с по-голяма енергия, която да предаде на новите си създания. По такъв начин всичко придобива познание за всичко. Всичко, което има същност, расте, за да срещне друга същност в далечно поддръждане на пространство и време. Безкраят се разпростира в едно Цяло. „Индивидите“ ще станат Планета, Планетата – Звезда, Слънцето – Централно Слънце, а Централното Слънце – Голямо Централно Слънце. Само еволюцията на Свръхсъзнанието и способността да се съхранява информация са нещата, които позволяват да се влезе в досег с НЕГО, а резултатът – да се слеем с НЕГО за известно време.

---

<sup>17</sup> Мислите с ниска честота преобладават в общественото съзнание. Те лесно преминават през нашата аура, защото са в мисленето на тези, които ни заобикалят. В големите градове съзнанието е ограничено, защото хората са загрижени, притеснени, изпълнени със страх. Затова всички големи градове са обвити в гъста плътност от съзнание. Други мисли с висока честота – мисли на Свръхсъзнанието, могат да бъдат изпитани в природата.

## Холограмата – отразените излъчвания

*Ако няма илюзии, всичко би изглеждало като  
движеща се енергия, трептяща светлина.*

*(Селена)*

Един-единствен източник на светлина създава това безкрайно количество образи и сцени, прожектирани на екрана! Ако проследим този лъч светлина до вътрешността на проекционен апарат, ще открием, че там е празно – светлината идва от Пустотата. Светлината на Бога се разпространява във всички направления и се отразява от създадените от самия Него препятствия, пораждайки отблясъци (отражения) на Бога. Има препятствия, които отразяват Светлината, които я спират (забавят) и разсейват. Тя се отразява от тях и създава различни Отблясъци, степени на Сияние (на Бог)! Така са създадени светове с различна плътност. Измеренията (плътностите или плановете на битието) са степени на уплътнение на Бог при отделянето Му извън Себе Си в процеса на творене. Те са прегради, които отразяват Светлината, безкрайна верига от Отражения на Светлината на Бог. Измерение е качество на възприемане<sup>18</sup> на Светлината на Бога.

---

<sup>18</sup> Нивото (мерността) са зададените параметри на максималното пречупване на светлината на Бога. Когато в светилник има една дупка – това е един лъч. Ако правим все повече, то рано или късно кълбото ще се разруши и светлината на Бог ще се излее без прегради. Лампата (огънят) на светилника – това е светлината на Изначалния Бог; кълбото на светилника е създаденият свят, ниво (мерност) на Мирозданието, а ние сме лъчите, преминаващи през дупките. (81)

Холограма<sup>19</sup> се създава, когато излъчван от лазер лъч се раздели на два лъча. Първият се отразява от обекта, а втория се сблъсква с отразената светлина от първия. Появилният се на фотоплакмата триизмерен обект, изглежда напълно реален. Можете да обикаляте холографската прожекция и да я разглеждате от различни ъгли, като реален обект, но ръката ви минава през нея, защото там реално няма нищо.

Когато ум и материя се срещнат, излъчванията на Свръхсъзнанието се възприемат като обективна, външна реалност. Цялата Вселена е холографска<sup>20</sup> по природа и хората са част от нея. Нищо не е постоянно, с изключение на скритото абсолютно Битие, но понеже познаващият също е отражение, то постиганите от него неща са толкова реални, колкото и самият той. На какъвто и план да действа нашето съзнание, ние и предметите от този план, в този момент сме единствените реалности. *Ние не гледаме холограмата. Ние сме част от нея!* Всеки човек е мистерия, защото произвежда действителност. Материята е вид празнота, приличаща повече на замисъл или идея. Тя е илюзия – отразена Светлина на Бог и в този смисъл няма място, където да няма илюзии. Сравнявайки

---

<sup>19</sup> Холографският образ е открит през 1947 г. от Д. Габор.

<sup>20</sup> През миналия век квантовият физик Дейвид Бом открива, че когато електроните са в плазма, спират да се държат като отделни частици и започват да се държат като част от по-голямо и взаимосвързано цяло. Той прави извода, че физическият свят е мираж, създаден от холографската природа на материята, проявяваща се чрез мозъка и нервната система, а човешкото съзнание играе ролята на лазерния лъч.

реалността с илюзията, ние просто сравняваме различните видове илюзии! Мярката за илюзорността е степента на отдалечаване от Първоначалната светлина, степента на отразеност! В даден момент е реално това, в което вярваме, защото го отразяваме по-устойчиво. Всичко е илюзия, лично или колективно отражение на Божествената светлина. Възприятието е претворяване, пречупване на Божествената Светлина! Реалността – това са потоци от енергия и тяхното движение и взаимодействие. В нея илюзията е елемент, който влиза във всички конкретни предмети. Как тя се облича зависи от позицията на събирателната точка на наблюдателя и от познавателните му способности. Окоето вижда това, което знае. Под холограмата остава скрит един по-дълбок ред на съществуване, излъчванията на единното, абсолютно Битие, включващо всички реалности, необятно, първично равнище на реалността, което поражда всичките обекти и явления на нашия физически свят. Това е забулен, неявен, скрит ред, а нашето равнище на съществуване е разбулен, явен, открит ред. Между двата реда има плавен и постоянен обмен.

### Скрит и проявен ред (непознато и познато)

*Това, което виждаш, не съществува;  
а за това, което съществува – нямаш думи.*

*(Рабиндранат Тагор)*

Квантът е едновременно частица и вълна. Като вълна, той върши неща, които частицата

не може<sup>21</sup>. Той се проявява като частица, само когато го наблюдаваме, през останалото време е вълна. На физическо ниво се регистрира само една фаза от тези колебания, което води до извода за неизменността му. Тук не забелязваме промеждутъците, в които е вълна. В тези промеждутъци той е в нефизическата си проекция, там „се появява“ в друга система на реалност, където се възприема по същия начин, като неизменно явление от нея. Когато изглежда, че една частица се движи, това е непрекъснатата серия от забулвания и разбулвания.

---

<sup>21</sup> Ако електрон бъде изстрелян към стена с един отвор, той се държи така, както очакваме. Но при два отвора, същият електрон прави нещо невъзможно. Макар, че започва пътуването си като частица, той преминава и през двата процепа едновременно, както би могла да направи само вълна. Знанието за това, че електронът има два възможни пътя, през които да премине, е в ума на наблюдателя и именно неговото съзнание определя как пътува електронът. Вселената съществува като безкраен брой препокриващи се възможности. Те са като „квантова супа“ без точно местоположение или състояние, докато не се случи нещо, което да „закотви“ една от възможностите на мястото ѝ. Актът на наблюдаването е онова, което превръща една от квантовите възможности в реалност. Светлината, гама лъчите, радиовълните, рентгеновите лъчи – всички се променят от вълни в частици и обратно. По-късно експериментът е изменен така, че фотонът бил наблюдаван само след като премине през бариерата. Ако наблюдателят избирал да види фотона като частица, фотонът преминавал само през един отвор, а когато избирал да го наблюдава като вълна – той преминавал и през двата отвора като вълна. Опитът е наречен „Експеримент с отложен избор“. Решението се вземало, след като експериментът вече бил в ход (настоящото), и въпреки това този по-късен избор определял как дадено нещо е станало в миналото, тоест настоящето има силата да променя онова, което вече е станало в миналото. Изборите, които правим сега, определят настоящето и бъдещето.

Когато изглежда, че тя е разрушена, то просто се е забулила обратно в по-дълбокото ниво, от което е изникнала. Когато, се забули в неизявения ред, може друга частица, например фотон, да се разбули на нейното място. Безброй забулвания и разбулвания, миг след миг създават нашата Вселена. Материята се поражда непрестанно наново от неявния ред, точно както формата на фонтана се създава наново от постоянния изблик на водата. Начинът, по който организмите взаимодействат с излъчванията, определя кой аспект ще се разкрие и кой ще остане скрит.

Организмите улавят само част от излъчванията, като всеки вид си има строго определен диапазон. 1/10 от затворените излъчвания в човешкото кълбо е ежедневният свят – познатото. 9/10 от затворените излъчвания са пренебрегнати (латентни) – те са непознатото, тяхното подреждане представлява *виждането*, тоест пряко възприемане на енергията. Океанът от свободни излъчвания извън кълбото е непознаваемото - вечност, където нашата събирателна точка не може да групира каквото и да е. Специфичното подреждане, което възприемаме като *познатото*, е резултат от местоположението ѝ, което не е постоянно, а се установява по навик. Всеки новороден организъм бива обучаван. Отначало децата нямат фиксирана точка, тя се движи, като им позволява да се съсредоточават върху излъчвания, които по-късно ще бъдат напълно пренебрегнати (латентни). Много деца *виждат*, но биват смятани за чудаци и биват „поправяни“. Ако пък при възрастен точката не е фиксирана, за хората той е или луд, или несравним ясновидец. Докато децата растат, по-възрастните учейки ги, застопоряват съ-



бирателната им точка посредством все по-сложен вътрешен диалог<sup>22</sup>. Първо научаваме, че тя може да бъде поставена там, а след това ѝ започваме да бъде там. Колкото по-скована и неподвижна е тя, толкова по-голяма е нашата самонадеяност и чувството ни, че познаваме света, че можем да предвиждаме нещата. Солидността на един свят е фиксацията на събирателната точка на което и да е място<sup>23</sup>. Това е точка на фокус на внимание, на фокусиране и насочване на енергията. Фокусирайки своята енергия, ние я насочваме към определени обекти, регулираме мощността ѝ, и възприемаме по друг начин<sup>24</sup>. Вселената ни не съществува за себе си, а е доведеното дете на нещо много по-необятно и по-неизразимо. Тя дори не е главен продукт, а само една преминаваща сянка, едно издихание в по-голямата схема на нещата. Всяко действие започва от едно намерение в неявния ред. Вселената изцяло е мисъл и реалността съществува само в това, което мислим. Въобразяването е вече създаването на формата; то вече има намерението и зародишите на всички движения, които е необходимо да бъдат извършени. Животът е отражение на многочислените Отблясъци на Битието през нашата Призма на Възприемане. Ние отразяваме Отражения от

---

<sup>22</sup> Вътрешният диалог е процес, който непрекъснато укрепва позицията на събирателната точка, защото тази позиция е условна и има нужда от постоянно подсилване.

<sup>23</sup> По време на сън събирателната точка се измества наляво по естествен начин и всякакви неизползвани излъчвания започват да светят. Колкото по-голямо е преместването, толкова по-жив е сънят.

<sup>24</sup> Шаманите са се научили да владеят това фокусиране и да сглобяват други светове на възприятие. Но всичко това също е илюзия. Те пътешестват из своите илюзии.

Светлината на Природата, на животинския и растителен свят, на планетите, на ангелите и демоните, но най-вече отразяваме Отраженията на другите хора, т.е. самоотразяваме се един от друг! Всеки избира начина на отражение, дава му направление, към конкретен човек или нещо. Този, към когото е насочено, също избира – в каква степен да го приеме, да го върне обратно към конкретен човек или нещо или да го отрази нататък. Ако насочим Любов като поток от енергия към друг човек, той може – да го усили по пътя на отражението или да го разсее или да го изкриви, възприемайки го като жалост към него. Вариациите са многобройни, понеже има не само отразяване, но и възприемане и предаване.

## Отражение на отраженията

Човекът не може да отразява Енергията на Свръхсъзнанието непосредствено, защото все още е непригоден за приемане на енергии от такъв порядък. Нашата Същност е многократно Отражение на Отраженията, създадени от Първомайсторите на Играта. Затова „светът е илюзия“, всичко е възприемане на Отраженията от Отражението на Светлината на Бог! Всяко Следващо Отражение отразява Предишното, но пътят е толкова дълъг и многообразен, че веригата от отражения е била забравена от тях самите. Затова сегашното Отражение (напр. ние) чувства връзка с предишното Отражение, но не и с Първоизточника. Колкото повече са отраженията, тоест колкото повече Душата се отразява или твори, толкова ѝ е по-трудно да се върне към Първоизточника, понеже изкривяванията

стават огромни. Злото е отдалечаване от Бог (от Първоизточника на Отражението) чрез увеличаване степента на изкривяване на Неговата светлина. Някои Отражения, дотолкова са се отдалечили от Първоизточника, че забравили, че са само Отражение на Бог и започнали да се приемат за Първоначалната Светлина! Така всяка следваща група от създания, започнала да смята за свой Бог създанието от предишната група. С развитието започваме да разбираме, че в стadiите, през които сме минали, сме приели сенките за реалности и че възходящият процес на Егото е ред прогресивни пробуждания, всяко носещо убеждението, че сме достигнали „реалността“, но само когато достигнем и следем съзнанието си със Свръхсъзнанието, само тогава ще се освободим от илюзиите.

- **Прекратяване на изкривяването на отраженията.** То е изсветляване и усилване на Енергиите на Първоизточника, на Първоначалната Светлина. Това е отразяване по друг начин. Отражението зависи от качеството на призмата, която пречупва. Всяка призма усилва или разсейва светлината по своему – т.е. ние управляваме светлината, а не светлината или тъмната нас, както е прието да се мисли! Ако отразяващата призма е слаба, тя не отразява цялата светлина, а само най-силната. Ако обаче светлината попадне на мощна и чиста призма, тя ще поправи изкривяванията. Това е силата на отразяващия! Тяхната отразена светлина е по-силна от обикновените отражения и затова се възприема от по-голямо количество обекти. Такива призми сами стават Майстори на Играта, Богове-Творци.

Масата от хора са установили общоприети „шаблони на отражение“ и просто ги избират, понеже са привикнали с тях, като способ за неосъзнато отражение. Тези „шаблони на отражение“ фокусират вниманието им върху определени неща.

• **Вниманието.** То е съзнанието на възрастните човешки същества, узряло в процеса на растежа и видоизменено в нещо по-наситено и сложно, краен продукт, покрил цяла гама от човешки алтернативи. Човешките същества имат три вида внимание, три нива на постигане:

*Първо внимание.* То е животинското съзнание, тоест фиксирането на събирателната точка на обичайното ѝ място, което прави на фокус света, който възприемаме, наблюдайки на определени излъчвания. „*Наблегнатите*“ излъчвания са дясната страна, нормалното съзнание, познатото, първото внимание.

*Второ внимание*<sup>25</sup>. То се нарича лявостранно съзнание и е свързано с непознатото. Появява се тогава, когато се закрепят събирателната точка в нови позиции и се възпламеняват неизползваните (*латентни*) излъчвания в кълбото на човека.

*Трето внимание.* То се достига, когато събирателната точка премине наведнъж през всичките излъчвания в кълбото, тоест не се възпламеняват сноповете един по един, а всички едновременно. Тогава пламъкът на съзнанието се превръща във вътрешно възпламеняване, в огън отвътре.

---

<sup>25</sup> Концентрацията, от която човек има нужда, за да осъзнае, че сънува, е предшественикът на второто внимание.

### Раздел 3

## ВРЕМЕ И ПРОСТРАНСТВО

*Времето е онова, което пречи на  
всичко да се случва едновременно.*

*(Джон Уилър)*

Във Вселената има само енергия, а за енергията не съществува минало или бъдеще, важи само едно безкрайно и вечно *тук и сега*. На нивото на Духа, на Сврѣхсѣзнанието, времето не съществува. Няма нито развитие, нито „установяване“, *има само битие*. Така както ние може да видим едновременно началото, средата и края на една линийка, така и Бог обхваща в един-единствен момент, от началото до края, времето, на което сме подчинени. Хората изживяват тези събития единствено когато настѣпи времето да станат свидетели на съдбата си.

Всеки филм, който гледаме по телевизията, е записан на филмова лента и се състои от отделни кадри, които ние не виждаме едновременно, но това не означава, че те не съществуват. Същото важи и за събитията, които „сме изживели“ или „ще изживеем в бъдеще“. Това, което сме сега е минало и бъдеще. Времето, не съществува, защото е енергия, смесица между минало и бъдеще, идващи заедно, като сегашното. Усещането за настояще, произтича от поредица възприятия, наречени „бъдеще“ и преминава в спомени, наречени „минало“. Настоящето е линия, която отделя бъдещето от миналото. Времето е замислено и идва като едно, но миналото вече се е проявило, а бъдещето още не е. То се формира в резултат на паметта ни, на сравнението на един момент с друг. То е психична организация на опита. Началото и краят,

раждането и смъртта са измерения на жизнения опит, също както височина, ширина, дължина или тегло. Ако човек няма памет, той ще живее единствено в настоящия момент; неговият мозък няма да може да извърши тези сравнения и той няма да притежава никакво усещане за време. Бъдещите събития липсват в паметта ни. Следователно ние третираме нещата, които все още не знаем, като събития, които ще се случат в бъдеще. Ако Бог постави бъдещите събития в паметта ни, тогава за нас бъдещето ще се превърне в минало, в изживяно събитие. „Времето“ е илюзия, създавана от последователните редувания на състоянията на съзнанието при странстванията ни във Вечността. То е панорамна последователност на състоянието на нашето съзнание! Нищо на Земята няма реална продължителност, тъй като нищо не остава неизменно, или е такова само за билионна част от секундата. Времето няма независимо съществуване, отделено от поредицата събития, чрез които го измерваме.

## Централната точка на времето

БОГ е Времето в една *централна точка*, около която се върти всичко<sup>26</sup>. Тук се пресичат всички времена. Всичко (от вътрешността на атома до Вселената) се намира в орбита около някаква Централна Точка. Всяко „въже“ е намотано във вихър, спирала от енергия. Колкото

---

<sup>26</sup> Въртележките по панаирите се въртят около една централна кабина. Човекът в кабината е нулевата точка. Към въртележката може да има и въртележки на различни нива, но всичките ще са под контрола на централната кабина на нулевата точка.

по-бързо се върти, толкова по-бързо се движи Вселената по своята орбита, а оттам – толкова по-бързо като че ли минава „времето“. Всяка вселена има своя нулева или централна точка. Всички нулеви точки на различните вселени съвпадат и никога не се движат. Нулевото време е *Вечното Сега*, от което в безкрайността тръгват времеви зони, простиращи се във Вечността, без начало и край. Времето е енергия, която се проявява в съответствие с природата, плътността и честотата на полетата, през които преминава. Във Вселената съществуват честоти, които включват Вечността. В тях минало, бъдеще и настояще е в безвремие – Вечното Сега. Тези, които се намират във времеви зони, разположени близо до Центъра, виждат и разбират Вселената по-добре от по-отдалечените. Това, което наричаме „развито съзнание“, всъщност е обусловено само от принадлежността му към различните времеви зони и тяхната близост до Централната точка. Времето организира реалностите, като създава невидими граници. Не съществува еволюция. Всички творения съществуват едновременно. Сложните физически форми не са произлезли от по-прости. Живите аспекти на природата са резултат от собственото ни творчество – проекции и фрагменти на енергията ни. Това, което сме приели за реалност, е тесният коридор в който сме, за другото сме решили да останем слепи.

• **Външно време.** Външно Време е времето в Централната Точка. То обхваща всичко, но там няма божество, седящо на престол. По-скоро това е състояние, в което всички същности са събрани в едно хармонично Свърхсъзнание. Все-

ки клон от еволюцията е уникален и затворен в себе си до момента, в който достигне Централната Точка. Там всичко се слива и всеки придобива знанието и опита на останалите. Докато гледаме на ситуацията от определена точка на Вътрешното Време, ще ни се струва, че душата е започнала пътешествие в миналото и се движи към някакво бъдеще. Ако гледаме от Централната Точка, всички живи същества живеят във Вечното Сега. Времето не е линейно. То е затворена крива.

- **Вътрешно време.** Времето има смисъл само във времевата зона, в която действа. На Земята то се измерва от движението на планетата и степента на износване на тялото. На Земята единството е най-ниското ниво и разделението се усеща най-силно. Тук е въведено понятието за илюзорно линейно време, начин за разделяне на усещанията така, че да усещаме последното. Часовниците са плод на човешкия ум, който иска да разделя и класифицира. В действителност времето е субективно.

- **Времева грешка.** Представете си времето като непрекъснатата пулсация или поток, който взаимодейства с други потоци или явления и създава движението такова, каквото го познаваме. Когато тези пулсации бъдат изместени (поради промяна в измерението или друго явление) – посоката, скоростта или потока от време се променя. Това е грешка във времето. На теория се случва периодично, но тъй като имаме референтност спрямо нашата реалност, не го забелязваме. „Дежа вю“ е пример за времева грешка.



## Пазителите на Времето

Времето не съществува във всички части на Мирозданието. Има светове, където всички реалности съществуват едновременно и многомерността е буквална и едновременна. Има и реалности, където не съществуват измерения (мерности). Има дори и статично съществуване, което се развива по съвсем други параметри – по параметрите на постоянността, на непоколебимостта. Има светове, които през цялото време се променят и предишните параметри не се съхраняват. Те се включват в модела (рисуanka) на текущите – едно и също нещо се наслоява едно върху друго.

Пазителите на Времето са древни същности, направляващи развитието на нашата Вселена. Те са творение на Майсторите на Играта. Пазителите на Времето дирижират събитията. Те приличат на големи къмба от светлина с лъчи, които пътешестват във времето в различни реалности и посоки – напред, назад и встрани. Никой не знае къде обитават, как можем да се свържем с тях, или как изглеждат. Както управляваме колата да не излиза извън пътя, така и Пазителите на Времето водят Вселената по определен курс. За да поддържат разделността във Вселената, те създали *времето*. То разделя на части всичко и позволява на Вселената да проучи себе си – да открие, че всичките ѝ части функционират като едно цяло. Пазителите поддържат Вселената жива, именно като я държат разделена и създават от нея сегменти (цикли). Енергиите се движат от един сегмент (цикъл) към друг. Така те са разделени – това всъщност са времето и пространството, каквито ги поз-

наваме. Времето не се движи, а ние се движим през него, като съзнанието ни преминава от едно събитие към друго. Пазителите управляват съзнанието (времето и пространството) с цикли и ритми. Те, чрез енергийна преграда, задържат душата да не напусне определения ѝ цикъл, като следват съзнанието до границите на пространството. Душа, която би се опитала да премине неподготвена Преградата, може да бъде задържана отвъд времето (лишена от съзнание), докато цикълът не завърши напълно. Малцина, трансформирайки се в светлина, са успели да преминат *през пазителите на преградата на цикъла*.

Пазителите на Времето ще сегментират Вселената до момента, в който тя осъзнае, че е единно цяло. Тогава ще стане мигновено свиване (колапс) и Вселената ще се слее със Свръхсъзнанието, осъзнавайки сама себе си.

• **Времеви катинари.** Когато критичната маса индивиди (144 000) излъчи определени вибрационни кодове, съответната цивилизация може да се заключи с „времеви катинар“. „Времевите катинари“ блокират съзнанието, за да не възприема едновременно различните времеви интервали. Събитията биват отрязвани така, че макар да се случват пред очите ни, ние не ги виждаме. Катинарите разделят цивилизациите и реалностите, като им пречат да се слеят. Те работят както механизмите в дома ни, които регулират осветлението да се включва и изключва, когато пожелаем. Когато времевите катинари бъдат свалени, реалностите ще се слеят и ще се променят, а хората ще се присъединят отново към своето Висше Аз.

## Великите цикли

*Видях аз въртенето на циклите, подобни на огромни кръгове по небето. От равновесието произлязоха великите цикли, които се движеха в хармония към края на Вечното.*

*(Том)*

Времето и пространството се движат на цикли. Определяме времето с лунните цикли и по въртенето на Земята около оста ѝ и около Слънцето. Във Вселената съществуват много цикли, много нива и много измерения. За да ги разберем, трябва да сме на честотата на вибрацията им. Например в дванадесетото измерение един миг е милиони земни години. Същност от това ниво може да ускорява или забавя времето, да го разтяга или свива и да се възползва от това. Да превърта лентата на бързи обороти, да я размотава в забавено темпо, в нормална скорост или да поставя в компютъра (нашето съзнание) друга програма (времева линия).

• **Видове цикли.** Независимо, че орбитата на Земята привидно е една и съща, тя пътува със Слънчевата система в Галактиката. Галактиката също извършва пътешествие около центъра на нашата Вселена, а Вселената пътува около Централното Слънце. Като преминават през различни енергийни зони, световите си взаимодействат с тях и търпят преобразувания – неизразимо сложен процес на енергийно взаимодействие между световите, допринасящ за всестранното им разгръщане.

*Централен цикъл (10,8 млрд. г.). Това е времето, за което Галактиката ни (Млечен път) из-*

вършва пълен кръг около Централното слънце на Вселената ни.

*Галактически цикъл*<sup>27</sup> (около 227 милиона години). През този цикъл изравняването на полюсите на Земята съответства на конкретна честота, създадена от квазарите (големи звездни тела).

*Великият Цикъл* (Прецесия<sup>28</sup>). На всеки 25 920 години Земята се наклонява почти под прав ъгъл, за да се изравни със звездните електромагнитни импулси. Тогава тя преминава заедно със Слънчевата система през област, в която електромагнитното поле става по-слабо (нулева зона). Отслабването му не води винаги до размяна на полюсите. Слънчевата ни система се движи към центъра на Галактиката по елиптична орбита в цикли от 25 920 години. След това отново се отдалечава (един цикъл се подразделя на 12 периода от по 2160 години). Когато се отдалечава от Централното Слънце, вибрацията ѝ се забавя и „потъмнява“. Великият Цикъл завърши на 21.12. 2012 година<sup>29</sup>.

*На всеки 10 500 години* кометата Арунута преминава през Слънчевата система (очаква се около 2017 г.).

*На всеки 3 600 години* планетоидът Нибиру преминава през Слънчевата система (очаква се

---

<sup>27</sup> Всички души в нашата Вселена са по-млади от 227 милиона години, т.е. не са преживели пълен Галактически цикъл. (1)

<sup>28</sup> Прецесия – оста на въртене на Земята описва конус за около 25 900 години.

<sup>29</sup> Завършилата епоха на Рибите е последната „спяща“ стара епоха и в момента навлизаме в епохата на Водолея.

около 2030 г. от н. е.). Гравитационното му поле оказва влияние на Земята веднъж на всеки 12 преминавания. Нибиру<sup>30</sup> се обитава от хуманоиди от деветото измерение, които са идвали и са оказали влияние на еволюцията ни.

- **Съзнанието.** То се движи на цикли. Понякога влиза в цикли на голямо разцъфтяване, друг път е в цикли на връщане обратно в мрака (когато потенциалът е минимален). Има моменти, когато съзнанието изчезва в дълбок вътрешен сън за всички намерения и цели, за да се събуди отново и да излезе от тъмния цикъл. Тези цикли траят цели епохи и се повтарят непрекъснато. Животът е цикличното движение на Съзнанието. Колкото по-голям е цикълът, толкова по-голямо е познанието му и способността му да се съчетае със Свръхсъзнанието.

- **Разликата между циклите.** Тя е в нивото на възприятие. Тук сме в един цикъл, но въпреки това сме и там в нашето бъдещо време. Цикълът под нас е формиран заради нужда от добиване на определен опит. Той е в различно пространство и време. Съзнанието ни там работи върху детайлите, докато Висшият ни Аз работи върху нещо по-голямо. По същия начин (нагоре по йерархиите) Майсторите, Пазителите и различни Същности работят върху други закони.

---

<sup>30</sup> Шумерите наричали НИБИРУ „планетата на кръстопътя“, „велик пътешественик в небесата“. Планетата се изобразява като крилата сфера. Орбитата ѝ била „по-висока“ и „по-величествена“ от тези на другите планети.

## Портали на времето

*Времето е единственото мерило  
за скоростта на изменение.*

*(Елена)*

В някои точки измеренията (слоеве) се пресичат и образуват енергийни вихри, коридори, мостове и прегради в пространството. Там координатите на времето прекъсват и съзнанието на пътешественика навлиза в странни светове. Светлинните същества от всички ъгли на Вселената се възползват от тези места, за да пресекат границата на нашия свят. Ние можем да направим същото и да навлезем в техните светове. Енергията се движи от местата, където е повече, към места, където е по-малко. Планетите имат врати, през които се влиза – портали, състоящи се от коридори на времето. Иначе как бихме попаднали в определена ера, когато минало, настояще и бъдеще съществуват едновременно? За да си осигурим достъп до дадена планета, трябва да открием порталите или отворите, които да ни въведат в реалността ѝ, където е съзнателният живот. Ако летим към Юпитер и не намерим портала, който ни позволява да влезем във времевата рамка на съществуване на планетата, можем да кацнем на място, което изглежда като пустош, без следи от живот. Порталите водят към магистралите на времето и служат като зони за изживявания в много измерения. Когато влезем през портал, получаваме достъп до всички реалности, времеви рамки и коридори, свързани с него. За да се върнем в точния времеви отрязък на конкретна планета, трябва да намерим съответния ко-

ридор. И тъй като миналото, настоящето и бъдещето протичат едновременно, можем да се върнем и да видим Замята преди 200 или 500 години.

• **Владетелите на порталите.** Притежаването, създаването или построяването на портал, е сложна задача. Трябва да се поддържа енергия с определена честота, за да се държи порталът отворен. Порталите са защитни приспособления около планетите. Чрез тях се заключват системите и не се позволява те да бъдат окупирани и превзети. Всяка система от коридори, проходи, портали и решетки се охранява от Същества, които са в резонанс с честота на охраняваното място. Като имат достъп до коридорите на времето, те могат да надникват в бъдещето. Функцията им е да не се допускат прониквания на нежелани енергии в местата с висока чистота и мъдрост, както и да предлагат инструктаж, ръководство, удобства и информация на пътешествениците. В по-високите измерения и Пазителите са по-развити. Тези правила гарантират целостта и чистотата. Никой не може свободно да пътешества през порталите и проходите, ако честотата му не е в резонанс с тях. Ако сме с по-ниска честота, трябва да ни съпровожда Водач – Същество от по-високо измерение. В случай, че сме достигнали необходимото ниво на еволюция, са нужни секунди, за да се преместим във всяка точка. Някои Същности могат да блокират определен коридор на времето. Ако за влизане и излизане съществува само един път и коридорът бъде заключен, преминаването на енергии през него се забранява. Затова се изграждат повече коридори. Ако вторият коридор бъде завоюван,

третият ще остане отворен. Съзнанията, които владеят коридорите на времето, могат да реконструират първичните коридори и да създадат нови ери на съществуване. Щом тези коридори бъдат построени, разумни форми ще се придвижват напред и назад във времето, а „владетелите“ на времевите коридори ще решават кои да допускат.

- **Трите основни земни портала.** През тях енергиите идват на планетата и я напускат. Те са в района на планината Синай, в Мексико и в Тибет. При порталите често се съхраняват кристални черепи. Бермудският триъгълник е древен портал в района на Атлантида, който някога е служил за основен портал. Сега енергиите около него са в хаос и той е опасен. Там може да заседнем или да се изгубим. Този портал е масивен, мощен вихър и се намира върху централната точка на голямата Атлантическа мрежа. Тъй като природата на енергията е да се разширява и свива, от време на време триъгълникът става толкова голям, че отваря изключително огромен пространствено-времеви портал. През триъгълника биват притегляни кораби и самолети, чиито пътници понякога се изправят лице в лице срещу обитателите на звездни кораби от пето и шесто измерение, които ни наблюдават.

- **Черните дупки.** Те са свързващите точки в мрежата на вселените. Същевременно са и портали с мощни магнитни сили, които въвеждат планети и космически кораби в различните вселени. Земята се движи към черната дупка, която е разположена в центъра на Галактиката. След време тази сила ще я въведе в нова паралелна вселена, където ще прекара следващия



си цикъл. След това Земята отново ще се върне в своята настояща вселена. Черната дупка е като родов канал, през който ще премине Планетата. Хората няма да преминат през портала, докато тя не бъде готова.

## **Коридорите на Млечния път**

Чрез порталите енергията на Сврхсъзнанието се разпространява по цялото Творение. Съществуват огромно количество портали и проходи с многомерни коридори от Сврхсъзнанието до всички вселени, подвселени, измерения и поднива на всяко измерение; до най-малката частица живот. Някои портали се използват за понижаване на честотите на Сврхсъзнанието, други служат за пътешествия между измеренията, планетите, слънчевите системи, галактиките и вселените. Всеки от тези милиарди портали, проходи и коридори функционира с математическа точност, за да не настъпи хаос. Всяка планетна система има собствена мрежа от коридори и портали, охранявана от извисени души на същата система. Отдавна в Слънчевата система и в Млечния път представители на Арктур, Сириус и Андромеда обслужват тези многочислени и многоизмерни отвори. Душата, когато е извън физическото тяло, знае как да се придвижи до тях и обратно. Арктурианският коридор е междинна станция за всички междупространствени изследователи. Представява самонасочващ се лъч, чрез който всяка душа може да се съедини със своя Висш Аз, тоест да се отправи зад пределите на трето измерение, през четвърто и пето към шесто и седмо. Съществата, желаещи да участват в

опитностите на триизмерната Земя, идват именно през Арктурианския коридор и се връщат в по-високите измерения по него.

Коридорите позволяват на космическите пътешественици да посещават безчислени планети и галактики и дори места зад пределите на тази Вселена. Космическите кораби пътешестват с огромна скорост по тези коридори, проходи и решетки.

- **Придвижване по космическите коридори.** Космичната енергия е навсякъде около нас. Тя идва от много източници – от слънца, от енергията на Вселената и от други източници. Прониква във всичко и навсякъде. Има космични, астрални, концентрирани и много други видове енергии, които могат да се използват за различни цели. Междувездните системи и планетите имат широки енергийни реки, които текат през Вселената. Енергийните течения естествено движат кораба по посоката на неговата поляризация. „Да се оставиш на течението“ е като речното корабоплаване, като да яздиш магнитно поле. Енергийните вихри свързват различните части на галактиките и при влизане в тях и правилно насочване на енергията, обектът може да бъде тласкан с изключително висока скорост. В единия край на кораба се създава привличане към местоназначението, а в другия – отблъскване от изходната точка. Усеща се тласък или дръпване по линиите на магнетизма. Няма сила обратна на гравитацията – има само сили, които преодоляват гравитацията. Те не са ѝ противоположни.

- **Кристалната енергия.** Тя е от най-обичайните форми на енергия, която се използва в тази Галактика. Кристалът е канал или филтър,

който фокусира космичните енергии и ги насочва, за да породи тласък. Той има двойна функция – насочване и тласкане. Ползват се естествени кристали, шлифовани специално за тази цел. Други функции биха изисквали друга форма. Енергията за движение се различава по своя вид от енергията, използвана за готвене и нагряване и други. Разликата е в центрираното фокусиране, тоест фокусът е определен.

## Времеви линии

Ако влезем за първи път в една стая, не възприемаме всичко веднага, а го откриваме последователно. Това, което сме видели, го поставя там. В духовния свят нещата СА там, преди да ги видим. През цялото време съществуват множеството възможности тук и сега. Ние избираме коя от съществуващите действителности<sup>31</sup> да поставим в съзнанието си. Съществува и друго *наше аз*, което точно сега прави избор, различен от този, в който сме в момента.

- **Континуум.** Единственият Миг, който съществува, се нарича КОНТИНУУМ на Пространство/Време, защото съществува вечно. Откриваме го последователно, докато съществуваме едновременно във всички пространства. Ние преминаваме през него в безкрайни цикли (животи), изживявайки Своего Аз, като имаме чувството, че „времето минава“, докато всъщност ние минаваме през него. Всичките ни преждания и многократни преминавания през

---

<sup>31</sup> Ако сме „съкратени“, изборът е да видим: „ужасно нещастие“ или „чудесна възможност“.

това прераждане<sup>32</sup> се осъществяват едновременно. Имаме много лица и сме много личности едновременно! Ние изживяваме себе си като множествена индивидуалност, преживяваме много животи и преживяваме ТОЗИ живот многократно, изпитвайки всяка надежда, всеки сън, всяка мечта, всяка тревога, всеки кошмар, в които сме се вгледали. Всички тези изживявания са алтернативни, паралелни, защото се случват в Единствения Миг, Който Съществува в КОНТИНУУМА Пространство / Време.

• **Времеви линии.** Реалността е гигантска холограма, в която минало, настояще и бъдеще са фиксирани до някаква степен, но тя не е единствената. Има много такива, плаващи в безвременните и безпространствени води на неявния ред, размествайки се и плуващи една около друга. Те са паралелни светове. Времето е безкрайно платно, като всяка времева линия е вероятна реалност, холограма. Триизмерният свят е серия от нишки. Всяко събитие в него е отпечатък, който се регистрира в Акаша<sup>33</sup> като „случило се“. Потокът на времето е продукт на непрестанна серия от разбулвания и забулвания. Когато настоящето се забулва и става част от миналото, то не престава да съществува, а просто се връща в космическото хранилище на неявния ред. Това събитие може и да се придвижи в друга времева линия (холограма). Така прескачаме от една в друга линия индивидуално и колективно. Пътуването във времето е

---

<sup>32</sup> Можем да преминаваме през живот повече от веднъж.

<sup>33</sup> Световната памет, в която се пазят данните за всички живи същества, се нарича „Хроники на Акаша“.

скачане в извън, назад и напред между време-  
вите линии (холограми). То е кодирано в ДНК.  
Ако сме „звездна душа“ или сме „дошли по за-  
местителство“, това означава, че сега сме дош-  
ли от една бъдеща времева линия в минала  
времева линия.

- **Времева референтна точка.** Когато Майсто-  
рите на Играта „създават“ вселени, те поляри-  
зират себе си в дадена пресечна точка, която  
се превръща във физическо местоположение в  
пространството, като поставя началото на про-  
цеса, наречен „време“. Животът на Вселената,  
от създаването ѝ през цивилизациите до физи-  
ческото съществуване на индивида, е като  
един завършен филм, записан на диск с много  
писти. Създателите му (Майсторите на Играта)  
познават филма от неговото начало до самия  
му край – за тях неговото пространство и вре-  
ме съществуват в един момент. За индивиду-  
алната душа това не е така. Влизайки във фи-  
зическия свят, на душата ѝ предстои да изжи-  
вее определен период, без да знае развитието  
му. За нея времето има линеен характер –  
раждане, развитие и смърт. За да се включи  
към матрицата на филма, душата трябва да из-  
бере към коя писта да се прикачи, т.е. кога,  
как и къде да се „роди“. За това хората се раж-  
дат с „ времева референтна точка“, която е  
техният отправен времеви репер. При зачатие-  
то душата се прикрепва към времевата линия  
и именно от тази точка „започва“ всеки от нас.  
Тя е основната точка за ориентация, с която  
разполагаме спрямо Вселената.

- **Времеви възли.** Времевите линии могат да  
се доближат и чрез допира си да образуват вре-  
меви възли. Така те взаимно си влияят. Време-

вите възли създават възможност да преминем в друга времева линия. Това не е преместване в пространството, а промяна в съзнанието. Свободната ни воля ни позволява да изберем и построим чрез съзнанието си каквито пожелаем времеви събития. В зависимост от това, каква времева линия конструира нашето съзнание, ние се придвижваме към определено състояние. Ако желаем да настъпи мир, благоденствие, радост, взаимопомощ и всеобща Любов, като задържаме това в представата си, създаваме такава времева линия. Животът край нас може да е хаотичен, пълен с омраза и конфронтация, но ние да реагираме на това с Доброта. По този начин утвърждаваме времева линия на прекрасен живот. Ако не се плашим и дразним от живота, който тече около нас, нашата желана времева линия се утвърждава. Това е живот в по-висока вибрация.

## Паралелни реалности

• **Квантов<sup>34</sup> характер на съзнанието.** Ако събирателната точка се размести, светът преставва да е това, което е за нас на човешко ниво. Силата на подреждането е такава, че откъсне ли се веднъж от нормалната си позиция, събирателната точка бива фиксирана в други позиции, от други подреждания, които изправят човек пред друг свят – толкова реален, колкото и този. В сияйната сфера, която представляваме, има поне 600 точки, всяка от които може да ни даде един напълно цялостен свят. Все-

---

<sup>34</sup> Quantum означава електромагнитна енергия, съставена от отделни части.

кидневният живот е само един пласт от тоталния свят, който се състои най-малко от 600 такива пласта. Каквото и да вършим в тях, то е толкова реално, колкото е и тук. Основата на многоизмерното мислене е, че цялото време е сега, че съществуваме в море от съвместно съществуващи едновременни времеви линии. Всяка времева линия съществува в измерение или обертон (нюанс) на измерение. Събитията се случват във всяка времева линия и колективно представляват реалност. В нашата реалност съзнанието (подобно на електрона) присъства в една от своите фази, проявена, разбулена тук в този свят. През останалото време е скрита, забулена за този свят, но се намира в други реалности и взаимодействия с тях. Всичко се случва едновременно, между тези колебания няма интервал от време. Ето защо обектът (електрон или съзнание) се намира едновременно във всички реалности. Съзнанието пулсира (забулва и се разбулва) и в промеждутъците напуска физическият свят. Човек възприема другите реалности, без да забелязва, мислейки си, че съзнанието е непрекъснато. Когато се върне към нормалното будно състояние, не помни тези фази. Това се случва в определено редуване. В зависимост от това, с какво се занимава индивидът, то става от 5 до 15 пъти в час. Ние сме осъзнати предимно за „нашата реалност“, защото сме съсредоточени в нея. Паралелните реалности достигат до съзнанието ни посредством сънища и медитации. Ако се включим в паралелна реалност, ще видим други наши тела, в другото съществуване, в свят или вселена, които имат почти всичко, което имаме тук.

• **Смесване на реалности.** В цялата Вселена (в различни холограми) живеят безкраен брой<sup>35</sup> същества. Те са наблюдавани непрекъснато от тези, които могат да преминават през бариерата на времето. Някои зони са свързани, други – не. Някои са съставени от плътна материя, други – не. Някои преминават през другите подобно на рентгенови лъчи, други са паралелни на нашия свят. Някои вибрират на нашите честоти и стават видими. Могат да съществуват две холограми, които да са идентични – като облекло, къщи, автомобили, обичаи и други. В една-та може да изгубиш крак в катастрофа, а в другата да излезеш невредим. В един живот може да си богат, а в друг да живееш в мизерия. Холограмите понякога се поглъщат една друга, съединяват се<sup>36</sup> и се разделят на две, подобно на безформени късове енергия, каквито са всъщност. Границите между реалностите са само илюзии, затова една вероятностна личност може да протегне ръка за помощ към друга. Така, в детството си може да получим съобщение от своя бъдеща личност, променящо целия ни живот.

• **Паралелни линии на развитие.** Надзъртайки в бъдещето, човек се настройва да види бъдещето само на определена холограма. Някои

---

<sup>35</sup> Тук, с нас, живеят поне още 10–11 наземни цивилизации. Не ги виждаме, защото са в други измерения, зад „умрелите“. А на дъното на океаните живее най-древната и най-висшата от тях.

<sup>36</sup> Например отказвате срещата с приятел. В това време силно си представяте, че сте се съгласили да се срещнете. В този случай може да изпитате смесване на холограмите, усещайки реалността на отхвърления вариант, така както и избраната физическа действителност.



хора са способни да надникнат в други реалности, където да видят как се изпълнява това, което са отказали да реализират тук, без дори да подозират, че наблюдават една своя вероятностна личност. Цивилизациите и видовете съзнания имат множество линии на развитие. Реинкарнационната структура е само една нишка от цялата система на вероятности. Историята не е непроменима, а е тъчащо се платно от събития, които постоянно се разместват и пренаписват. Ако искате да промените историята, можете да изберете друга нишка и да я направите своя нова времева линия („квантово объркване“). Както съществуват вероятностни личности, съществуват и вероятностни планети, които вървят по пътища, отхвърлени от земните жители. Както има реинкарнационни индивиди, така има и реинкарнационни цивилизации. Земята е имала различни варианти за развитие. В някои реалности християнството не е получило развитие; в други – не доминира мъжкият принцип; в трети – физическата материя е приела друга форма. Няма мъртви еволюционни клонове. Ако нещо се скрива от тази реалност, то се разбулва в друга. Зад всяко решение и действие във Вселената стои енергия. Когато бъде избран определен път, енергията на другите алтернативни варианти и решения трябва някъде да отиде. Така се активира друга реалност, за да подпомогне тази. Затова има различни варианти за бъдещето, които зависят от действията, избрани от участниците, от различните времеви линии и централни връзки. Например има събитие, което е

централна връзка и независимо по кой път ще поемеш, рано или късно, достигаш до него. Рано или късно, всяка цивилизация достига, на пример, до изобретяването на атомната енергия. Дори онези, които са го избегнали, изпитват върху себе си силно влияние – политическо, историческо или икономическо от алтернативните реалности, съществуващи рамо до рамо с тях. Съществуват много (не по-малко достоверни) варианти за еволюционно развитие, които идват, преминават или трябва да се случат в други вероятностни системи на физическата реалност. Бог е творец не само на тази физическа вселена, но и на безкрайни вероятностни съществувания.

### **Актуализация на вероятности**

- **Актуализиране на определена реалност.** Единиците електромагнитна енергия (ЕЕ) са зачатъчни форми на реалности – семена, от които израстват физическата реалност и всички други реалности. Те нямат маса. Електромагнитните енергии са мисловен строителен материал на веществото. Когато се забави скоростта им, се усещат като материя. Те се формират от чувствата, излъчени от съзнанието (подобно на вдишване и издишване на тялото). Чувството, предизвикано от мисъл и регистрирано в душата, се завръща в аурата под формата на ЕЕ като очакване, което активира електромагнитното светлинно поле. От полето чувството (ЕЕ) се излъчва обратно към потока мисли на Свръхсъзнанието, за да привлече към нас ситуация, случ-

ка, предмет и създаване, подобно на мисловната ни нагласа. При достигане на определено значение, ЕЕ се изхвърлят във физическата реалност, тоест се актуализират чрез поредица синхронизирани събития, водещи ни към онова, върху което сме фокусирани. Някои се възприемат като случване, други – като подтиквачи сънища, халюцинации, или пък виждане в бъдещето. Така, индивидуално и *колективно*<sup>37</sup>, създаваме вибрационна честота<sup>38</sup>, която ни разполага в определена реалност. Честотата ни се базира на ценностната ни система и произтича от изборите, които правим. Ние се превръщаме в онова, за което си мислим; поради това, променяйки мисленето си, неизбежно променяме своя живот. За да материализираме желанията си, всичко, което трябва да направим, е да почувстваме това, което искаме и това чувство да го върнем обратно към Свръхсъзнанието за изпълнение.

• **Отхвърлените варианти.** Вселената съществува като безкраен брой препокриващи се възможности – „квантова супа“ без точно местоположение или състояние, докато не се случи нещо, което да „закотви“ една от възможностите

---

<sup>37</sup> Хората ползват малка част от познанието. Това са мислите с много ниска честота. Мислите на масовото съзнание са много ограничени. Геният отваря мисленето си за смели мисли извън ограниченото мислене, докато другите ги отхвърлят. Те отскачат от приемащото устройство и чрез духа се връщат обратно в реката от мисли.

<sup>38</sup> Честотите се измерват в херци, показващи с колко цикъла в секунда енергията се движи по дължината на вълната. Колкото по-висока е честотата, толкова по-къса е дължината на вълната; вълновите форми с по-високи честоти карат по-ниските да резонират с тях.

на мястото ѝ. Ние смятаме, че отхвърлените от нас варианти не съществуват. Всъщност, има много обективни настоящи времена, но сме фокусирани само върху едно. Това са паралелни животи, протичащи на по-различна честота. Когато вземаме важни решения, ние избираме определена реалност. Например: Четем тази книга, телефонът звъни. Приятел иска среща. В мислите си: А) казваме „не“ и си оставаме вкъщи; Б) казваме „не“ и отиваме другаде; В) отиваме на срещата. В този момент три реалности започват да съществуват. Избирайки едната, ние я актуализираме – правим я физическа реалност и тя поражда собствена верига от действия. Ако зад един от другите два варианта стои силна емоция, той може да бъде смятан даже за по-реален и да се реализира както този. Всичките действия се зараждат като мисъл, а душата всяка секунда актуализира различни вероятности и създава светове, в които тя да се реализира. За да изберем квантова възможност, трябва да станем този начин на съществуване, да живеем в новото състояние. Приемането, че това се е случило, е енергията, която превръща тази възможност в наша реалност. Съществува огромна разлика между: да работиш за постигането на даден цел и да мислиш и чувстваш в резултат от нея. В ума си ще сме винаги на път към целта, вместо да сме я постигнали. Лекото изместване в гледната ни точка може да създаде огромна промяна в нашия свят, като изберем друга сред множество реалности в „космическата супа“. Съзнанието е операционната система, а реалността – резултатът. Както операционната система на компютъра е фиксирана и промените идват от соф-

туера, така, за да променим нашия свят, трябва да променим програмите си.

Всяка вероятна реалност след това създава нови и всяко действие поражда безкраен ред от нереализирани събития, очакващи актуализация. Всички те съществуват едновременно, като се поддържат едно друго. По такъв начин душата изследва всяко решение и действие в „играта“ на всеки живот. Всяко от възплъщени-ята ни има множество паралелни реалности.

- **Нашите вероятностни личности.** Те заедно образуват една същност, въпреки че са индивидуалности. Те имат пълната свобода на изразяване. Те съществуват едновременно и в бъдещето, и в миналото ни. Всяка от вероятностните личности в тези светове смята себе си за истински „аз“, а за нея ние сме само една вероятностна личност. Нереализираните връзки се преработват и реализират на другите нива на реалностите. Едно и също събитие може да бъде актуализирано от повече от един вероятностен „аз“. Например – нямаме отношение към музиката, но усещаме импулс към цигулката. Ако е импулс, дошъл от наша вероятностна личност, се учим да свирим много по-бързо, отколкото при други условия.

## Раздел 4

# МНОГОИЗМЕРНИЯТ АЗ

*Душите се различават  
въз основа на плътността.  
(Сал Ракели; 1)*

За да изследва своето Творение, Сврѣхсѣзнанието е сътворило индивидуални аспекти на Себе Си. Във фаза на разширение ТО видоизменило Себе Си в единици съзнание (Дух, Висш Аз), които по-късно станали „души“ (светлинни същества). Енергията на Майсторите на Играта (Архангелите) се лее от Сврѣхсѣзнанието като искрящ поток, прѣскащ във всички направления. От него се отделят по-малки потоци, от тях, още по-малки, докато не станат миниатюрни капчици течна светлина – индивидуални единици съзнание, всяка със собствени усещания. Всяка форма, заселена от съзнателно същество, притежава гледна точка, позволяваща на „безформеното съзнание“ да усеща всичко по различен начин. Така Сврѣхсѣзнанието получава усещане чрез дуалността, чрез Светлината и Тъмнината.<sup>39</sup>

### Дух (Висш Аз)

*Ако би могъл да видиш всичките си  
взаимовръзки, би видял безкрайността.  
(Селена)*

Индивидуалният Многомерен Висш Аз е Дух от тринадесета плътност (измерение). Представ-

---

<sup>39</sup> Тъмнина означава: по-голяма отдалеченост от Единството/Духа, по-близка към индивидуалността.

лява център на вдъхновението и е в пряк контакт със сърцето и със Свръхсъзнанието. Той съхранява всички впечатления и опит, съдържа фундаментални знания, произтичащи от Свещената Любов, Мъдрост и Истина. Духът не може напълно да се материализира в триизмерна форма, затова проектира една част от себе си под формата на душа, която заема определено пространство и е разтеглена в определен брой години. Той програмира инкарнациите въз основа на това, какви емоционални преживявания са му необходими, за да отключи още информация от Божествените постулати. Всяка душа, фрагментирана извън него, става суверенно същество, тоест цяла и пълна душа, която расте и еволюира. Това наподобява раждането на човешките деца. Всяка личност, която той програмира, притежава собствено съзнание и започва да създава свои реалности. Не във всички реалности сме „добри“. Понякога като добри хора сме толкова наивни, че не разбираме какво става, докато друг път, като „лоши“, можем да научим повече уроци. Знанията и качествата, които придобиваме чрез различните прераждания, дават възможност на Аз-а да премине към по-високи зони, където да отключи още аспекти на Любовта, Мъдростта и Истината на Първичния Дух.

Духът (Висшият Аз) отделя от себе си части едновременно по дванадесетте по-ниски нива (измерения). Това е нещото, което ние възприемаме като свой Бог, към което се обръщаме с молитви и този Бог винаги ни чува и откликва. Тези дванадесет отражения се отразяват още много пъти на всяко ниво. Светлината се е разделила на дванадесет отблясъка, а по нататък

всеки един отблясък се разделя на още множество отблясъци, светли и тъмни, които се учат едновременно на всяко едно от нивата. Всеки фрагмент (душа, отражение) може да задейства цялата верига, изпращайки сигнал. Така че няма горе или долу, ръководещ и подчинен. Всичко е система от отблясъци.

Ние сме духовна енергия, затворена временно във физическо тяло. Като такива сме подвластни не само на земните закони, но и на Космическите. Човешката форма е само един аспект на съзиданието, само един аспект от нашата индивидуалност. Ние съществуваме на много места, отчасти в човешка форма, отчасти в животинска. Висшият Аз е срещата на нашите многоизмерни проявления. Илюзия е, че физическият Аз и Висшият Аз на душата пребивават на различни места. Въпреки, че дъното на лодката е под водата, горната част е напълно видима. Това е аналогия на връзката между вътрешния и Висшия Аз. Висшият Аз разпределя вариантите на целта посредством енергийни импулси на подсъзнанието, които ни подтикват да се концентрираме върху мисията на живота си. Животът, който живеем сега, е мисъл, играеща си с материята, един сън – една игра. Ние сме участници в тази игра, повярвали, че е единствената реалност. А единствената реалност е безкрайното битие, което дава възможност да създаваме игри и да ги играем, както пожелаем.

Духът (Висшият Аз) е нашата директна връзка с Изначалната сила, електроцентра, получаваща импулси от Божествения генератор (Свръхсъзнанието) и насочваща неговата енергия към нас. Във висш план Душата е провод-



ник за проявата на Духа, на този план материята е проводник за проявата на Душата и тези три са Троицата. Иначе казано, ако тялото е леденото кубче, то душата е водата, а духът – водната пара. Всичко е съставено от една и съща субстанция, различава се само в молекулните трептения (вибрацията).

## Родителската душа

*„Детските“ същности се  
появяват от Духа най-първо, като  
Родителски души от седма плътност.*

*(Сал Ракели; 1)*

За да творим, трябва точно и ясно да задържаме в паметта си образа на мисълта си. Така съзерцаваме и разширяваме мисълта, за да стане тя творческа ценност, която наричаме реалност. Затова чрез нашите творчески сили е била създадена душата, с цел да черпи мисли от непрекъснатия поток и във вид на емоция да ги прави неподвижни. Това състояние се нарича памет. За да създадем цвете, трябва мисъл за него, изтеглена от непрекъснатия поток мисли, с който индивидуалното съзнание е единно цяло. Задържайки мисълта в абсолютен покой в паметта си, под формата на емоция, детайлно рисуваме образа. Без душа няма как да задържим мисълта в покой, да я видим, разширим и превърнем в творение, т.е. не можем да разширим Свръхсъзнанието до създадената форма. Така е започнал танцът на Духа и Душата! Душите по същество са еманации – „духове от духа“. Всичко, което притежава инди-

видуалност, е съединение на съзнание (Дух) и усещане (Душа). Ние сме сферичен, огнен, състоящ се от чиста енергия, светлинен принцип, който живее в тяло и твори. Живата същност е съчетание от светлина и емоция, от Дух и Душа. Всеки има душа. При животните също има Дух и Душа.

• **Родителската Душа.** Тя е единен аспект на Бог, способен да приема множество форми, аромати, цветове и структури. Той прилича на медуза с пипала. И всяко от пипалата може да разбира, наблюдава и изследва различните аспекти на Творението. Понякога пипалата се откъсват и се отделят, за да изследват външното Творение. След това се обединяват и съчетават в други конфигурации, за да се разделят отново и да отидат в още по-далечни сфери на Творението.

Родителската душа никога не се разрушава, но може да се фрагментира на множество части. Те могат да се намират едновременно на няколко места в различни енергийни реалности, без ограничение от време и пространство. Родителската душа е многоизмерна и притежава способността да се разделя и слива, да се придвижва нагоре или надолу по спиралата на еволюцията.

Обикновено Родителската душа се дели на 12 фрагмента. На тях им се предоставя избор – да изследват шест по-ниски нива на Творението (от първо до шесто), или да се развиват във възходяща еволюция (от седмо до дванадесето), което им дава възможност да станат каквито са техните родители – Богове-Творци. След което могат да повторят цикъла, раждайки нови

души, които поставят в седмо ниво, и отново цикълът се повтаря. При деленето обикновено шест фрагмента идват в земно възплъщение, шест остават в по-високи плътности, помагайки на първите да преминат през опита на ниските нива и да се възнесат в по-високите. Спускайки ги във външните сфери на Творението, Родителската душа остава в седма плътност, а малките „разузнавателни кораби“ след това се завръщат, за да съобщят на „кораба-майка“ резултатите. Родителската Душа черпи знание от различните си фрагменти. Тя е сбор от личности, възплътени в различни действителности. Има фрагменти, например, в обществата на гущерите, насекомите или птиците. Нашият Аз се среща в Родителската душа с другите си Азове, където всички се сливат, за да обменят опит. Тук има и Азове, които биха ни ужасили и докарали до инфаркт. Всичко това сме ние. Борбата на светлината с мрака и на доброто със злото е между части от нас самите – игра на топка с друга страна от себе си. Многомерното същество осъзнава всички свои животи (минали, настоящи и бъдещи) едновременно, като всеки от тези животи взаимодейства с настоящия му живот. Така се излиза извън линейната времева система и се преминава<sup>40</sup> в друго измерение.

---

<sup>40</sup> Това понякога се случва и когато човек влиза в стая и забравя за какво е дошъл, а след няколко секунди си припомня. Често в такъв случай се отправя в друго измерение и се завръща оттам. Това протича светкавично.

## Душата – фрагмент (Личност)

Индивидуалните души се отправят на пътешествие, носейки енергията на Свръхсъзнанието, както и енергията на Майстора (Архангела), от който са израсли. Фрагментът може да се развива самостоятелно или да е част от друга душа (или от няколко души). При това първоначалната връзка с Родителската душа не се нарушава, а към нея се добавят нови връзки. Фрагментите могат в едно и също време да работят в свършено различни области и в различни времеви зони (паралелни реалности). В една времева зона могат да бъдат зрели, а в друга – млади. Някоя може да се нарича „Живот в 20 век“, друга – „Живот в 18 век“, в V-то или в III-то хилядолетие – в спектакли със свои сценарии и декори. Развитието се случва във всички посоки едновременно. Душата не се издига по стълбата на развитието, където всяко стъпало съответства на нов по-висок етап на развитие. Напротив, тя се намира в собствения си център и се развива във всички посоки едновременно. За това събитията в живота ни не са предизвикани от предишни съществувания и не се разплащаме за престъпления, извършени преди. Съществува генерален план, в рамките на който Родителската душа е разпределила дейностите на фрагментите си. Всеки от тях е изобразен на отделен чертеж, съответстващ на определена времева зона. Да следват или не чертежа, е свободна воля на фрагментите. Свободната воля дава възможност за разнообразяване на усещането за Вселената, възможност да определяме реда на изучаване на уроците, скоростта на усвояване и емоционал-

ните ни реакции към тях. Самите уроци са предопределени от душата ни преди да се въплътим на Земята.

• **Житейските пиеси.** Многоизмерната личност е така устроена, че може да преживява всичко, като съхранява своята цялост, черпейки опит от всичките роли от различните пиеси. Душата във вид на електромагнитно поле е с огромен потенциал за множество варианти за действие, които очакват изразяване. Във всяка пиеса (индивидуална и обща) се поставя определен проблем. Прогресът може да бъде измерен в зависимост от това, доколко може да бъде или да не бъде решен този проблем. Всеки актьор има пълната свобода в рамките на действието на пиесата. Чувството, че спектаклите следват един след друг усилва илюзията за това, че времето представлява серия от моменти, протичащи линейно. Фрагментите са ангажирани в този емоционален спектакъл и не си представят, че освен тях има и още нещо. Някои от онези, които си отдъхват между спектаклите, се опитват да общуват с тези на сцената. В пиесата може да участват и актьори, които знаят, че този живот е само роля, изпълнявана съзнателно. Те идват от други нива, за да водят останалите.

Живеем на Земята определени животи, а после отиваме на други планети, в други галактики. Там се учим да създаваме живот – било тревичка или животинка, или нещо друго, различно от понятието ни. Всеки сам се усъвършенства. На Земята сме, за да бъдем Творци, да изпълним пространството с идеи и замъци на Промисъла на Мъдростта. Съзнанието е основата на цялото Битие и един ден ще достиг-

нем Аватарите на мисълта. Това, което ни прави велики, не е онова, което вършим с телата си, а онова, което правим с ума си. Част сме от Едно Цяло. Свързани сме с Него. ТО съдържа в себе си всички духове, на всички неща – Един Бог в развитие. Духът, като частица от Свръх-съзнанието, не е просто сума от всичките си аспекти. Той се намира и вътре, и извън физическия живот и е част от съзнанието на всяка форма на живот. Истината е Единството. Едно и също сме и живеем едновременно в различни светове.

## Спиралата на еволюцията

Спиралата на Еволюцията е безкрайна и многомерна стълбица на движението на Живота, по която нагоре е Бог и надолу също така е Бог! Ако развитието е безкрайно, то се извършва във всички направления. Затова понижаването на вибрациите също е цел, както и повишаването им. По-фините и по-плътните реалности са различни опити на възприятието.

• **Пътят НАГОРЕ.** Ти растеш и започваш да осъзнаваш, че границите ти са бариери, създадени от теб между теб и Бог, и ти се стремиш да ги преминеш, да се разшириш! Но когато излезеш, разбираш, че зад твоите граници – там (това) си пак ти! А зад следващата граница – пак ти, но все по-малко плътен! И така, до първородното ти състояние.

*Йерархията на Светлите сили.* Тя се състои от същности, които са достигнали определени нива на приближаване до Бога, или таки-

ва, които не осъзнават своето отделяне и не се спускат надолу!

• **Пътят НАДОЛУ.** Духът е изначалната енергия на Абсолюта. Материята е преобразуваната енергия на Абсолюта. Духът не се спуска в материята, а се трансформира и развива в различни плътности като персонална енергия на Абсолюта. Това е създаване в себе си на други граници на себе си, още по-голямо уплътнение на себе си и отделяне на себе си не навън, а навътре в себе си. Това е пътят на по-дълбочинно отделяне от Бог, от първородното състояние! Спускайки се надолу, любовта (същината на творящата енергия) отслабва! Творението нагоре е разширение, а надолу – свиване! Това са два огледални процеса, защото свиването е разширение, но навътре! При различно съпротивление на средата, има и различно отразяване на светлината на съответния фрагмент в съответната среда. Отраженията-фрагменти преминават през уникален опит. Те го сътворяват чрез собственото си възприятие и създават допълнителен вариант на играта, ново нейно разклонение; запечатват опита си в информационната банка на системата, за да бъде използван от другите нейни части. И, въпреки че всички постоянно творят, всички ходове съществуват едновременно и вече ги има едновременно. Затова, като играем, рано или късно, ще преминем всички опити, всички игрови ситуации, усвоявайки опита на цялата система.

*Йерархията на Тъмнината.* Там са онези, които повече от всички са се отдалечили от Бога в своето блуждаене по Стълбата, изкривя-

вайки Отражението си от Отраженията на Неговата Светлина. В същността си обаче всички са Бог.

С понижаването на вибрациите на светлината постепенно се е образувала все по-плътна материя – така са се създали измеренията. Честотата на вибрациите създавала отделните измерения. Високите измерения запазили честоти, близки до първоначалните, а понижените вибрации образували по-ниските измерения. От високите вибрационни нива се отделят следващите измерения, които намаляват честотите си. Тази е причината същностите, които ги населяват, да имат различни възможности и качества.

Луцифер е началото на отделянето от Бог – първият отблясък на Бога! Първото стъпало – и за нагоре, и за надолу! Отделянето на Луцифер като част от Свръхсъзнанието създава уплътняване на границите вътре в Бога, извън Бога и реално създава верига от Отражения – чак до нас! Така ние забравяме за Божествената си природа и за връзката си с Бог. Всичко, което виждаме около нас, е наше творение, отражение на нас от границите на другите! Грехът е това, което ни отделя от Божествеността, избор на нецелесъобразни<sup>41</sup> състояния и действия, все по-пълно отдалечаване от Бог.

---

<sup>41</sup> Гняв и похот е прекомерно, нецелесъобразно изразходване на енергия на Творенето.

Униинето е неверие в своята Божествена природа.

Чревоугодничеството, алчността са желание за повече от това, което може да усвои природата на човек!

Завистта е неверие в себе си като творец.



• **Измерения (нива, планове, небеса).** Материалният план е игрална площадка. Душите-Творци желали да се връщат тук, като потъвали все по-дълбоко в ограничението. Така започнал цикълът на реинкарнация. Връщайки се тук в образа на човек отново и отново, те постепенно забравили родословието и Божествеността си, загубили вътрешното си знание за това, че могат да се върнат на плана на чистата мисъл. Постепенно дошли до заключението, че могат да изпитват само ограничени сфери, ограничени мисли. Така възникнали различни планове на съзнанието (измерения) – това, което наричаме небеса. Енергията има различни скорости на вибрация и е разпределена във Вселената на слоеве (измерения) и всички съществени същества принадлежат към един от тях.

Измеренията представляват различни степени на активирана енергия. Разликата между тях е в степента на вибрация. Основната разлика между физическите тела и съществата от светлина е, че физическата маса вибрира по-бавно от светлинната. Всички измерения се наслаждат едно върху друго и всяка точка в пространството и времето съдържа в себе си всички. При преминаването от едно измерение към друго, преминаваме през Пустотата (тъмнината) между тях. Всички те имат много поднива и слоеве, които също са с различна степен на вибрация. В определен слой има разлика между вибрациите на душите. Около нас има хора на ниско и на високо духовно ниво. Душата се движи от ниските към високите вибрационни честоти. Не само душите, всичко се намира в различни измерения – слънца, пла-

нети, и Земята също. Това е необходимо за баланс, за да се избегне излишното им конгломерирание. Ако някой навлезе в тях, за него те ще са материални триизмерни планети, независимо че са невидими от земна гледна точка. Може да не са винаги като нашите три измерения, но така или иначе, са три. За тези, които ги обитават, те са материални, защото са привикнали с измеренията им, без значение дали са от дванадесето, тринадесето и тъй нататък нива – това са просто набори от измерения.

- **Материализиране на мисълта в различните измерения.** Материализирането на мисли и емоции е характерно свойство на душата, която всекидневно създава физическа реалност в зависимост от характера на мислите и очакванията си. Светът не е набор от обекти, които съществуват независимо от нас. Ние ги формираме и те стават буквално част от нас. Материализираните мисъл-форми са продукт на съзнанието ни. В триизмерната реалност те приемат форма на материя. В другите измерения тези форми могат да бъдат абсолютно различни. Способността за промяна на формата е вродена във всички форми на съзнание. Разликата е само в нивото на майсторството. Дървото съществува в този вид само за човека. Микробът или птицата го възприемат по друг начин.

## Измерения – от първо до дванадесето

Всеки извършва безкрайни издигания и спускания по Спиралата на Еволюцията – тя не е линейна, а многоизмерна. Това е причината

безкрайно количество наши версии да пътешестват по безкрайните Стълби на Мирозданието! Близостта с Бог не е кривата на пътя, а най-късото разстояние! Всеки избира сам да продължи да се отделя от Източника, като Отражение от Неговите Отражения, или да се завърне обратно към Него.

В по-високите нива, сътворяваме тяло, механизъм за възприемане, за изследване на шестте по-ниски нива. Тялото във всяко измерение е направено от елементите на това измерение. В повечето плътности съществува ниво на оптичен спектър 1,5 – виждаме и взаимодействаме с души, които се намират на 1,5 ниво над или под нашето. Извън този диапазон е трудно взаимодействието с други души. Затова душите от висшите сфери трябва да понижат вибрациите си няколко пъти, за да общуват с физическия свят.

Измеренията от първо до четвърто се намират от физическата и астралната страна на Свръхсъзнанието, а от пето до осмо са на духовната страна. Нивата от първо до шесто са външните плътности (светове) на Творението. Те са дело на Майсторите на Играта и се управляват от свободната воля.

Еволюцията от първа във втора и от втора в трета плътност се отличава от еволюцията от трета в четвърта и от четвърта в пета. Въплътеният фрагмент трябва напълно да изведе себе си от първа и втора плътност и да се слее с по-голямата си част, преди тя да се въплъти в по-горната сфера. Това поражда въпроса: Може ли животното да се върне като човек, а човекът – като животно? Отговорът е, да, но само чрез въплъщение (не чрез влагане на част от

личността). Това е съвсем друг процес и се случва много рядко, защото всяка душа се развива в пределите на своя енергиен капацитет. Тя може да го увеличи с не повече от една трета, иначе системата става неустойчива. Това е като да оваляш мокър камък в пясък. На определен етап пясъкът не прилепва повече, но ако камъкът присъедини част от полепналия пясък към масата си, то по-нататък процесът може да продължи. Точно това се случва при минералите и при душите. Душите на някои животни са успели да достигнат нивото на човешката душа и да се въплътят в човек. Това е по-труден и по-дълъг процес. Изисква колосални усилия от тази душа и постоянен стремеж.

• **Първо и второ измерение. Минерали и Растения.** Камъните също са живи същества. Те много по-дълбоко разбират предназначението си в сравнение с човечеството.

Някои души избират да отделят части от себе си под форма на минерали и растения от първа и втора плътност. Личността може да вложи част от себе си, част от своята енергия, но не да се въплъти. Въплъщението е цялостно влизане на личността в тяло с друга форма. Това не е трансмиграция на душата. Това означава, че всяка личност може да изпрати част от своята енергия във всяка форма. След това формата започва своя опит на Земята по естествен за нея начин, като възприема всичко така, както ѝ се полага. Когато влага енергия, човекът не може да стане камък или да се всели в тялото на животно. Той просто добавя своята енергия към тази, която е в камъка или в животното, смесвайки част от жизнената си сила с тяхната.

*Кристалите.* Те притежават много форми, вибрации и измерения. Имат собствен разум и осъзнаване. Развиват се и растат. Имат двойна функция – източник са на енергия и са физическо вместилище на информация. Кристалите са най-ефективната форма за съхранение и предаване на информация. Те се ползват за пътешествия във Вселената и за информация от Свръхсъзнанието, като позволяват бърз достъп от всяко място. Централното ядро на Планетата (Вътрешното Централно Слънце) е огромен кристал, вибриращ в петото измерение. Той предава на Планетата честотата, към която тя еволюира.

*Златото.* Цивилизациите се проявяват в материалния свят чрез златото. То е крайъгълен камък за съществуването им и отваря вратите на различни измерения, закрепва порталите и помага за обмяната на енергията. Златото удържа най-високите вибрации на съзнанието и е най-добрият проводник на електрическия заряд. Когато то се натрупа в големи количества, става възможно отварянето на светлинни портали и достъп до други измерения.

Златото и кристалите, които са вътре в Замята, разпространяват съзнание по Планетата така, както кръвоносните съдове разпределят кръвта по тялото.

• Трето измерение (плътност); първи план. Това е планът на триизмерното възприятие, в който в момента пребиваваме. Тук съществата достигат разбирането на Бога в „материя“. Непрекъснато се сътворяват нови светове от трета плътност. Към трета се отнасят и първа и втора, защото светът от първа с времето развива растителен живот и става свят от втора, а

светът от втора развива животински живот и става свят от трета плътност. Затова новите планети и слънчеви системи се развиват в трета плътност, както е било със Земята преди милиарди години. Когато дадена планета се развива в трета плътност, придобива способност да получи човешки души, които да са в тела от трета плътност. Световите от трета плътност с времето се развиват в светове от четвърта, от четвърта – в светове от пета, и тъй нататък. Външното Творение расте и се развива, променяйки нивото на плътност на външните светове. Земята също преминава през процеса на еволюция.

Върху Земята, която е в трета плътност, е наложен етерен свят, който се нарича Светлинно тяло на Земята, което е в пета плътност<sup>42</sup>. Когато влизаме в светлинното тяло на Земята, трябва да ползваме своето етерно кристално тяло от светлина, което е в пета плътност. Засега можем да навлезем в този свят само в медитация.

За да е всичко с еднаква плътност, вибрацията е с еднаква честота – и тази на стола, и тази на физическото тяло. Душата е светлинна енергия с много по-висока честота на вибрация, отколкото материята – затова преминаваме през материята на този план без тяло. Тялото е точно за това – то чрез своята плътност и сензорните органи позволява на Духа да възприема, усеща и взаимодейства с материята. Физическото тяло в трето измерение е напра-

---

<sup>42</sup> Земята от 5-та плътност прилича на Земята от 4-та, с изключение на това, че се появява освобождаване, излъчващо към всичко.

вено от материя, която е комбинация на елементите земя, въздух, вода и огън. Тази материя е разделена на полярности – мъжка и женска. Биологичната същност на трета плътност е животно в човешка форма. Съзнанието на човека от тази плътност се развива въз основа на инстинкти за размножаване, преживяване, съперничество и тъй нататък. Имаме физическо тяло, пригодено да възприема реалността на трета плътност. Имаме емоции – чувствителни рецептори, които създават опитностите на трета плътност. Имаме и ментално (умствено, мисловно) тяло, което формира образи, идеи, концепции и модели. Опитът за уплътняване на част от душата, за да бъде изследвана третата плътност чрез биологична същност, е бил толкова травмиращ, че фрагментът е започнал да вярва, че е тяло от трета плътност, забравяйки, че е духовно същество. Той изгубил любовта и повярвал, че щастието е в материалния свят – вкусната храна, хубавата кола и тъй нататък. Плътността в трето измерение е тъмна не поради гъстотата, а поради липсата на любов.

Човекът от трета плътност е способен да взаимодейства с животните от трета и с растенията от втора плътност. Всички функции на биологичния организъм от трета плътност са разчетени и за връзка със Родителската душа от седма плътност. Има и няколко функции, които са предвидени за взаимодействие с четвърта, пета и шеста плътност.

- **Между трето и четвърто измерение (плътност); втори и трети план (небе) и Висшите светове се намира Великата Пустота – черна дупка, която е преход към висшите измерения. Астралният свят е най-пряко свързан със Земята.**

Всички процеси тук се отразяват първо в него. Той служи като филтър между Земята и пофините енергийни зони. Астралът е „чистилицето“ – зона за адаптация към по-ускорените енергийни вибрации. Всяка душа престоява различно време в нея в зависимост от количеството негативни енергии, от които трябва да се освободи. Астралът е сложен свят от различни зони. Всяка душа има личен код (нейно специфично енергийно излъчване) и във всеки един момент тя може да бъде идентифицирана и насочена от Ангелите към мястото, което е адекватно за нея.

Между въплъщенията фрагментът може да се издигне с едно, две или три нива, до самата седма плътност. Това зависи от нивото на осъзнаване и уроците, които има да изучава. Нашето съзнание определя нашия опит. Твоето обкръжение е отражение на това, което чувстваш вътре в себе си. И след смъртта автоматично те привлича тази област на Духа, която отразява съзнанието ти. Ако душата не се е развила достатъчно, за да се движи към следващото измерение, отново ще се върне като енергийна форма на астралните или етерните сфери и ще пребивава там, докато наново не се въплъти в друго тяло.

Астралните планове се състоят от множество поднива. Долните области често се описват като ад, или демонични сфери, а горните включват области на небесно блаженство и спокойствие, където хармонията се разгръща към пето измерение. Тъмнината на всички наши въплъщения се съхранява в по-ниските честоти на четвърто измерение, в Нисшия астрален план, който представлява гигантски резервоар с не-



изпълнени желания и негативни емоции на човечеството; място на великата илюзия, защото това ниво е способно да имитира неосъществяваните човешки желания и емоции.

*Нисши планове на астрала:*

Вторият план е за тези, които изпитват болка, угризение на съвестта и чувство за вина. Когато не си в тяло, се намиращ в чисто емоционално състояние и всички чувства се изострят.

Третият план е план на властта. Тук съществата се стремят да вземат под контрол и да заробят другите, но не чрез физически методи (там не разполагат с такива), а чрез мисли, налагайки своята гледна точка.

• **Четвърто измерение (плътност); Четвърти план (небе)** е планът на любовта. Тук всички живеят на нивото на светлината и изпитват голяма любов, но нямат способността да я изразят. Човекът от четвърта плътност е душа с формата на трета плътност, но с много по-развит ум. Душата разбира, че съзнанието създава реалността и сама формира своята реалност, като избира съзнателно събития и ситуации в живота си. Тя осъзнава, че притежава свободна воля и се учи как да я използва. Разбира как работи кармата и как да я балансира. Знае за договорите на душите, за целите на въплъщението. Не я вълнуват марките на дрехите и колите или какво е станало на вчерашният мач или шоу. Тези неща стават незначителни. Обръща повече внимание на хората, които се намират на нейното ниво на осъзнаване.

Човекът от четвърта плътност е способен да взаимодейства с хората от третата плътност.

- **Между четвърто и пето измерение** душата става психически невидима за вибрациите под трета плътност. Това е състояние, в което ставаме все по-прозрачни и изпънени със светлина. Това трае дотогава, докато с времето тялото ни не се разтвори в нея. В долните слоеве на четвърто измерение тялото все още е разделено на мъжко и женско. Формата тук може да се променя, да превключва от единия пол в другия. В пътешествието си все по-високо и по-високо по слоевете на четвърто измерение телата губят пола си.

- **Пето измерение (плътност); Пети план (небе)** е „раят“. Това е първият план, в който ще намерим блаженство, произлизащо от златистата светлина. Тази светлина обгръща всички предмети. Няма нощ – само златиста светлина. Тук вдишваме звук, музика и живеем в светлинното излъчване. Каквото и да поискаме, се случва в мига. Вече не се налага да се освобождаваме от биологичната обвивка, защото имаме етерно тяло от светлина. Формата ни става андрогинна (безполова). Пето измерение е дом на половината път между световите на формите и световите без форми. Холограмите, които са създадени тук, често са въз основа на формите на нисшите нива. И затова нашето Тяло от Светлина често е със същата хуманоидна форма, както и на Земята, но сме свободни да го променяме по желание. В следващите измерения приемаме формата на кълбо от светлина, или Звездно Същество. Тяло от пета плътност може да отиде и да изследва четвърта или трета, без да се превъплъщава. Няма болка. Няма

остаряване. На пето ниво съществува голяма любов. Няма конкуренция или алчност. Няма вина и позор. Има сътрудничество. Фокусът е върху обучението и изцелението на другите, както и върху изследване на Вселената. Тук няма време – всички реалности от трето и четвърто измерение се възприемат като протичащо СЕГА. Затова животите, които от трето ниво ни се струват „предишни“, тук се виждат като „паралелни“.

На пето ниво ставаме невидими за тези, които вибрират под честота 3,5.

- **Шесто измерение (плътност); Шести план (небе)** не се поддава на словесно описание, защото думите не могат да опишат как ние, уверени в това, че сме различни от растенията и вятъра, можем да бъдем едновременно в единство с тях и в същото време да съхраним своята неповторимост и различие. Шестият план е врата към седмия – каквото човек усети и познае като реалност, това и ще стане. Ние се превръщаме в Бог, в самата Причина, в самата мисъл, в самия живот, в светлина, в същност и съвкупност от всичко, което е. Тук възприемаме себе си като копие – чиста Кристална Матрица. Нашето Аз от шесто измерение съхранява матрицата, която Аз-ът от пето измерение проектира в трето и четвърто измерение, в световите на формите.

- **Седмо измерение (плътност); Седми план (небе)** е съвкупност от мисъл, която представлява огромна Пустота. Тя задържа планетите в техните орбити и обхваща всичко до края на Вечността. Тук понятието ниво (план, небе) вече не съществува. Съществува само състояние

на битие. Ставаме цялото вътрешно знание, всички мисли. Тук Духът е доловил мисълта в центъра и е станал самият център, в неговата форма и безкрайност; основата, която дава начало на целия живот. Въпреки, че при излъчването центърът се проявява като сияние, това е мисъл. И тази мисъл, в която се превръщаме, ще подхранва и разширява съзнанието на целия живот. Спектърът ни толкова ще се разшири, че чувство ни ще обхване всичко, което съществува. И тогава ще станем радостта. Това е седмото ниво. Това е Бог. Всички ще достигнат до това. Тук фрагментите под седмо ниво се съединяват в Родителската душа – същност, в която се намират малки души. Всички те са част от нея, но имат свои граници – точно както роденото дете пораста до възрастен. Родителят по много неща е равен на нас, но не се връща в нас. Всяко съзнание в цикъла, в който е, следва своя собствен път до крайната цел. Никое съзнание не следва пътя на тези преди него, защото иначе всичко би било повторение.

## Гроздовете на душата

*Фрагментите са индивидуални зрънца, образувачи грозд, който расте на клонките на лозата, но когато гроздето се превърне във вино, не съществува разделение.*

*(Сал Ракели; 1)*

Гроздовете на душата са конфигурации от осмо до дванадесето ниво, известни като колективни души, или нива на колективно съзнание. Когато се намираме в тях, всичко из-

глежда като че ли се развиваме назад към Божествеността, тоест все повече и повече напобяваме на Бог.

- **Дванадесето измерение (плътност).** В него душата става огромен грозд – милиарди индивидуални души се сливат в едно съзнание, свързано със Свръхсъзнанието. Масивният грозд на съзнанието на душата от дванадесето измерение се дели, фрагментира, на по-дребни гроздове – съставени от милиони души, които са събрани в едно за всяка същност от единадесета плътност. *Гроздът от единадесето ниво* се дели на малки кластери от десето ниво, с хиляди индивидуални души в един грозд. Така процесът продължава по целия спектър на плътностите. *Грозд от десета плътност* се превръща в грозд от девета, със стотици души във всеки грозд. *Грозд от девета* се превръща в грозд от осма, в който има шест или дванадесет души. Когато осъзнаем девета плътност, сливаме съзнанието си със съзнанието на много други същества и ставаме огромно същество от светлина, което функционира в девета плътност. *Гроздът от осма плътност* се нарича *свръхдуша*. Разделението между душите започва да изчезва в осма плътност. Повечето от свръхдушите представляват гроздове, състоящи се от дванадесет индивидуални души – всяка свръхдуша ражда по дванадесет индивидуални души. Индивидуалните души по-нататък се появяват на седмо ниво и могат да продължат да се делят.

## Въплъщение (Раждање)

*Няма фиксирани сценарии.  
Има потенциали на събития.*

*(Селена; 81)*

Мисълта се разпространява с честота на вибрацията, наречена „светлина“. След това честотата на вибрациите се понижава и светлината става електромагнитно поле, след което се трансформира в груба материя. Материята е светлина с много ниска честота на вибрация. Жизнената сила на въплътените същества (хора или животни) е съвкупност от мисли и чувства; тя живее скрита зад маската на тялото, наречена е „личностно АЗ“.

- **Деволуция (Издишване)** е процесът на спускане във форма. Една част от нас се разширява навън по целия път до нивото на чисто елементално съзнание (първа плътност) – най-простото проявление на което е водородът.

- **Еволюция (Вдишване).** Животът започва да се развива от първа плътност през минерални и растителни етапи към животински етап – ниво на умения и осъзнатост, при което се създава възможност за души с по-висока плътност да се въплътят. За да се въплъти в животинска форма, малкият аспект (съзнанието на животното) се слива с по-голям аспект (съзнанието на въплътената душа). Всички жизнени форми получават план за възлизане по еволюционната спирала. Въплъщението е начин този процес да се осъществява. Върхът на този еволюционен процес е хуманоидната форма.

- **Въплъщение.** Животът е една възможност да узнаем практически онова, което вече знаем

теоретично. Докато концепцията не стане изживяване, всичко, което съществува, е допускане. Ние не се намираме тук, за да учим уроци, а за да си спомним и пресътворим Кои Сме. Животът ни не е случаен. Той е споразумение между много същества от много реалности с цел проучване, откриване и накрая спомняне. Ние изглеждаме като единично същество, но притежаваме множество връзки с реалности, отвъд сегашните ни възприятия. Кандидатираме се за раждане, както се кандидатираме за работа. Разглеждаме параметрите на земния живот, неговата цел и намерение. Избираме момента и времето на раждането си, както и наследствената си линия. Никое изпитание не го програмираме да ни смаже, дозираме го само да ни моделира. В желанието си за бърза еволюция много души си проектират тежка програма, особено ако отдавна не са били в материален свят и са забравили тежестите.

• **Играта на Живота.** Тя се играе на няколко нива и е с определена многовариантност на събитията. Ние избираме в даден момент накъде да тръгнем: надясно или наляво, но цялата събитийност вече съществува. И рано или късно, ще минем всички събития, заложиени в избраната от нас игра. В тази игра има определен брой фигури, определено поле и определени правила. И всички възможни ходове, траектории на фигурите и последствия от тези траектории вече съществуват. Списъкът на всички ходове е известен предварително, но каква комбинация ще избере всеки, е неизвестно, защото никой не играе сам. Животът е безкрайна шахматна дъска с милиарди фигури и милиарди играчи. Ние можем да подберем хората, местата и събитията; условията и обстоятелствата; предизвика-

телствата, пречките и възможностите, с които да сътворим изживяването си. Можем да подберем цветовете в палитрата си, инструментите в сандъчето си, машините в работилницата си, но какво ще сътворим с тях е въпрос на свободна воля. Съществуват рамки, скелет на възможностите. В играта са зададени нива на святимост и контролни точки, които да достигнем, за да минем това ниво. По този светлинен път фантазията ни създава милион подробности от преживяването на всеки миг. При взаимодействие с друго светлинно същество на някакво ниво ние променяме своята святимост – намаляваме я или я увеличаваме. Ние се женим, караме се, помиряваме се, раждаме деца, но в действителност това е само изменение на трептенето на нашата светлина. Бог вижда само определена интензивност и цвят на трептене на светлината ни – така разбира, че това е любов или секс; печал или радост; озарение или гняв. Самите събития са продукт на ума ни, самоотражения.

• **Зачеване.** Преди да се потопим в материя, забравяме своите планове, за да можем да играем живота по-ефективно. След това Родителската Душа от седма плътност отделя от себе си късче, което се уплътнява и влиза в утробата на друга душа – хуманоидна майка. Процесът на раждане на деца е отделяне от една енергийна буба на друга буба, която е способна да вмести съзнание. Малкото дете, растящо в утробата на майката, е съгъстяване (уплътняване) на енергия; форма, която се отделя от майчината енергия, където се вселява ново съзнание. Затова връзката с майката е силна. Бащата чрез сперматозоидите внася в майчината клетка програми за развитие. Смисълът на це-



лия процес е един: внедряване в майчината клетка на стартова команда от бащата и начало на формиране на нова форма, в която се вселява съзнание. Съзнанието започва да се развива от момента на зачеването, а не от раждането. По време на половия акт излъчванията, затворени в сияйните кълба на родителите, се възпламеняват<sup>43</sup>, като кулминацията е сливане на съзнанията, откъснати от кълбото на всеки родител. Като премине през родовия канал, детето се ражда като въплътена душа. Когато се роди дете, пламъкът на съзнанието на родителя намалява, а на детето се увеличава. В сияйното кълбо на родителите, на мястото откъдето е взет пламъкът, се образува голямо черно петно.

## Смърт и Възнесение

*Няма ад, нито рай. Има само обучение в разните нива. Смъртта е поправка. Ние сме от звездите.*

*(Ванга; 16)*

Вселената (Проявеното) произлиза, живее и се връща към Сврѣхсъзнанието (Непроявеното). Актът на обединяване на Цялото, на връщането при Бога, се нарича спомняне. Да събереш различните части от себе си, за да изпиташ целия себе си, което е Целият Бог. Това значи, че сме на Земята не да научим (защото вече знаем), а да си спомним Кои Сме. То е, че сме Деца на

---

<sup>43</sup> Излъчванията в кълбото не познават сношение за удоволствие. То винаги е даряване на съзнание. Ето защо актът на даряване на живот не е само физически импулс, който може да се пилее, когато човек реши.

по-малък Бог. Действията са думи в движение. Думите са изразени мисли. Мислите са формиращи се идеи. Идеите са обединяващи се енергии. Енергиите са освободени сили. Силите са съществуващи елементи. Елементите са частици от Сврѣхсѣзнанието. Началото е Сврѣхсѣзнанието (Бог). Краят е действие. Действието е: Бог – сътворяващ, или Бог – почувстван. Човекът (или предметът) е съвкупност от сменящи се състояния – от появяването си в материя до изчезването от Земята. „Тези съвкупности“, които извечно остават в бъдещето, преминават през материята, за да съществуват вечно в миналото. Това е движение от една Вечност към друга и е истинското съществуване. Смъртта е разходка в ума, изменение на холограмата на реалността, усещане за пътуване на някъде. Духовното Его на човека се движи във Вечността като махало, между часовете на живота и смъртта. Развитието е: знание, изживяване, битие. Всичко е Едно и всичко еволюира от едно към друго в безкраен цикъл. Наводненията, торнадото и останалите природни бедствия са просто движение на елементите от едната в другата полярност. Целият цикъл раждане – смърт е част от това движение. Това са ритмите на живота. Животът е ритъм, вълна, вибрация, пулс в сърцето на Бог.

Тялото и съзнанието са част от живота и смъртта едновременно. В будно състояние съзнанието е „живо“ – фокусирано над физическата реалност. При сън фокусът се измества в друга реалност, а на сутринта съзнанието отново „оживява“. В същото време в тялото постоянно умират милиони атоми, молекули и клетки и част от тях се възстановява. Ние сме живи благодарение на тази смърт.

## • Физическата смърт

*Животът е познат, а за смъртта не се знае нищо. Човек страхува ли се от това, което не познава, или по-скоро се страхува да загуби онова, което познава? Можем ли наистина да се запитаме, какво е смъртта, след като не си задаваме въпроса, какво е животът?*

*(Джиду Кришнамурти; 7)*

Тялото не е създадено да има самостоятелно мислене, а с цел да бъде слуга – и живее толкова, колкото му позволим. То реагира само на команди. Душата, която е разположена около сърцето, го управлява чрез мисли и емоции, като разпределя хормоните по него. Смъртта не е задължително правило, но на Земята всички я приемат за даденост и затова хормонът на смъртта се активизира. С времето, въз основа на наложените ни програми за възприятие, ние започваме все по-малко и по-малко да приемаме в себе си Божествената светлина и все по-малко да я отразяваме! *Стареенето на физическото тяло е нарушаване на степента на отражение на светлината от определения човек.* Светлината, заключена (затворена) в човека, рано или късно, намира своето отражение! И тогава призмата, която натрупва светлина, но не я отразява, просто се разрушава, т.е. не издържа на мощността. Така става разрушаването отначало на физическото тяло, а и на много от другите тела! Физическата смърт е прекратяване на желанието и възможността да творим своята реалност, което води до разпада на физическата реалност! И тъй като човек е съставен от излъчванията, той се завръща към тях. Изначалният Създател притегля всич-

ки създания обратно към Централното Слънце.

В момента на смъртта цялото ни същество се разпада под притеглянето на тази огромна сила. И Душата, като стружка привлечена от магнит, напуска тялото и се понася към Духа (Висшия Аз), който я изтегля през енергийните центрове (чакри). Душата напуска тялото през последната, седма чакра – епифизата, разположена в центъра на главата. Излитането през нея е като вятър, минаващ през тунел. Светлината в края му е светлината на нашия Дух. Това трае миг и е безболезнено. Вече сме концентрирана мисъл и емоция в светлинно тяло,менящо формата си, в зависимост от мислите. От този момент се насочваме към едно от седемте нива, или небеса.

#### • Вибрационни нива

*И онзи, който в края на своето време напуска тялото си, като мисли за Мен, той наистина идва при Мен.*

*Той наистина идва в Мен – защото, за когото си мисли човек в последния момент от живота си, при него и ще отиде, чрез симпатията, която има.*

*(Бхагавад Гита; 4)*

Понеже душата в същността си е памет, тя отива на онзи план или вибрационно ниво, което съответства на емоционалната настройка, която е проявила на Земята. Това, върху което основно съсредоточаваме вниманието си, за да изучим някаква опитност, определя нивото (измерението, небето), където попадаме. Магнитното поле на аурата, Духът на нашето същест-

во, ни привлича към ниво с подобни вибрации<sup>44</sup>. Реалността, в която попадаме след смъртта, за всеки е индивидуална. Пред духовните очи на душата започва представление по програмата, която е била възприета по време на земния живот<sup>45</sup>, т.е. практическото изпълнение на вярванията и илюзиите ни. Християните виждат Христос, мохамеданите – Мохамед, будистите – Буда, и тъй нататък.

Има седем вибрационни нива (измерения, небеса, нива на осъзнаване), определящи съзнанието. Те са реални места на съществуване – и този план тук е един от тях. Те са:

*Размножаване и изживяване* (трето измерение);

*Страх и болка* (астрал – между трето и четвърто);

*Власт* (астрал – между трето и четвърто);

*Приемане на любов* (четвърто измерение);

*Изразяване на любов* (пето измерение);

*Бог, видим в целия живот* (шесто измерение);

*Бог - АЗ Съм* (седмо измерение – сливане с Родителската душа).

• **Възнесението** е съзнание, което се движи от по-ниска към по-висока плътност – от материята в честотата на светлината. То е транспортиране на съществото в друго измерение на

<sup>44</sup> По Закона за магнетизма – подобното привлича подобно.

Ако в живота **не е имало много травми**, душата бързо се връща, за да се обедини със своите по-високи части, да направи равностойка и да се върне към възплъщение.

Ако животът е **бил силно травмиращ**, душата може да се скита из астрала, ставайки призрак. Тя все още е част от души от по-висок порядък, които се връщат към Родителските души и не е изгубена.

<sup>45</sup> Вибрационният напредък не се дава автоматично и душевната осъзнатост не е гарантирана. Душата не се пробужда, докато тялото не постигне пълна интеграция с Духа – подвиг, постигнат само от аватарите на Земята.

съзнанието. Процесът на възнесение е следният: създаваме тела от трета плътност, за да я изследваме, докато се развием дотам, че да можем да изследваме четвърта плътност в тела от четвърта. После изследваме пета, в тела от пета и т.н., докато достигнем обратно до седма плътност – Райската Градина.

Оттук избираме:

- да се върнем във външните светове (първо – шесто ниво), като духовни водачи на развиващите се души. Тогава отделяме част от себе си. Можем и да се въплътим без карма (като деца Индиго или Кристални деца);

- да продължим да се връщаме назад към дванадесета плътност<sup>46</sup>, където ставаме Богове - творци.

- **Смъртта** е един от начините да попаднем в друго измерение без тяло, но можем и да вземем тялото си, като повишим вибрациите му чрез мисълта. Ако сме преодолели осъждането, можем да съсредоточим своята мисъл върху тялото и да му заповядаме да вибрира по-бързо. Така, температурата му се повишава и материята започва да излъчва светлина, а след това и мисли. Тогава, в този, план видимото става невидимо, защото се променят вибрациите. Ако запазим тялото, можем да извършваме пътешествия на който и да е план, когато и да е, като понижим вибрациите си до вибрациите на кон-

---

<sup>46</sup> Всички души, преминаващи през въплъщение, достигат в един момент до осъзнаването, че не желаят повече да се въплъщават в тела. Тогава се придвижват към по-високите нива.

кретния план. Не се налага да се раждаме, да се учим и тъй нататък.

## Превъплъщение и Карма

*Прераждаме се най-малко 150 живота.  
След това по желание. Сами избираме  
родителите си преди да се родим.*

*Не сме в едно ниво с тях. Всички  
имаме по двама Духовни учители.*

*(Ванга; 16)*

Каквото замислим, това сътворяваме; каквото сътворим, това изживяваме; каквото изживеем, това зачеваме. Ако можем да накараме тялото си да изпита нещо (примерно изобилие), скоро ще имаме усещането за него в душата си, която ще зачене по нов начин, като дава на ума ни нова мисъл за това. От новата мисъл произлиза допълнително изживяване и тялото започва да живее в нова действителност на изобилие, като в свое постоянно състояние – мисълта води до изживяване, което води до мисъл, която води до изживяване. Това може да предизвика непрекъсната радост, когато Изначалната Мисъл е радостна. Може да предизвика и постоянен ад, когато Изначалната Мисъл е пъклена. Можем ли да променим Изначалната Мисъл? Всяко нещо, което искаме да опитаме, го правим дотогава, докато дойде момент, когато повече не го искаме. И единственото нещо, което прекратява това поведение, е собствената ни новопоявила се мисъл.

• **Превъплъщение, Реинкарнация** (от лат. *re-in-carne* – отново в плът). Откъде е цялото зна-

ние, ум и мъдрост, които проявяват някои още от деца? Нима са станали такива за един живот? Всеки преживян опит има своите корени в миналото. Не би имало опит, ако няма преди това разпознаване. Ние сме преживели хиляди животи – всяко лице, всеки цвят на кожата, всяка религия. Ние сме сътворявали войни и сме били жертвите им. Били сме и крале, и слуги; матроси и капитани; покорители и покорени – за да чувстваме, за да придобием мъдрост, да разкрием кои сме. Кралят няма да разбере слугите, ако не стане слуга. Благочестивата няма да разбере наложницата, ако не стане такава. Наложницата няма да разбере презрението на благочестивата, докато не стане такава. Най-мъдрите, най-благородните са преживели всяка ситуация. Били са проститутки и свещеници; гуру и фермери; убийци и убити; деца и родители.

• **Колелото на превъплъщението (карма).** Това е приспособление за душите в трета и четвърта плътност. Кармата е незавършена работа. Следствието от нашите постъпки не е наказание, а е резултат от енергийните връзки, които създаваме, които ни задържат в определена ситуация, на определено ниво, принуждаващо ни да решаваме определени задачи, които развързват тези енергийни зависимости. Това са кармичните възли. Душата смята, че не е завършила определен урок в дадения биологичен контур от време. Затова доброволно се връща да продължи уроците. Когато физическото тяло умре, всички незавършени уроци се пренасят чрез каузалното (причинното) тяло в следващия живот. Когато душата копнее за да-



ден опит, това означава, че се нуждае от емоцията на този опит. Затова тя създава чувство, наречено „желание“, което ни поглъща и подтиква към приключението, към опита. Как ще разберем какво е щастие, ако не сме били нещастни? Ако се вслушваме в душата, тя ще ни каже какво иска да преживее. Ако липсва желание за нещо, означава, че сме го изпитали и имаме мъдростта му, но ако искаме нещо, то е призив на душата и трябва да минем през тази опитност. Въздържаме ли се, само го отлагаме за следващото съществуване. Това продължава, докато душата не удовлетвори желанията си да узнае всичко за определени ситуации. Кармата е въпрос на избор. Много хора все още предпочитат да се въртят в колелото ѝ.

• **Видове карма.** Господарите на кармата в Слънчевата система са четирима. Те определят видовете човешка карма – индивидуална, групова, национална и расова. На тях е поверено воденето на Книгата на живота, или Акашовите записи. Кармата на националния дух влияе на всеки, който живее в страната – независимо дали е роден там или е емигрирал от друго място. Всяка нация на света има свой собствен дух и този дух има своя карма. Ние сътворяваме колективно и индивидуално живота. Не можем да променим външните събития, защото те са сътворени от всички, но можем да променим начина, по който ги приемаме. Торнадо, урагани, вулкани и наводнения не са сътворени специално за нас. Сътворена от нас е степента, в която тези събития докосват живота ни. Те са сътворени от обединеното съзнание на човечеството.

## Освобождаване от Кармата

Моментът на осъзнаване настъпва, когато не искаме да сме никой друг, освен себе си, и когато мястото, в което предпочитаме да сме, е мястото, в което сме. Осъзнаването е съзнание, което е придобило опорна точка, като неподвижен център на везна. Едва тогава става освобождаването от кармичния цикъл. Ето защо е важно не какво преживяваме, а как го преживяваме. *ОБВЪРЗАНОСТТА С ЕГОТО* създава карма. Необвързаността – отменя кармата. Това става възможно с осъзнаването, че крайната природа на егото е празна; егото не съществува като нещо отделно. Един от начините да се освободим от кармата, е да се научим на безпристрастност. Ако човек се привърже към дадено обстоятелство, потискайки промените, кармата ще продължи; ако преживява проявленията без обвързване, полагайки усилия за доброто на другите, кармата постепенно оттича. Когато се освободи, индивидът може буквално интуитивно да се слее с действителността на друг човек и да разбере чувствата и условията на неговото положение. Потискането означава, че човек ще продължи да изпитва резултатите от кармата в продължение на още прераждания, вместо да се освободи от нея сега.

*Мъдростта* е съвкупността от емоции, придобити от всичките ни приключения. Тя е единственото, което вземаме след смъртта. Както пчелата събира мед от всяко цветче, а всичко друго оставя за храна на червеите, така душата ни събира само нектара на качествата на всяка личност, в която се е въплътила, за да ги слее накрая в едно. В този живот сме в най-доб-

рата си форма, защото притежаваме събирателното знание и опит на всички преживени животи. Грешките и несполуките са стъпките ни към Бог, крачка след крачка. Познанието ни днес е постигнато благодарение на тези крачки. Всичко добро и лошо, извършено от нас, разширява разбирането ни, което на свой ред разширява съзнанието на цялото човечество и обогатява Свръхсъзнанието.

## Взаимодействие на Душите

- **Откъсване на свой фрагмент.** Ако като човек се привържем емоционално към друг човек, внедряваме в аурата му част от себе си, откъсвайки късче от душата си в трета плътност. След края на травмиращ живот може да оставим няколко фрагмента, които да скитат около други хора или места. Такъв фрагмент напразно търси други късчета от себе си или своите родителски части. Ако наши късчета се намират в друга душа, ние ще мислим непрекъснато за нея.

- **Задържане на чужди фрагменти.** Това са души, които вземат енергия от други души. Като я задържат в себе си, те вярват, че тя ще им осигури власт и енергия – всъщност, те извличат фрагменти от други души и ги приемат в аурата на своето тяло.

- **Позволение на други хора да се прилепват към нас.** Ако го позволим и нямаме защита от тяхната енергия, душата ни, слой след слой, се запътва с налепи или малки късчета от други души. Това води до неспособност да мислим за себе си, да вземаме свои решения или да действаме.

- **Освобождаване на фрагментите.** Когато прощаваме на душа, която е предизвикала гнева ни, болка или скръб, освобождаваме от аурата си фрагментите ѝ. Когато не прощаваме, в ауричните полета на тези души засяда късче от нашата енергия, а в нашата аура засяда енергия на другата душа. Този процес се самозарежда и става двойно по-трудно да простим.

- **Сливане.** Когато фрагментите достигнат пето ниво, те се сливат с духовното семейство или с частите на своята душа. Процесът се нарича интеграция на душата.

- **Души близнаци.** Това са две души, които напускат Божественото едновременно на един лъч. Едната почти винаги отива на по-ниска плътност от другата. Ако и двете отидат в една и съща плътност, трудно ще се върнат в по-високата. Ако свръхдушата помести два фрагмента в една и съща област и те се срещнат, тя не получава разнообразието от желаните опитности. Когато това се случи, отношенията стават проблематични, тъй като душите си приличат и не се допълват. Различните души си подхождат по-добре, защото всяка търси онова, което не притежава.

- **Сродни души.** Те са паралелни души, с аналогичен път на развитие. Когато не принадлежат към една родителска душа, те са много близки; но когато принадлежат, това се нарича духовно семейство. Членовете на духовното семейство могат да отиват в дълбочина през няколко нива.

## Зрялост на Душите. Архетипи

- **Незрели души.** Те са ориентирани към себе си, към физически удоволствия, материални блага, конкуренция и практичност. Често успяват в спорта, защото са много издръжливи и с изострено расово съзнание. Прекланят се пред физическата сила, презират слабостта и се възхищават от тези, които се смятат силни в дадена област. Животът им е много повърхностен, рядко достигат до дълбок размисъл. Прекарват времето си в групи и трудно понасят тишината. Лесно се манипулират, умовете им умело са управлявани от харизматични лидери. Основното ядро от последователи на световните религии е от млади немислещи души, предпочитащи да следват съществуващите етични кодекси и вярвания. Когато се сблъскват с нещо, което не разбират и не приемат, незрелите души изпитват недоволство и дискомфорт. Те са шумни и агресивни като децата. Много са егоцентрични. Склонни са към зависимости<sup>47</sup> от наркотици, алкохол, храна, напитки.

- **Души на средна възраст.** Те имат желание да интелектуализират всичко, защото тяхното ляво полукълбо е по-активно от дясното. В голямата си част са грижовни, предани и деликатни. Предразположени са към порядъка, а не към хаоса. Предпочитат да имат работа с материални факти и имат подсъзнателен страх от всичко абстрактно, отдалечено от реалната дей-

---

<sup>47</sup> Душа, която съзнателно се отказва от управлението на своето физическо тяло, избира някой друг (същности от нисшите светове) да го управлява, да се развлича с него и бавно да го разрушава.

ствителност. Тяхната задача е да поддържат зрелите фрагменти, които са техни учители и духовни водачи и да ги защитават, но понякога избягват общуване със старите души, определяйки ги като чудаци и неудачници.

- **Зрели души.** Те невинаги притежават развити психични способности (такива способности се проявяват във всяка група). Зрелите души са по-осъзнати, не биха се въплътили в тяло на първобитен варварин, където единствените развлечения са убийството и мъченията. Не са склонни към войнственост и конкуренция, поради което рядко живеят богато. Те са сред професии като: лекари, социални работници, психолози, художници, музиканти, градинари и други. Един от признаците им е дълбокото разбиране на чуждото страдание и умението да поднесат своето разбиране чрез любов. Рядко се присъединяват към големи групи, защото знаят, че целта се постига в тишина. Имат любов към всяка форма на живот. Отнасят се с уважение към вещи, животни, растения, минерали. Тревожи ги нарушеният баланс на Планетата. Разликата между половете при тях е малко забележима, не само като външен вид, но и като потребност и либидо (то е най-силно в незрелите души). Приемат другите според качествата им, а не според принципа на равенството (във Вселената няма такова понятие – допълвайки се един друг, няма как да сме равни). Раждат се с осъзнаване на опасността от зависимост от наркотици, алкохол, храна и се стремят да избегнат зависимостите. Колкото по-зряла става душата (с по-дисциплиниран ум), толкова по-голяма част от енергията ѝ е насочена навън (из-

лъчвана от душата като ярки избухвания на активни корпускулярно-вълнови пакети).

За да разпознаем каква е една душа, трябва да обърнем внимание на степента ѝ на фанатизъм; на това, доколко е с разширен кръгзор, непредубеденост, състрадание, търпимост, тактичност, загриженост към всички живи същества и любов.

• **Земни Архетипи.** На Земята има тринадесет форми на архетипни проявления: защитник, учител, художник, жрец, служител, законодател, учен, родител, глупак, обединител, изпълнител, дете и господар на времето. Как ще се изразят тези модели, зависи от три фактора: 1. Общите условия, в които ще се въплъти душата. 2. Степента на космическа зрялост. 3. Степента на развитие на груповата душа, в която се е родила. Например душата-защитник, въплътена в примитивни условия, може да е агресор, но в цивилизовани общества може да е служител на закона. В дадена конкретна инкарнация не можем да правим всичко, което възнамерим, защото сме част от групов план. Ако някой не изпълни кармичните си задължения към нас, това предизвиква духовна и психична фрустрация, което може да доведе и до смъртоносна болест. Ако пренебрегнем нашия дълг към околните, кармата на страданията може да се обърне срещу нас. Важно е човек да открие истинския си Аз и да не изпълнява роля, която е приемлива за обществото, но непродуктивна за архетипа. Способностите са дадени, за да облагодетелстват Цялото. Ако всичко ни се струва зле и не се чувстваме на мястото си, живеем без хармония с архетипа си. Изоставяйки предназ-

начението си, например заради пари, всичко към което се стремим ще ни се изпълзва.

Съществуват архетипни групи, чийто души са с предпочитания към определена страна или територия. Така се създават националните признаци.



## Раздел 5

# ГАЛАКТИКАТА „МЛЕЧЕН ПЪТ“

Ако пожелаеш мъдростта на мравката, трябва да мислиш като мравка. Ако искаш мъдростта на бухала, трябва да мислиш като бухала, ако желаеш да придобиеш мъдростта на Звездните същества, трябва да спреш да мислиш като Човешко същество и трябва да започнеш да мислиш като Звездно същество! Сетивата на мравката не могат да регистрират пълната форма на Човека. Сетивата на човека също не могат да регистрират безбройните форми на живот в Галактиката. Всяка клетка, зародила се във Вселената, е дала живот на същества от различна раса. Вселената е толкова многообразна и видовете на съществуване на Духа са толкова и такива, че не можем да си ги представим. Съществува например разумна цивилизация на ароматите. Под какъв образ ще си представим разумния аромат?

Хуманоидната форма не е изключение, тя е път, по който поемат много форми на живот. Има хуманоиди в Галактиката, еволюирали от насекоми или от предци-риби; хуманоиди, които са потомци на влечуги, птици и дори форми на живот, които никога няма да си представим. Хората от Земята са скорошен експеримент в Галактиката и се различават от други, по-стари видове. Въпросът не стои в усъвършенстването, а по-скоро в опита. Когато достигнеш определено съвършено състояние, то престава да бъде такова и искаш да експе-

риментираш с нещо ново. *Съветът на деветте* наблюдава експериментите с жизнени форми да не се пресичат и да не си пречат взаимно, защото могат да се лишат от прогрес. Имало е случаи, когато технически напреднали цивилизации са се намесвали в други експерименти. Съществата, включително и хората, се нуждаят от еволюция на чувствата, на сърцето. Напредъкът в технологиите, без еволюция на чувствата, води до разрушителни последици.

## Експериментът:

### „Зоната на свободния избор“

Ако играете в ума си разни игри, достигате до положение, когато знаете всяка игра. Ако обаче създадете игра, в която всички ваши части имат право да вършат каквото си искат и остават взаимосвързани, би се получила игра, чиито резултати не знаете. Значи вие пораждайте интелекта, мисълта, но действието се осъществява от другите, от световите. Сред *Майсторите на Играта* се зародила мисъл да се създаде нов тип самоорганизираща се система, в която да се получат най-голямо количество непредсказани резултати, странични ефекти, нови алтернативи. Един предложил да се внедри понятието за избор, друг – изборът да бъде свободен, т.е. да се отдели същността от Създателя. За координатор на проекта бил избран Санат Кумара. За експеримента били създадени и

отделени тринадесет нива на Мирозданието<sup>48</sup> – тринадесет качества на Създателя. Всяко ниво описва отделно качество. Всяко качество характеризира определена плътност на възприятие. Колкото повече се повишава нивото на Творението, толкова повече се разширява свободата на избора.

• **Нива (Измерения).** *Първо ниво* (самостоятелно съществуване): в минералният свят от нисш клас са камъните; от висш са – кристалите, които притежават голям спектър на отражение. *Второ ниво* (възпроизводство): нисш клас са бактериите и вирусите; висш клас са растенията. *Трето ниво* (познание): в животинския свят в нисшия клас са хищните животни; във висшия клас е човекът. На това ниво са ни дадени мозък, разум, ум – те са инструменти на познанието.

Ние едновременно учим в дванадесет класа. Другите наши части се намират на различни нива и опознават различни качества на Създателя. Тринадесетият клас е последен – в него си явяваме на изпит. Всяка въплътена същност трябва да придобие всичките тринадесет качества на Създателя, като избира своя посока на развитие във всяко ниво. Същностите от първо ниво, при свиването му, ще преминат на второ; след свиването на всички по-ниски нива ще остане само тринадесетото – с всички въплътени същности, съединили (събрали) в себе си

---

<sup>48</sup> Над 13-то ниво има още нива, още ДНК, и още чакри. В школата на Мирозданието няма само 13 класа. Можеш да се учиш, докато съществуващ. А животът е вечен.

всичките тринадесет качества. Така те стават самостоятелни Богове, които могат да сътворяват нова система, показвайки на цялото Мироздание алтернативни пътища за неговото развитие. Това е и същността на експеримента!

- **Чакрите.** В началото на експеримента било предложено максимално да се индивидуализират всички същности, за да имат чист самостоятелен избор. По тази причина се изтривала паметта за миналите им въплъщения и за връзката им със Създателя. Като цяло в тях оставали всички качества, които изразяват Неговата Същност, но били оставени каналите за връзка с Източника с всичките тринадесет нива. Това са основните чакри – всъщност тези канални меридиани са далеч повече от тринадесет.

Седем от тях са: *съществуване* (първа чакра); *възпроизвеждане* (втора чакра); *познание* (трета чакра); *стремеж* (четвърта чакра); *самовизразяване* (пета чакра); *възприятие* (шеста чакра); *развитие* (седма чакра). Нагоре (над нас) има още шест, до които предстои да се разширим. Осмото качество е *многомерност*; девето качество – *непрекъснатост*; десето качество – *всеобемност*; единадесето качество – *ритмичност*; дванадесето качество – *единство, обединеност*; тринадесето качество – *безграничност*.

- **Млечният Път.** Следващият етап бил формиране на пространство в зоната за свободен избор и била избрана част от Мирозданието, по-далеч от Централната Вселена. Тук никой не можел да се намесва – можел само ако приеме да участва в експеримента. Законът казвал, че

всичко което се случва в рамките на експеримента, ще влияе и на тези, които се намесят; и всеки един участник в експеримента ще може да се намесва и в техния избор, и в тяхното развитие. Експериментът е започнат в нашата Галактика, но отдавна влияе и на цялата Вселена.

## Тринадесетте раси

Има тринадесет раси, които са равноправни участници в експеримента – участват наравно със съществата от Йерархиите на Светлината и на Тъмнината. Всяка раса внася своя генофонд, нива на познание и цели. Всяка раса сама избира кое свое качество иска да види в бъдещите богове-творци.

Целта на експеримента била създаване на раса от богове, съчетаваща в себе си най-добрите качества – уроците на познанието и твореното от всичките тринадесет раси. Цивилизации се договорили да участват в експеримента и да създадат свои зони на свободна воля. Тринадесетте цивилизации се представят пред нас в хуманоидна форма, поради общата договореност какви да бъдат образите им в експеримента. Практически всички раси, които познаваме и които общуват с нас, са били участници в проекта. Останалите нямат право да се намесват, или трябва да станат участници в него.

В основния проект има тринадесет подпроекта, с тринадесет ръководители и участват тринадесет раси. Когато се вземали решенията, доброволците били попитани, какво качество мо-

гат да предложат на новата раса. Расите, които участват в нашето създаване, не са квалифицирани като „лоши“ и „добри“. Важното е, какво са ни дали. Участниците в проекта преминават своите уроци и не се освобождават от нас, както и ние от тях, докато и ние не усвоим нашите уроци.

Тринадесет вселени са дали свои представители. Те създали свои светове в тринадесет нива на развитие във Вселената на свободния избор. Различните цивилизации внедрявали свои форми<sup>49</sup> в различните нива на познание:

*Първо ниво (измерение) – Орион;*

*Второ ниво (измерение) – Сириус;*

*Трето ниво (измерение) – Анунаки, рептилии.*

Качество на третото ниво е познанието. На този етап е даден умът (разумът на хищника). Разумът е отличителната черта на Анунаките. Те привнесли като качества анализа и синтеза, позволяващи ни да изследваме своите творения и да правим избор по определени параметри. Това качество е необходимо в зоната на свободния избор. В йерархията на Светлината управлението е въз основа на подчинеността на центъра. Системата на управление при цивилизацията на Анунаките е аналогична. Те са много умни, но нямат чувства. Могат да правят с нас това, което им разрешим. Все пак това е школа за богове, а не за жертви. Рептилоидите въвели в нашата система твърда йерархия и създали общество, основано на насилието.

---

<sup>49</sup> Например цивилизацията Вега е внедрила модификации на форми и видове животни, но при приспособяването им към средата, самите те се модифицирали и се е увеличило количеството на техните видове.

Всъщност, сме го създали заедно. Те само ни показали този път. Част от човешките тела (цветните раси) са създадени от Анунаките, за да бъдат използвани за добив на злато.

*Четвърто ниво (измерение) – Плеяди;*

*Пето ниво (измерение) – Алфа Кентавър;*

*Шесто ниво (измерение) – Андромеда;*

*Седмо ниво (измерение) – Лебед (хиперборејци).*

Те са участвали в създаването на човечеството. В нас има техни програми.

Всички тези раси, които представляват куратори на нивата, са и участници в експеримента. И те също така се въплъщават на всички нива в световите на дуалността.

## Ли́ра (преди 20 млрд. г.)

Ли́ра е съзвездие в Северното полукълбо (между Херкулес и Лебед), а Вега е звезда от първа величина в съзвездие Ли́ра.

Първата цивилизация в Млечния път възникнала в звездната система Ли́ра преди милиарди години. Тя била древна култура, засята от друга вселена. Онези, които първоначално засели тази част от Галактиката, са известни като Основателите. След това, при колонизацията на други планети от Галактиката, възникнали много от разклоненията на тази цивилизация. Според възрастта им, расите идват от Ли́ра, Вега, Зета Ретикюли, Арктур, Сириус, Орион, Плеяди, Земя. Всички в Галактиката имат генетични връзки със съществата от Ли́ра. Една група от оригиналната Ли́рианска раса напуснала своята планета, за да се развие чрез

позитивна полярност. Те вярвали, че страданието и болката могат да бъдат избегнати. Станали пионери в това проучване. В търсене на нов дом, открили млада планета, богата на природни богатства – Земята. Тук те съществували едновременно със земната приматна раса. За да се адаптират към енергиите на Планетата, взели ДНК от приматите. По-късно представителите на Орион, Сириус и други цивилизации кацнали на Земята, отваряйки стари рани и конфликти. Първоначалният колектив се оттеглил в нов дом в звездната система Плеяди. Тези Земенни Лирианци са Плеядинците.

## Арктур

Арктур е ярка, жълто-червена звезда в Северното полукукло, съзвездие Воловар. „Стражът на Мечките“ е червен гигант на 36,7 светлинни години от Земята и четвъртата по яркост звезда след Сириус, Канопус и Алфа Кентавър. В диаметър е 18 пъти по-голям от Слънцето, с маса, равна на четири слънца. Температурата му е с 1500 градуса по-ниска, но е 105 пъти по-ярък, отколкото Слънцето ни. Арктур е образувана преди около 10 милиарда години при раждането на звездната формация, предшестваща тази, в която се е формирало нашето Слънце. Два пъти е по-стара от Слънчевата ни система.

Арктуруианците са цивилизация от пето и по-високо измерение, една от най-напредналите в Галактиката.



## Дракон

Дракон не е съзвездие с много ярки звезди. Сгъснен е между двете Мечки. Винаги е над хоризонта, без да изгрява или залязва – винаги е на стража, близо до Северния небесен полюс. Макар и с огромни размери, това съзвездие не е от най-наблюдаваните, може би защото в неговите граници няма ярка мъглявина или галактика. Затова пък звездите в него са толкова красиви и интересни! Най-интересната звезда в съзвездието е Тубан. Тубан е арабското име на съзвездието Дракон. Пълното име на тази звезда е Алфа Драконид. Преди се е смятало, че това е най-ярката звезда от това съзвездие, затова била наречена Алфа.

• **Рептилиите от Алфа Дракон.** Те са древна раса, която е успяла много в създаването на разумни биологически видове. Научили своя занаят при най-древните същества, те били едни от водещите основатели, които са участвали в създаването на човешката раса на Земята. Рептилиите са известни като създатели на генетичната структура на жизнените форми. Много от най-висшите цивилизации са се „закрепвали“ на Земята с помощта на рептилиите. Те имали достъп до матрицата на човека, която пренесли от друга система в настоящата. Рептилиите натрупвали и закрепвали енергия в кристали, пазени в подземни пещери (подземни информационни бази). След това изпраждали собствените си версии във външния свят, често под формата на змии.

## Орион (преди 12 млрд. г.)

Орион е съзвездие от 122 звезди, в което Ригел, Бетелгейзе и Антарес са едни от най-ярките. Бетелгейзе е червен свръхгигант на около 10 милиарда години, осмاتا по яркост звезда на нощното небе. Тя е 1180 пъти по-голяма от Слънцето, с 18–19 пъти по-голяма маса от него и със 140 000 пъти по-голяма яркост. Звездите на Орион са родните звезди на хората-рептилии, които имат влияние в Галактиката милиарди години! Споменавани от другите раси като „АРИ от АН“ (Господарите от Небето) или „АРИ-АН“, днес са известни като ОРИОН. Те не наричат себе си рептилии, а „човешки същества“. Всяка раса вярва, че именно тя е тази, която олицетворява истинските „човешки същества“ и отъждествява останалите с потеклото им: „хора-вълци“, „хора-риби“, „хора-птици“ и тъй нататък. За тях ние сме познати като „хорамаймуни“.

- **Зеленият свят.** В един нов свят, покрит със зелена мъгла, близо до повърхността на новосформираните океани, живеели малки личинки – първите форми на живот. През милионите години телата им станали високи, ръцете и краката – дълги и стройни. Торсът и притиснатата талия, характерна за пчелите и водните кончета, дала път на хуманоидно тяло с малка талия. Големите им триъгълни глави се развили в позакръглени, с оформена брадичка. След етапи еволюция те изглеждали като богомолки-хуманоиди.

Рептилиите били страховити, красиви и смъртоносни и можели да летят. Тяхната слаба форма била измамна. През милиардите години еволюция в телата на женските се образувала силно отровна киселина. Те защитавали гнездата си, като плюели отрова в очите на жертвите си.

От примитивни рептилоидно-инсектоидни хуманоиди, които се борели за оцеляване в езерцето, рептилиите преминали в живот на влечуго и на хуманоид и дали път на влечугоподобен човек. Както хората на Земята изгубили козината на приматите, така и влечугоподобните изгубили люспите си. Крайниците станали грациозни, телата – привлекателни. С големите си тъмни очи и плавна походка, женските рептилии са най-красивите в Галактиката. Мъжете орионци се оформили като плътни, широкоплещести, с масивна костна система и големи тела. Често ги наричат „мачо“, или с други имена, които ги характеризират като крайно агресивни.

Душите, родени на Бетелгейзе, са малко по-меки и не толкова агресивни, както тези от Ригел. Те станали известни като Богове на Светлината, а Съветите на Ригел – като Тъмни богове, или Тъмна сила. Потомците на тези съвети формирали населението на Орион. Поради структурата на устите си, докато говорили, рептилиите издавали съскащ звук. Звукът „ссс“ станал нарицателен за тях, затова са познати като „ССС“.

След години бизнесът се превърнал в новото бойно поле. Рептилиите станали цивилизо-

вани. Стигнали до великолепно изкуство, до пазарни сделки и сложни финансови институции.

- **Галактически колонизатори.** Рептилоидните астронавти покорили световите на своята слънчева система. В тези войни, хората-рептилии се сблъскали с други хуманоиди от Галактиката, които нямали космически технологии. Новата цивилизация гледала със страхопочитание и благоговение корабите им. Завладяването било лесно. В гнездото на рептилиите-насекоми женските са тези, които вършат работата и Кралицата е онази, около която се върти Животът. Същите роли станали част и от тяхното хуманоидно съществуване. В новозавладените територии мъжките установявали марионетни правителства. У дома обаче, в централните земи, Кралиците контролирали всичко. „Междувездните войни“ родили Междувездната Империя на рептилиите, подчинена на Кралицата. Тя имала властта и богатството на хиляди звезди. Кралиците и женските администратори формирали центъра на властта.

- **Манипулации на съзнанието.** С времето, въз основата на специални протеини, учените разработили „екстракт-ускорител“ на метаболизма, който увеличавал енергийните нива и физическата сила. При рафинирането му било открито, че животът на Кралицата можел да бъде удължен до стотици хиляди години. По-късно разработили програма за връщането на живота – наука за съживяване. След години изследвания смъртта станала болест, която се лекува. Нак-

рая, учените по „Произхода“ опитали да изолират „съзнанието“ на дадено същество и да го трансплантират в друго тяло. Въпреки, че задачата била монументална, след милиони години и безброй провали те успели. Съзнанието е форма на енергия и затова може да бъде задържано в енергийно поле, т.е. контейнер, изграден от подходящите измерения или елементи на енергията. След процедурата тялото-приемник вярвало, че новото съзнание е оригиналното, а оригиналното изпадало в подсъзнанието, показвайки се като ярък сън или необяснимо видение. Кралицата можела да прехвърли цялото си съзнание в едно от клонираните тела и да живее милиони години. Всеки, свързан с програмите за удължаване на живота, бил подлаган на промяна на съзнанието. Всички мисли, опасни за Кралицата, се заменияли с мисли на подчинение.

- **Съзнанието като храна.** В космически мащаб силата на съществата не се измерва физически, а със способността им да манипулират осъзнаването. Кралицата разбрала, че унищожаването на завладяното население е унищожение на работна сила. Тя инструктирала учените си да открият начин да „препрограмират“ съзнанията на завладените народи. Първоначално, чрез простата употреба на електромагнитна стимулация на мозъка, те създали система за „награда и наказание“. След милиони години технологиите станали основа на административни програми, които били пускани в новозавладяните светове. Учените на Им-

перията знаели, че всяка храна съдържа съзнание и, като я поглъщаме, се зареждаме с енергия. С времето обаче установили, че Свърхсъзнанието се зарежда с енергия, като създава индивидуални съзнания, вибриращи с определена електромагнитна честота, която за него е хранителен източник. Те започнали да осъзнават, че като сътворяват живот и влагат в съществата съзнание с определени честоти, освен да поддържат властта си, могат и да се зареждат с енергия, т.е. да се хранят. Разбрали, че електромагнитните енергии на Съзнанието е възможно да се настроят на определена честота, да излъчват енергия в този честотен диапазон. Така чувствата се превръщат в храна. Има същности, които живеят от вибрациите на любовта, и други – които се хранят от енергиите на страха. Те се зареждали с енергия от вибрациите на хаоса и страха. Когато създавали опустошение, контролираните съзнания започвали да вибрират на нужната честота.

Абсолютната тирания в едно общество не е управление с военна диктатура. Това е управление чрез психологическо манипулиране на съзнанието, като действителността се дефинира така, че тези, които живеят в нея, дори не осъзнават, че са в затвор и че има нещо отвъд това, в което съществуват. Така рептилиите установили системи без информация, с живот, основан на страх; живот, който не почита, а използва друг живот.

## Сириус

Сириус, от съзвездиято Голямо куче, е най-ярката звезда на небосклона и петият по яркост обект след Слънцето, Луната, Венера и Марс. Сириус е и една от най-близките до нас звезди – намира се само на девет светлинни години от Слънчевата система. Известен е като „Кучешка звезда“. За нея има митове и фолклорни предания. Изгревът на Сириус отбелязвал прилива на р. Нил в Древен Египет; „Кучешките дни“ на лятото за древните гърци; за полинезийците маркирал началото на зимата.

Милиарди години след раждането на Зеления свят и еволюцията на рептилиите, друга раса еволюирала в друг свят. Там в небето имало три слънца – червена, бяла и черна звезда, която не можела да се види, но се усещала. Тези същества се родили и еволюирали от рептилоидно-вълчи предци в хуманоиди. Пътят, довел до еволюцията на хуманоидите, бил повтарян много пъти и по много начини в нашата Галактика, въпреки че предците били в различни форми. Ранните вълчи създания имали характеристиките едновременно на котка и на вълк. Хранели се с плътта и кръвта на жертвите си. Постепенно се развили подобно на земните бозайници. Ловувайки на глутници, те започнали да властват в примитивния Свят на Трите слънца, където доминирали най-свирепите създания. Техните потомци, ако еволюирали до хуманоиди, завладявали планетата. (Така е и на Земята – хората са най-злите и склонни към насилие същества, които компенсират малкия си размер с брутална хитрост.)

Вълчите хуманоиди преминали през много стадии на обща еволюция. От живот с чисто първичен инстинкт за оцеляване, те достигнали до свят, изпълнен с култура и изкуство; с наука и технология, лукс и комфорт. От примитивен рев и вой развили сложен език и висока книжовност; от лидери на глутница се издигнали до Вълчи Крале. Поради гърления рев в говора им, останка от предците им, те били познати като „PPP“. Властването чрез насилие и свирепост ориентирало света им в мъжки. Те постигнали за по-кратко време това, което отнело на други цивилизации милиони години. Причините, поради които „PPP“ правели нещо, се описват с една дума – *Глад*. Глад за власт, глад за богатство, глад за храна, за секс, за всичко. Войните не се водели само за слава и завоевания – били и източник на храна. Те не побеждавали враговете си, а буквално ги изяждали. Тези Крале-завоеватели впоследствие създали Световна Империя с билиони същества. Насилственият начин на живот издигал само най-коварните. Личността или се подчинявала на закона, или била ликвидирана. Монарсите обикновено се издигали чрез убийство. Политически дебат не съществувал. Всичко и всички служели на военната мощ на Империята. Ранните астронавти не знаели дали съществуват други създания на другите планети, но корабите им били проектирани за завоевания. Спортните състезания обикновено завършвали със смъртта на загубилите. Полицията стреляла на месо, а затворници на практика нямало.



Насилието е начин на Живот. Колкото и ужасно да звучи, то е силна мотивираща сила. Ако всичко, което познаваш, е свят на насилие, нямаш съмнения дали е правилна употребата му.

- **Звездният кораб на Империята Сириус.** Много цивилизации създавали звездни кораби от суперметали с уникални размери и маневреност. Повечето били огромни кръгли кълба (най-ефективната форма в Космоса). Понеже системата на Трите слънца била силно нестабилна, отломъците от първични светове и от наскоро унищожените планети се намирали в изобилие. Чрез пробиване на дупка в ядрото на астероидите, вместо да копаят на повърхността, учениците добивали ценни минерали по икономичен начин. Останалата скална обвивка, дебела километри, ставала боен кораб (произвеждан лесно и евтино) чрез добавяне на вентилационни и газови изходи и инсталиране на мощни двигатели и смъртоносни оръжия. Големите сребърни кълба лесно се засичали, докато кухите астероидни кораби се движели незабелязано.

- **Сблъсъкът.** Деветият коридор свързва Централните светове с външния периметър. Минавайки през сърцето на Империята Орион, той осигурява важни пътища към Вътрешните и Външните светове. Търговски кораби, с ценни руди и богатства, пътешественици по бизнес или на политическа мисия, го ползват постоянно. Той е жизненоважен за сигурността на Орион. Завоеванията на Вълчите Крале ги отвели постепенно до периферията на деветия кори-

дор. Това, което Кралицата на Орион искала да vyplъщава един Воин, били Вълчите бойци. Затова тя предложила съюз между двете Империи. Кралицата щяла да им подари значителни територии и търговски пътища; да предостави името си и силите на Орион. В замяна поискала да предадат половината от богатството на Вълчата Империя и половината от бъдещите придобивки; Кралят да се откаже от статута си и да стане представител на Кралицата; да не взема решения без одобрението на Принцесата (дъщерята на Кралицата) и тя да стои на трона до него.

Кралицата дала кратък срок и, когато той изтекъл, войските ѝ се спуснали над трите армии на Вълчите Крале. След минути те били не просто унищожени, а напълно заличени. Като предпазна мярка, всеки астероид в околността бил унищожен. Точни смъртоносни лъчи ликвидирали личните кралски асистенти (мозъците им изгорели отвътре от лъчи светлина, дошли от нищото). Бързата и зашеметяваща победа на Кралицата била ефективна. Офертата не можело да бъде отказана.

• **Алиансът.** Като се провъзгласила за Върховно същество, Кралицата запазила свирепостта и насието в новосформирания Алианс. За хората от Вълчата Империя се променила само фигурата, която имала абсолютна власт. Във всекидневие им всичко си останало същото. Кралицата създавала религия с огромни мащаби. Тя се разпространявала чрез излъчвания от специални предавателни кули. Била предназначена за

всички, чийто мозъци възприемали информацията на специфична честота. Тази технология е преоткрита днес на Земята. Известна е като „психотронен генератор“. Именно на честотите, излъчвани от антените на тези генератори, се дължат колективните настроения и сънища на хората в големите градове. За Вълчите това било началото на поклонението към Богинята.

• **Кралският Флагмански Кораб на Алианса**<sup>50</sup>. Той имал размерите на малка планета и разполагал с богат вътрешен свят. Имало цели слоеве от изкуствени скали и пластове почва, годни за виреене, внимателно поддържани езера и реки, малки планини и хълмове. Апарати поддържали постоянен климат. Куполни градове, с кули за бизнес, военни щабове и частни домове били заложени в дизайна на кълбото. Нямамо слънчеви, вятърни или снежни бури. Реките течели чисти, а планинските хълмове били поръсени с истински сняг. Денят и нощта били регулирани. Зеленчуците и плодовете се отглеждали в специални ферми без вредители. Всяко движение било наблюдавано. Нямамо арести и наказания. Пътуването се извършвало чрез совапки, движени от електромагнитни полета, през тръби, свързващи всяка точка от града. Меди-

---

<sup>50</sup> В „Реалния“ Космос съществуват небесни тела, планети, астероиди - физически и „реални“. В „Универсалния“ Космос няма материя. За да се пътува през „Реалния“ Космос, се използвал двигател на принципа „оттласкване и притегляне“. За „Универсалния“ Космос бил разработен двигател „огъващ пространството“.

цинските пунктове разполагали с камери за съживяване и регенерация. Брачните партньори били изследвани, а биологичната репродукция – програмирана. Животът бил много дълъг. Не ставало и дума за живот на повърхността на напълно непредвидима и нестабилна планета. Съществата често се самоопределяли въз основа на Звездния кораб, на който живеели. Това било мерило за положение.

## Плеяди

Спирална галактика Плеяди (от гр. „Pleias“ множество) е в съзвездие Телец. Плеядите са най-красивият и интересен звезден куп. С просто око се наблюдават от шест до девет звезди – Алсион, Атлас, Електра, Тайгета, Целена, Майя, Астеропа, Мeroпа и Плейона. Най-ярка е Алсион – неподвижна бяла звезда, субгигант. Плеядите изглеждат като мъглявина и са група от около двеста звезди-гиганти, видими с телескоп. Те са с еднакъв произход и с еднакви физически свойства. Движат се заедно. Намират се на 490 светлинни години разстояние от Земята. Диаметърът на групата е 20 светлинни години. (28)

- **Алсион.** Има различни централни слънца в Млечния път и едно Централно Слънце в тази Вселена. Маите го нарекли Алсион – централен склад за информация на Вселената. Това е източник, който функционира като излъчвателна станция. Оттам идва Семейството на Светлината.

Съществата от Плеядите имат родствена връзка с боговете-създатели, които приличат на птици и влечуги (изображения на хора-птици има в Египет). Плеядинците се отцепили от галактическото семейство, отричайки всички негативни форми. Те ценели мира и хармонията, но еволюцията им стагнирала – имали нужда от нова цел. Междувременно, цивилизацията от Орион проучвала негативната поляриност с ужасяващи и разрушителни резултати в постоянна война със самите себе си и с останалите звездни раси. Плеядинците отправили предизвикателство към тази негативност, но опитът бил неуспешен. Една от населените им планети била разрушена от Империята Орион. Потресени, те се изолирали. По това време генетичните експерименти на Земята били в пълен ход. Плеядинците били помолени да дарят своето оригинално земно (лирианско) ДНК за развиването на човешкия хибрид. Последвали хиляди години плеядинско взаимодействие с нашите ранни предци, при което Плеядинците започнали да се наслаждават на силата си. Третиранни като богове, те се изкушили да използват страха, за да манипулират хората. Служели си с по-висши технологии и ревнували от другите извънземни, които идвали на Земята. Днес те вече не гледат на хората като на деца. Избрани са (като първа извънземна раса) да помогнат на Земята да се вмести в „по-голямата извънземна картина“. Тъй като външният им вид е подобен на хората, е било решено, че така нашите страхове ще са по-малки.

## Слънчевата система

- **Слънчева система.** Разположена е в края на галактическата спирала. Една от системите, съвместно с която се върти Земята, са Плеядите, с централно слънце Алсион. Също като другите системи, нашата Слънчева система има триизмерен, четириизмерен и петизмерен елемент.

В края на съществуването си Слънчевата система ще наброява шестнадесет планети. След Плутон се намира планета, за която учените днес не допускат, че съществува. В 2040 г. ще бъде открита една гигантска планета, а около три хилядната година – още една. Последната ще бъде открита около шест хилядната година. На всички планети от Слънчевата система има форми на живот, някаква духовна същност, която е пазител и наблюдател на планетата, но хуманоидна форма има само на Земята. Повечето духовни същности имат по-висока степен на вибрация от хората и са невидими за нас.

- **Луната.** Тя е резултат от сблъсък на Земята, много отдавна, с едно голямо небесно тяло, което е отделило материала, който я е формирал. Макар да е естествено тяло, Луната е била изкуствено коригирана, за да получи определено равновесие в орбитата си.

Така този спътник е позициониран извън атмосферата на Земята като придатъчно и контролиращо устройство (суперкомпютър), или „око в небесата“. Създаден е и е поддържан от много поколения богове. Този спътник оказва огромно влияние върху всички форми на живот на Планетата ни. Луната създава повтаря-

щи се цикли, на които хората реагират. За Луната са се водили множество битки. Части от нея се притежават от някои цивилизации, а други се използват за оказване на определено влияние. Много хилядолетия програмите, предавани чрез Луната, са ограничавали развитието на хората. Луната се управлява от извънземни цивилизации. Земните технологии, макар да се развиват с бързи темпове, не могат изобщо да се сравняват с техните биотехнологии. Физическият свят е ограничен в рамките на дадената реалност. Точно както при интерпретирането на сънищата, ние свиваме опита в рамките на тази реалност. В сънищата откриваме, че не можем да обясним много от нещата.

- **Земята (преди 4,5 млрд. г.).** Във Вселената съществуват безкраен брой нива на реалността. Земята е едно от тях. От космическа гледна точка тя е възникнала отскоро от първичната пепел и първичния газ. Нивата на реалността (измеренията) се появяват като вътрешна потребност. Земята е сътворена, за да бъдат свързани елементи от различни реалности, които са в конфликт една с друга – като металургична пещ, в която да се получи сплав от разни влияния. Много души са преживели много животи в изследване и развитие на планети, измерения, звездни системи и тъй нататък, преди да се роди Земята.

Всичко, което съществува, се развива на цикли – и хората, и планетите. Някога Земята е била „тъмна планета“, която поглъщала и усвоявала околните енергии и енергиите на случайно срещнатите същества. Така отнемала уникалността им и в този смисъл ги „убивала“. Това би-

ло продиктувано от желанието ѝ за разширение. (Желанията са смес от мисли и чувства – творчески енергии за Планетата и за хората). Като планета Земята дава и отнема живота. В „тъмния период“ акцентирала върху „вземането“, но в нея постепенно нараствало желанието да изпробва живота, да опази и поддържа, а не да разрушава. И тя започнала да отдава всичко. Така работи кармата<sup>51</sup>. Животът на Земята започнал да разцъфтява. Започнал грандиозен експеримент.

---

<sup>51</sup> Тя не е наказание. За да се разберат силите, трябва да се изпитат и двете им страни – иначе ще се връщат отново и отново, докато не осъзнаем, че жертвата и насилника са ЕДНО, част от Божествената енергия. Жестоката експлоатация на Земята е кармична, дава ѝ възможност за разбиране на равновесието между „даване“ и „вземане“. Земята вече е постигнала равновесието и завършва кармичния цикъл на своето съзнание. Стигнала е до ниво на любов и осъзнаване и няма да търпи обиди от човечеството, защото това съзнание притегля еднакво мислещите с нея енергии, които се наслаждават на хармонията и уважението и отблъсква енергиите, които рушат. Време е за ново равновесие между „даване“ и „вземане“. На „Новата Земя“ ще се установи мир и хармония между Планетата и всички, които живеят на нея.



## Раздел 6

# ХУМАНОИДНА ЕНЕРГИЯ

*Чувствате се земни същества,  
ориентирани към духовното.  
Вие сте духовни същества,  
ориентирани към Земята.*

*(Памела Крибе; 15)*

Еволюцията се движи от съзнанието към материята. Единствено Свръхсъзнанието, поради своето величие, знае потребностите на всяка планета. Например, за планетите, които са близо до слънца, ТО (Свръхсъзнанието) е създадо огнени духове, с тела, които издържат на високи температури.

Разликата между Земята и другите части на Вселената (на физическо и астрално ниво) е, че на Земята има огромно разнообразие от конфликтни енергии, които съществуват в хармония. Самото човешко същество побира широк спектър от енергии – на убиеца и на светията; на детето и възрастния; на мъжа и жената; на активността и пасивността, а също и енергиите на въздуха, водата, огъня и земята. Най-уникалното качество на човека е да свързва несъвместими енергии. За всяко друго същество във Вселената това е подвиг.

### Хуманоидни енергии

Мъжката и Женска Енергия не са противоположни, а двете лица на една енергия.

*Мъжката енергия* е насочена навън. Тя позволява Духът да се материализира, да приема форма. Тя е съзидателна сила, концентрирана и целенасочена, създаваща индивидуалност, възможност да се отделим от Цялото, да станем отделна личност.

*Женската енергия* е енергия на Дома, на сливането, на обединението, на Изначалния източник. Тя е течащата Светлина, чистото Битие; тя е непроявената енергия, вътрешната същност на нещата. Обхваща всичко в единен океан, без да разделя и индивидуализира. Женската енергия е мостът към душата ни, първичната сила, фундаментална част от Всичко. Без нея не бихме съществували нито като душа, нито като човешко същество.

Чрез сътрудничеството на двете енергии мъжката придава форма на женската и сумарната енергия придобива различна посока. Същността на женската енергия е ръководство и вдъхновяване, а на мъжката – служене и защита. И двете енергии действат във всеки човек, без разлика от пола. По същество сме и мъж, и жена. Важен е балансът. Имало е и времена, когато жените са властвали над мъжете, чрез манипулиране на енергията им. Много от древните култури, които са познавали същността на живота, по съзнание били силно женски. Последните 4-5000 г. имало огромен разкол – мъжете и жените на Земята влезли в противоречие. Това било постановка, част от експеримента, който тече, измислен от боговете-създатели. Енергията при мъжете е била затворена, тъй като е преминала от първата чакра към втората и там

е спряла. Мъжът можел да воюва, да убива и да владее Планетата, защото центърът на чувствата му бил затворен. Женската енергия, която чувства, ражда новия живот и е символ на творческото начало, преминала в подчинено положение, за да получи мъжката вибрация своята възможност и без чувства да управлява света. В резултат при мнозина мъжкото и женското са изкуствено разделени и не работят заедно. На Земята няма пантеон на силни жени-създателки, както и няма пример на силен, чувстващ мъж, понеже обществото би го смятало за мекушав.

При излишък на мъжка енергия, женската е потисната, получава се концентриране върху външните прояви и зависимост от признанието и оценката на другите. Ако балансът се премести към женската енергия, трудно дефинираме желанията си, лесно се увличаме от капризите на другите. Неспособни сме да изразим наистина себе си творчески. Женската енергия е течаща и възприемчива и има нужда от вкореняване. Мъжката енергия дава смелост, проницателност и устойчивост – тя се свързва с женската и ѝ служи, за да може душата да се въплъти във времето, пространството и материята.

- **Концепцията за човешко същество.** Повечето тела във физическия и в астралния свят предлагали ограничени възможности за опит. Ако живеем на водна планета, въплътени във водно същество, изследваме природата на водата. „Усещането“, че сме течни, подвижни, е чудесно. Когато обаче сме пожелавали да бъ-

дем фиксирани и неподвижни, се налагало да напускаме това тяло, защото не сме могли да променяме съзнанието си в него.

Поради ограниченията на тялото светът, сътворен от жизнени форми, не растял, а минавал в деградация. Разделението по пол спомагало за определена специализация, но мъжките и женските енергии се получили толкова небалансирани, че трудно били поддържани в еднакво количество в едно тяло. Ако в небалансирано състояние те са еднакво силни в едно същество, това би го взривило. Ето защо, се появила нуждата от същество, което да побира широк диапазон от енергии и да може да ги довежда до равновесие; да може да преобразува Тъмнината в Светлина (духовна алхимия). Когато изследваме новото, ние го сътворяваме. Бог няма възможност да направи това.

• Третата енергия е „Христовата енергия“, която обединява чрез приемане. Човекът е единственото същество, притежаващо способността за духовна алхимия. Не я притежават нито растенията, нито животните, нито Ангелите, нито „тъмните сили“. Душите, възплаъкващи се в нечовешки жизнени форми, сътворяват своя реалност. Те не съчетават конфликтни състояния на съзнанието, когато остават в същото тяло. Цел на опита не е Светлината да победи Тъмнината, а изграждането на нов вид съзнание, което чрез енергията на любовта и разбирането да включва и двете полярности. Злото и Доброто са естествени противоположности; те съществуват чрез търпимостта една към друга. Преди „човешкия опит“ такова съзнание не е съ-

ществувало. Има го онази същност, която е преминала през дуалността, постигнала е съгласие с нея и е позволила тя да си замине. Земният цикъл завършва, когато дуалността престане да задържа душата.

## Основателите (преди 1 млрд. г.)

*Вашето рождение като самосъзнание е доста по-рано във времето, отколкото произходът на Земята.*

*(Памела Крибе; 15)*

*Създадени сте от звездни елементи и сте самата Вселена.*

*(Ванга; 16)*

Боговете-създатели са комбинация от всички същества на Планетата. Представени са както в семействата на насекомите и животните, така и във всички земни семейства, които имат съзнание. Много от съществата, които са ни създали, изглеждат като полухора-полуживотни.

- **Първични енергийни модели.** Основателите се отправили на път, за да изследват Творението. Поради високото ниво на вибрацията им (в сравнение с вибрациите на тези светове) се наложило да я забавят и да станат по-плътни, за да летят над атмосферата им и да наблюдават химичните процеси, които протичали там. В определен момент те решили да внедрят частичка от себе си в развиващите се светове, за да ги усетят по-непосредствено. Сътворили енергийни модели – „светлинни пакети“ на съз-

нателната енергия, които да понижават своите вибрации до девета или десета плътност. Така сътворените конфигурации от светлинни кодове (ключове на ДНК) били реалните строителни елементи на живота. Целият живот започнал като конфигурация на ДНК с „Огнени буквени кодове“, или „Светлинни кодове“, които се превърнали в светлинни ключове и станали молекули на ДНК. Молекулите на ДНК се размножили в съответствие с програма<sup>52</sup>, разположена във всяка спирали на ДНК.

- **От седма до първа плътност.** Следващият процес се изразил в уплътняване на ключовете до вибрациите на седма плътност. Това е първото ниво на реалните кодове на ДНК. Вече като същества от седма плътност и обитатели на развиващите се светове те могли да ги изследват. Всяко същество от трето, четвърто, пето, шесто или седмо измерение, отделено от Многомерния Аз (ядрото от тринадесета плътност), става суверенен фрагмент – душа, която расте и се развива във времето и пространството. Всеки фрагмент е непосредствено свързан с ядрото, а ядрото – със Свръхсъзнанието. Част от Многомерния Аз се разширявала навън до първа плътност. Нейното най-просто проявление е елементът водород. Когато във водорода проникнало съзнание, започнал процесът на еволюцията.

---

<sup>52</sup> Всяка спирали се активира, когато се развиваме към по-високите плътности. Например за 8-ма плътност (измерение), трябва да бъдат активирани 8 двойки спирали ДНК. За 12-та са необходими съответно 12 двойки.

• **Галактическият посев.** Основателите разпръснали своето семе из цялата Вселена – в много области на разширяващите се галактически гроздове. По-късно, когато гроздовете се видоизменили в отделни галактики, започнал процесът, описан по-горе, и те се „въплътили“ в няколко региона на всяка галактика. Млечният път бил посят в няколко квадранта. Нашият квадрант започва от съзвездието Лира с център Вега. Именно тук, чрез манипулиране на кодовете на ДНК, се появили първите форми на седма плътност. За усъвършенстването на този процес били необходими около 900 млн. години. В последните 100 млн. години Основателите успели да създадат жизнени форми във всички плътности, включително до трета.

## ДНК

*Хаосите създават извънземните, а те – нас,  
хората. Не произлизаме от маймуните, бре.  
Те са друго нещо. Хаосите са пълни с велик  
Разум, най-различни разумни същества.  
Могат да изглеждат и като хора. Те са тук.  
Нашият Господ не е Всичко. Всичкото е над Него.  
(Ванга; 16)*

• **Земна хуманоидна форма.** Тя била създадена в сектора на Плеядите. Представлявала особена конфигурация на ДНК, известна като „човешко същество“ („разумния човек“). Удивителното постижение да се даде на духовно създаване материално тяло, се извършва, като се „проектират“ графични изображения на етер-

ното ДНК в триизмерно холографско копие. ДНК-моделите са триизмерни проекции на четириизмерна етерно структурирана светлина. Основната част на нашето същество е *душата*. Ние сме духовни създания, които временно обитават физическо тяло, поддържано от астрално, емоционално, каузално, ментално тяло и поредица непрекъснато усъвършенстващи се елементи. Физическото тяло е отражение на духовното. Спираловидните нишки на ДНК са „лепилото“, прикрепващо клетките на физическото тяло към духовната субстанция. В тях била заложена информация за първопричината, за изначалната същност под формата на енергийни кодове за достъп, ключове на познанието, тайни вратички и входи. Това са точки на съприкосновение на всяка същност с Абсолюта, чрез които може да се проникне в светия светих, точки чрез които постъпва енергията на Свръхсъзнанието.

- **ДНК.** Това е програма, която включва хуманоидната жизнена форма, състояща се от 24 спирали (12 двойки). Тя може да се ползва във всичките шест по-ниски плътности. Коренната човешка раса е плеядинската раса от седма плътност. Като индивидуални души те се появили в седмо ниво. Когато решили да станат част от *Експеримента Земя*, се наложило да понижат вибрациите си до четвърто и пето ниво и трябвало да бъде създадено тяло, което директно да изследва тези светове. Човешката форма от третата и четвъртата плътност била нужна за пряко изследване на Земята в ранните времена. Когато влизаме в тази форма, плът-



ността ѝ изцяло поглъща осъзнаването ни. Тя ни очарова и хипнотизира и ние забравяме, че сме души от по-високо измерение, заели тялото, за да изследваме външната Вселена.

- **Програмата.** В генетиката на всеки вид бил въведен планът на еволюцията, известен като „Дъхът на Творението“. Това е Шаблонът на Майстора – автоматична програма, подобна на превръщането на гъсеницата в пеперуда. Кога душата ще активира шаблона, зависи от свободната ѝ воля. Шаблонът е матрица, схема на излъчванията на Сврхсъзнанието. Тя винаги е съществувала. Всеки жив организъм има енергиен модел, отговарящ за развитието му като сияйно същество. Матрицата съдържа плана за развитие на всичко живо не само на Земята, но и навсякъде във Вселената, където има съзнание. Тя е основата на вселенския ред.

- **Отпадъчната ДНК.** Тя е запис на въплъщенията ни на Земята или в други светове. Това е времевата ни линия като индивидуални души; също е и записът на междувидовото кръстосване (количеството ДНК на други раси). В ДНК на съвременното човечество доминира 20% плеядинска конфигурация, 75% от Орион, около 4% от Сириус, а всички останали раси (около 1%) са смес от Дракон, Андромеда, Арктур, Венера, Лира, Кентавър и други. В ДНК се съдържа и пряка връзка с Акашовите хроники – базата данни от етерните сфери с информацията за всички души, въплъщавали се в този район на Галактиката.

Всички ние сме извънземни, тъй като, освен на Земята, сме живели и в други светове. За нас извънземни са онези, които са дошли по начин, различен от раждането (с космически кораби и т.н.) и живеещи сред родените тук. Те са много малко (около 20 000).

- **Деактивиране на спиралите.** Сегашният код на ДНК разполага с 12 активни нишки, а 24 са потенциално възможни. Вследствие на генетични манипулации от тези 12 нишки останали само 2 активни (5-10% от възможностите на човека), а 10 са латентни. В древността хората функционирали с всичките си 36 нишки на ДНК. Тройният жизнен пламък (на Божествената Любов, Мъдрост и Могъщество), разпростиращ се до 3 метра в диаметър в аурата, осигурявал възможността за безсмъртие, изобилие и достъп до знанието на Вселенския Разум. Когато човечеството започнало да злоупотребява с тези Божествени дарове, те започнали да намаляват пропорционално на злоупотребата. Падението е постепенно намаляване на съзнание-то в продължение на хиляди години – до 12 активни нишки. След потъването на Лемурия и Атлантида били деактивирани още 10. Оттогава се ползват само 2 нишки ДНК и микроскопична частичка от първоначалния жизнен пламък. Това бил единственият начин за спасение на човечеството от самото него. Божествеността била скрита, за да се научат уроците.

Двете спирали на ДНК отговарят за жизнеността (борбата с вирусите) и за размножаването – уроците на двата класа на Творенето. Третата нишка на ДНК отговаря за познанието, тоест за връзката с базата данни на Мироз-

данието (отварянето на каналите). Фрагментите ни в другите измерения работят и с други нишки. Като част от цялата същност сега изучаваме детайлно поредното качество на Бога – опознаването на третата нишка на ДНК, която разширява сферата на познанието ни.

### Хуманоидната форма (преди 108 млн. г.)

*Вие сте триизмерно  
същество – Дух, Душа и его.  
(Рам Та; 34)*

Има много форми и много планети с различни форми. Има планети с множество създания, които живеят съвместно и в хармония. Човешката форма е само една от многото. Мнозина имат коси, лица и структура на тялото, подобни на земните. Разлики обаче има и произходът трудно може да бъде определен. Човешкият вид не е специфичен. Той е използван с голям успех на планети, с подобна околна среда. Всички, поемащи въздуха по сходен начин, имат сходна форма. Те притежават три обособени части: ръце, крака и тяло. Частта, която е глава, може да изглежда като много глави, но тя е една част. Може да имат ръце отгоре или отдолу, или да изглеждат като с много ръце (крайници). Някои имат вид на риба, други – на куче или на змия. Някои живеят във вода, други – във въздуха, а трети – в твърда материя. Повечето физически цивилизации имат форма, подобна на хуманоидната. Естествено е те да

имат форма с ръце, крака и торс, тъй като с такова тяло е по-лесно да се действа на физическа планета.

*Човешкото тяло; видове тела*<sup>53</sup>.

Всичко е духовна материя с различна честота на вибрациите. Тялото е сложен свят от енергийни нива. Енергиите преминават през фините тела и тогава достигат<sup>54</sup> до физическото тяло. Душата пронизва всички тела и ги обединява.

- **Физическото тяло.** Хуманоидната форма е кулминацията на еволюционния процес. Човешкото тяло е функциониращ биологичен скафандър. Всеки орган е съгъстен (уплътнен) енергия с еднакви свойства и задачи за отражение, които съответстват по смисъл с функцията на физически органи. Белите дробове – служат за постъпване и трансформация на външната енергия. Черният дроб филтрира енергията. Сърцето насочва движението на енергията. Половите органи преобразуват енергията в кундалини.

В началото хуманоидната форма била проектирана така, че телата, използвани на развиващите се планети, да работят с гравитационните и електромагнитните полета. Било е възможно плътността им да се променя по же-

---

<sup>53</sup> Древните египтяни са знаели за пет до десет тела от светлина, които преобразуват енергиите от най-плътното физическо тяло до най-фините духовни тела.

<sup>54</sup> Болестите винаги тръгват от фините нива и навлизат във физическото тяло.

лание от първа до седма степен. Телата можели да седят, да стоят, да ходят, да бягат, да скачат, да летят и да се телепортират от едно място на друго; можели да бъдат полупрозрачни, течни или твърди – такива, каквито ги усещаме сега. Телата имали възможност да поддържат жизнената си сила напълно по психичен начин, но с времето органите се приспособили да я подновяват чрез храносмилателните процеси. Нисшият разум станал инструмент за обработка и обмяна на опита между хората, изследователски център на душата и мост между сърцето и менталния план.

#### *Фините тела*

С изключение на физическото тяло, останалите нива са светещи яйцеподобни (кълбовидни) полета от светлина. Те са поставени едно в друго и взаимно се проникват. От енергийна гледна точка хората изглеждат като въртящи се, яйцеподобни сияйни полета от светлина и звук. Физическото тяло може да се „види“ през тези полета като галактика от звезди. Всеки атом е звезда, а телесните органи са като звездни гроздове.

- **Енергийно тяло (етерно, пранично, сияйно кълбо, КА, двойник).** То представлява биполярен магнит с централна колона (канал, пранична тръба). През нея минават физическите сили: електричество и магнетизъм. Всички биполярни магнити в триизмерното пространство създават поле, което наподобява яйце (кълбо). То се движи от няколко сантиметра до около метър извън физическото тяло. Аватарите имат

полета, които се простират до стотици километри. По време на смъртта с него напускаме физическото ниво.

В египетската алхимия „КА“ се нарича етерният или духовният близък, който може да се движи и да бъде на две различни места едновременно. Той се разпорежда с енергиите, които идват отвън и отвътре, и ги трансформира. Щом двойникът излезе от човека, той живее почти животински: яде и пие и за нищо не мисли. Когато човек спи, двойникът му излиза от него и отива в пространството. През това време той е свързан с тялото само със сребърната нишка. Ако човешкото съзнание се развива, размерите му нарастват. В определен момент от изкачването двойникът може да се възпламени и да се превърне в поле от интензивна златиста светлина. Етерният двойник на духовния човек се разширява навън, което води до по-голяма чувствителност и той започва да се оплаква, че не може да търпи влиянието на хората. Двойникът не трябва да излиза повече от 1 см., защото средата, в която живее, е груба. Двойниците на всички хора са преплетени едни в други, поради което се спъват взаимно. Човек би могъл да се научи да прибира полето вътре в себе си. Това се случва по естествен начин. Когато жизнеността намалява, тогава полето се свива и буквално влиза в тялото и около него няма никаква пранична сила<sup>55</sup>.

Прана е жизнената сила. Тя прониква във физическото и в енергийното тяло Ка. Женска-

---

<sup>55</sup> Праната е основната жизнена сила в кислорода.

та Ка е по-силна генетически от мъжката, защото зародишът черпи от майчината Ка, за да се развива и да се роди.

- **Емоционално (астрално, чувствено) тяло.** То е малко по-голямо от етерното и също е енергийно поле, което заобикаля физическото тяло. Когато нещо активизира емоционалното тяло, то започва да вибрира, като изпуска „енергийни струи“ около и във физическото тяло. Емоцията влияе върху дишането и окисляването на кръвта. Чувствата са нашите учители, а емоциите – нашите деца. Чувствата са физическите усещания. Емоцията е комбинацията от чувства и мисли за тези усещания. Ако времето е студено и облачно, чувството съобщава, че „днес е мрачен ден“, а емоцията – че сме потиснати. Емоциите са енергии, взривове на неразбиране, които усещаме в тялото. Те имат ясна причина – някой „външен натиска бутоните ни“. Чувствата са с друга природа. Те възникват в етера, извън тялото, струват ни се дошли „отникъде“. Те са по-тихи от емоциите, шепот на душата, леки подбутвания, вътрешно знание, внезапни интуитивни действия. Да освободим емоциите означава, да се обърнем към вътрешното си ядро, където има яснота. Там не обсъждаме кой е прав и кой – не, кой е виновен и за какво.

*Влияние на емоциите върху физическото тяло.* Болестите започват от емоционалното тяло и блокажите се прехвърлят на физическо ниво. Симптомите (болката) са езикът на душата. Болките във висшите чакри са свързани с емоционални травми в нисшите. Всички не-

ща (освен форма) притежават звук, или вибрация. Има директна връзка между формата на нещо и честотата на вибрацията му. Когато потискаме дадена емоция, вибрацията потъва дълбоко в клетките на тялото. При натрупани потиснати честоти енергията се задържа в клетките. Стресът възниква, защото клетките задържат потиснатата емоция като звук или вибрация, което води до химични промени. Гневът например се трансформира във високо кръвно налягане.

*Трансформиране на емоциите.* Много хора вярват, че негативните емоции трябва да бъдат изкоренени, а това не е така. Емоцията трябва да бъде видоизменена, за да възстанови системата за равновесие. Няма нищо за изкореняване. Енергията може да се прочисти чрез гласните струни (вик, песен), или чрез движение на тялото (танц). Емоционалното тяло, вградено в ДНК, е най-мощният инструмент на сътворението. Ако то е развито, можем да преобразуваме нискочестотните емоции (гняв, горчивина, срам) във високочестотни. Състраданието е най-високата възможна честота, която може да промени ДНК. Чрез него можем да изграждаме нови реалности или да променяме съществуващите. Постигайки състрадание, създаваме магнитно поле на състраданието, чрез което образуваме решетка с желания от нас размер. За решетка, която да обгърне цялата Планета, са необходими 144 000 души.

- Умствено (менталното) тяло. То е по-голямо от емоционалното и чрез холограма съдържа па-



метта в пространството около физическото тяло. В него е натрупаната информация за веригата на взаимовръзките на творенето. Избирайки бъдещи въплъщения, ние се ориентираме по тази информация. Менталното тяло съхранява интелекта и инстинкта. Преди то да бъде изцяло задействано в малките деца (след седмата година), и преди да се научат да говорят, те притежават всички видове чувства, но не им слагат етикети „добро“ или „лошо“, докато не ги научим да го правят. По-късно умствено-то тяло си създава високо мнение за себе си и започва да омаловажава другите. Дори когато го отделим от светските неща, то все още се опитва да сведе всичко към себе си, като ни кара да мислим повече за своя личен напредък, вместо да помагаме на другите.

*Горните три фини тела представляват душата. Човек мисли с умственото си тяло, чувства с астралното и издирва причините и последствията с причинното си тяло.*

- **Духовно (каузално, причинно) тяло.** Това е най-безплатното от всички тела – точка от светлина над останалите сияйни яйца (къмба). То е съвършеното ни сетиво, възприемащо вибрациите от физическата реалност.

Всяко от тези фини тела, ако функционира правилно, излъчва хармонични светлина и звук. Нашите енергийни полета („сияйни яйца“) са взаимно свързани чрез нишки, които се простират от този, който се нуждае от енергия, към този, който я притежава. Това е несъзнателен

процес, осъществяван автоматично на друго ниво.

- **Сребърната нишка.** Тя е енергия, която свързва тялото с душата, както плодът е свързан с майката чрез пъпната връв. Душата може да напуска тялото и да се слива с Висшия Аз. Така добива цялостност. През това време тялото съхранява живота и функционира на много ниско ниво посредством сребърната нишка, която е свързана с душата. Това може да продължи дни, месеци, дори години. Отстрани човек изглежда изпаднал в дълбока депресия или кома. Такива хора живеят като в сън или спят наяве. За тях е трудно да взаимодействат с физическото си обкръжение. Сребърната нишка<sup>56</sup> може да се разтегля безкрайно. Докато е непокънатата, тялото е живо. При смърт тя се прекъсва, за да се освободи душата; точно както се отрязва пъпната връв.

- **Душата.** Тя не се интересува какво работим. Ние сме тук, не за да произведем нещо с тялото си, а за да създадем нещо с душата си. Тялото е просто инструмент на душата. Душата ни води към необходимите и идеални възможности, за да изживеем точно това, което сме запланували. Какво ще е то, зависи от свободния ни избор. Задачата на душата е да покаже желанието си, а не да го наложи. Задачата на ума е да избере измежду различните възможности. Мислите са неуловима и в също-

---

<sup>56</sup> Предполага се, че е прикрепена към физическото тяло в областта на слънчевия сплит.

то време изключително силна форма на енергия. Думите са по-забележими, с по-голяма плътност, но от трите най-голяма плътност притежават действията. Действията на тялото са отражение на състоянието ни, а не обратното. Човек не прави нещо, за да бъде състрадателен, а е състрадателен и затова действа по определен начин.

## Раздел 7

# ЕТАПИ НА СЪЗНАНИЕТО

*Съзнанието след раждането на душата  
преминава през три вътрешни етапа,  
които не зависят от планетата,  
измерението или звездната система:*

- 1. Етап на невинността (рай);*
- 2. Етап на егото (грях);*
- 3. Етап на „втора невинност“ (просветление).*

*Метафорично – детство, зрялост и старост.  
(Памела Крибе; 15)*

## Матрици на цивилизациите

Майсторите на играта създават цивилизациите. Събират се заедно и съставят всички програми предварително. Те са режисьорите на цялостния филм за развитието на една цивилизация – от зараждането до гибелта ѝ. Той включва миналото, настоящето и бъдещето в едно. Режисьорите променят световите, като позволяват вариации на дадена цивилизация да навлязат в сътворяваните от тях реалности. Създават в ума си матрици за културите, след това отварят портали и в буквалния смисъл въвеждат култури в Земяния план. След това разрешават на тази култура да растат и процъфтяват, измисляйки детайлите – чак до художниците и просяците. Тяхната цивилизация придобива завършеност, когато собствените им личности са вътре в цивилизацията – затова въвеждат и самите себе си в сценария на филма.

Когато Майсторите на Играта създават матрица, език и метод за привнасянето ѝ на оп-

ределена планета, матрицата се закрепва не в една, а в множество реалности. По цялото Земено кълбо са разположени на слоеве много цивилизации, свързани помежду си – като серии на един филм. Ако ги гледате подред, ще ви се стори, че една серия преминава в друга последователно, въпреки че между снимките им са изминавали промеждутъци от време, необходими за тяхната разработка. Същото е и с цивилизациите. Те се засяват, а след това е необходимо време, в което Майсторите на Играта разработват следващото „действие“ (част две или част три), за да разположат своята разработка в същата област от пространството.

По време на голямото пробуждане и изместване в съзнанието старите култури ще оживеят и всички ще започнат да действат едновременно, защото техните матрици отново ще бъдат привлечени от паметта на Земята.

## Седемте периода на Земята

*Историята на този свят съдържа седем глави. Седмата още не е написана.*

*(Т. Суба Роу)*

Има шест периода на съществуване на сложни форми на Земята. В първия и в почти целия втори период не е имало хора, а минерални и растителни видове. Някои от тях сега не са известни. Хората са по-късен експеримент, съчетаващ в себе си елементи от различни жизнени форми. В началото хуманоидната раса е представлявала концентрирани енергийни форми, като все още не е имало разделение на полове-

те. Едва в края на Втория период при титаните започнало разделението. Третият период са лемурийците, четвъртият – атлантите, и петият – сегашната форма на човечеството. Шестата цивилизация е на кристалната раса. След седмия период човешката цивилизация ще изчезне напълно, но Планетата ще продължи да съществува. Под въздействието на колелото на кармата зародишът ще бъде преместен на друго място във Вселената, където ще продължи развитието си.

След като великият експеримент започнал, на Земята се развили четири основни<sup>57</sup> цивилизации: Пангея, Лемурия, Атлантида и Настоящата.

---

<sup>57</sup> Имало и много по-малки, например като Лумания.

## НЕВИННОСТТА

### Адаптационно проучване

*Времето, което разделя създаването на света и съвременното, е 10 500 000 години.*

*(Едгар Кейси; 2)*

Съзнанието може да приема едновременно различни форми в различно време. Ако то породи някаква форма, това е завинаги. Затова Съзнанието не създава случайно планети и живот на тях, защото след това не може да ги застави просто да изчезнат от Вселената. Съзнанието може да напусне планетата, но създадените там форми ще се сдобият със свое съзнание и ще продължат да живеят. Животът не възниква случайно – иначе би бил непредсказуем. На всяка планета той се планира, засява и отглежда, като първо се подготвят условия за възникването му. Еволюцията може да протича и по естествен път, но това отнема много време. Жизнените форми могат да се развият, а след това да отмрат и всичко да започне отначало, докато се достигне до правилната комбинация. Затова на много места във Вселената се осъществява засяване<sup>58</sup>.

---

<sup>58</sup> Палеонтологът Дерек В. Ейгър: „Проблемът ни е следният: Когато детайлно изследваме намерените вкаменелости, било на ниво видове или класове, ние винаги се сблъскваме с един и същи факт - виждаме групи, които не са се развили чрез постепенна еволюция, а такива, които са се формирали отведнъж.“

• **Земята.** Цяла вечност тя била оставена на съдбата си. Милиони години бурите бушували. Скали се откъсвали и търкаляли, стривайки се на скален прах. Огромни вълни се стоварвали, ломейки склоновете на планините. Лавата се стичала до водите, пенела се, отделяла малки мехурчета и накрая се разпадала на милиони частички, които образували пясъка в моретата. След продължителното въздействие на стихии-те планините се стопили, като височината им намаляла от километри до няколко хиляди метра. Пламъкът на Слънцето се поукротил и Планетата започнала постепенно да изстива. Орбитата ѝ се установила.

• **Адаптационно проучване.** Това е времето на минералните царства, които са предхождали животинските. В този период се назначавала експедиция от космически кораби<sup>59</sup>, която изследва условията за човешки или животински живот. Малък кораб-капсула бил спускан ниско в облаците, които покривали Земята. По това време Планетата е представлявала сиво развълнувано море, което се сливало със сивите облаци. От огромните вулкани излизали гигантски

---

<sup>59</sup> *Корабът на въздушна възглавница* (Главен или централен кораб) е експедиционно средство между отделните местоназначения. Оттам идват нарежданията. Към него се прикачват корабите - майки.

*Корабът - майка* е сервизен, обикновено с форма на пура, обслужващ Главния кораб. Корабът - майка не прониква в атмосферата. В нея се изпращат кораби – капсули.

*Снабдителни кораби* – свързват централния кораб и капсулите.



пламъци и лава, която се стичала по планинските склонове и със свистене потъвала в морето. Отблизо сушата била червена. Имало само огромен къс земя, заобиколен от океани. Гледан от малка височина, той се оказал покрит с пара. Атмосферата на една нова планета е негодна за дишане поради отровните изпарения от вулканите. Нужна е растителност, за да ги поеме и преобразува в кислород и азот.

Корабът-капсула събира проби, които доставя в разузнавателния кораб. Оттам те се транспортират до кораб-майка и до трансляционната станция в тази част от Галактиката. После се доставят до Централната Вселена, където докладите на екипажите се изучават от учениците. Те изчисляват времето, което е нужно на дадената планетата да приеме живи организми. В духовната и във физическата сфера има Съзнания, които вземат решение, след като определят етапа, до който е еволюирала дадената планета. След като се проучи средата и тя се приеме като благоприятна за живот, той се дава на планетата.

Когато Съзнанията формирали климата на Земята, позиционирали около големите планетни бази на сателит (такива са спътниците на Юпитер и Сатурн). Чрез близостта си до Слънцето, те могли да черпят енергия за апаратурите си, но се намирали и на достатъчно разстояние от Земята, за да не бъдат впоследствие лесно открити. От лунната база<sup>60</sup> лесно просле-

---

<sup>60</sup> Лунната база просъществувала до 20 век. Днес там има само автоматично оборудване за проследяване – радари. Обслужващ персонал вече няма. Хората сега актив-

дявали съчетанието на химичните елементи в земните водни басейни, когато в началото те били обитавани от жизнените форми.

## Засяване на живота

Когато Земята получила своята харта на живота<sup>61</sup>, в нашата Вселена имало много населени планети. От много места били донесени клетки от изпитани и доказани раси<sup>62</sup>, подходящи за Планетата ни. Ако е бил направен друг избор, нямаше да изглеждаме такива, каквито сме в момента. От упълномощена група същества от различни звездни системи била реализирана добре планирана и организирана дейност: физическо засяване, представляващо внос на клетки в благоприятна среда (езеро, блато или горската почва), изследване, издаване на

---

но изследват Луната, а Наблюдателите не желаят към този момент непредвидени срещи. Базите са защитени от енергийно поле. На Земята и към момента съществуват няколко много малки бази, като адаптационни пунктове за Наблюдатели, на които им предстои внедряване сред хората. В базите се живее известно време, за привикване към климата и условията, както и за възприемане на реда. Наблюдателите заемат хуманоидна форма и не се различават от хората. В момента по света са разпръснати около 36, които следят развитието в ядрените и лазерни технологии и разработките в енергетиката.

<sup>61</sup> „Хартата на живота“ е голяма крачка в еволюционния процес на Земята. Има разлика между планета, на която няма живот, и планета, която носи живот.

<sup>62</sup> Ето защо хората са братя на животните на тази планета точно толкова, колкото и на онези, които са в корабите и звездите в небето.

хартата на живота и картографиране. Засяването се осъществило на много места<sup>63</sup> по Земята едновременно и животът бил подтикнат да се развива.

Наблюдателите били поразени от невероятното разнообразие на молекули и химически елементи на Земята. Съществували безчислени комбинации от тях. При формирането на климата те създали условия съединенията лесно да се обединяват в по-сложни форми, от които произлезли вирусите – междинната форма, която дала началото на едноклетъчните. Те били разпространени по цялата Планета, за да балансират екологичната система. След това били селектирани най-добрите образци, за да се обединят в многоклетъчни организми, а те – в същества от по-висок порядък, които еволюирали в амфибии, влечуги и тъй нататък.

- **Почвата.** В началото тя представлявала прах от лава и следи от химически елементи. Можела да изхрани само елементарни растения. Същинската почва се образувала в течение на хилядолетия от гниенето на растенията и животните и смесването им със скалната маса. Когато се осеменявала нова планета, били необходими масивни животни и тежки растения. След време почвата придобивала състава на молекулите на разложените растения и животни. След като съставът ѝ се обогатял, можело да се отглеждат по-капризни растения.

След това биолозите и генетиците подготвяли планове за най-подходящия тип същества,

---

<sup>63</sup> Едно от тях е на р. Нил.

които трябва да се създадат. Постепенно земната атмосфера се променила. Огромните папрати отстъпили място на обикновени дървета. Различните форми на живот започнали да се стабилизират. След развитието на по-висшите форми вече не била необходима помощ. Тя преминала в подхранваща. Нежеланите форми не били подхранвани и изчезвали.

• **Богове-Творци.** Много от нас са били сред първите Богове-Творци, дошли на Земята преди еони от време. Те създали и развили целия живот, разработвайки живи организми от бактерия, образувана от реакцията на газообразните вещества с водата. Ние сме били тези Наблюдатели (Ангели и Деви<sup>64</sup>), които са поддържали и отглеждали растителното царство. В продължение на еони сме създали растенията, животните и всяко живо същество. Още не сме се раждали тук, а сме се реели между ефирното и физическото царства. Били сме Ангели, които са на границата на раждането им в материята. На една част от Ангелите тепърва им предстои човешки живот. Те са само енергия, Богове, които някога ще станат хора. Ангелите нямат понятие за Бога, който живее в ограничената форма на човешкото същество. Затова разбирането им за човешките радости и мъки е ограничено. Само онези, които идват на Земята да създават цветя и да издигат планини, разбират любовта, радостта и творението.

Индивидуалността била ново явление във Вселената. Тя ни позволила да натрупаме голям

---

<sup>64</sup> Девиците работят на ефирно ниво - по-близо до материалния свят, отколкото Ангелите.

опит и илюзии. Преди не е съществувала възможност да разгледаме илюзията и да я почувстваме отвътре. Съществувало е само Единството (океан от любов) и нищо извън него. Привилегия е да бъдеш мъж или жена, да бъдеш част от човечеството. Как можем да се възнесем в рая, ако не сме слезли в живота? Животът е даден, за да го преживеем и почувстваме. Достойно е, струва си, и е мъдро да станеш човек.

Душите, които населяват днес Земята, ще отпътуват след време към други планети, отнасяйки със себе си опита, който тук са натрупали. Така съзнанието на друга планета ще бъде издигнато от тях, когато тя достигне етапа на засяване. Това е непрекъснат процес. Във Вселената винаги ще има планети, готови да бъдат засети и приобщени.

• **Първи въплъщения.** Първоначално не сме могли да докоснем и усетим всичко сътворено, тъй като сме били същества от светлина, без телесно въплъщение; затова сме се превръщали в това, което сме сътворявали, – растения, животни, насекоми. Когато за първи път сме приели определена „форма“, сме изпитали чудото на индивидуалното съществуване. Щом творението се одухотворявало с разума на създателя си, сме го оставяли и сме се устремявали към други творби.

Етапът, през който душите изследвали животинските и растителни животи, съвпада с детския – деца, играещи в рая, скачащи и смеещи се, които се отнасят към жизнените форми с дълбока нежност и уважение. Животът на

Земята се развивал бавно, поради големия избор на възможности на съзнанието за въплъщение в материални форми и тела: минерали, растения, по-късно и животни. (15) Вдъхвайки в творенията разум, или генетична памет, наречена „инстинкт“, сме им давали цел за съществуване и средства за развитие, например размножаването. Когато обаче животните започнали да ядат растенията или да се ядат помежду си, Боговете-Творци с ужас установили, че творенията им изчезват пред очите им. Изядени от творения на друг Бог, те се превръщат в друг вид енергия. Боговете били растения, животни и насекоми. Те били всичко. Намирането на форма, която да им даде власт над всички останали, се превърнало в короната на тяхната любов и творене.

- **Тялото.** Мисълта е всепроникваща честота – същност, преминаваща през материята. Мисълта няма чувствителност, за да усети нещо с много по-ниски вибрации. По този начин Творците, които са мисъл под формата на светлина, са могли да се превърнат в цвете, но не и да го помиришат. Ето защо, трябвало да създадат материално средство, което да вибрира с честотата на цветето. За тази цел те създали „скафандър“ – телесно въплъщение, наречено „човек“. В образа на човек те се впуснали в приключение в света на материята, в което участник станало „чувството“. Този материален рай е бил създаден с цел да предизвика емоции в душите на тези, които участват в приключението.

## Пангея (преди 100 млн. г.)

*Когато хората узнаха красотата  
на красивото, разбраха грозното.*

*Когато хората узнаха доброта  
на доброто, разбраха злото.*

*(Лао Дзъ)*

- **Засяването на Духа.** Това бил постепенен процес, осъществен след като човешкото тяло било готово да приеме душата. Общоприето е схващането, че Духът населява тялото. Това не е вярно. Тялото населява Духа, защото той е изначалната форма. В началото били въведени много различни форми на живот, които да еволюират до онова, което сега наричаме „човек“. Хуманоидната форма била посята на Земята преди 100 млн. години. Повечето места били под водата или покрити с гъста растителност. Полярните райони гъмжели от живот. Група плеядинци от седма плътност (в митологиите един от тях е наречен „Бог Пан“) експериментирали с ДНК и създали раса. В теософските книги това първо човечество е наричано „Първа (полярна) коренна раса“.

В цялата Земя съществувало само едно състояние на материята – финият жив етер<sup>65</sup>. От астралната обвивка (атмосферата) душите действали върху етерните си копия. Първото състояние (прадедите на човека) са напълно фини етерни същества. Докато душите не били свър-

---

<sup>65</sup> Веществата, които са се втвърдили по-късно, били преди това течни, а още по-рано въздухообразни и парообразни, а преди това много фини (етерни).

зани с нещо материално, всяко въздействие върху тях било чисто душевно. Въздействията на камъните, растенията, животните, които по това време съществували също само като астрални (душевни) форми, били чувствани като вътрешни душевни изживявания. При свързването им със земната материя, към това изживяване било прибавено нещо свършено ново. Външните материални процеси упражнявали въздействие върху самата душа, която била облечена в материална дреха. В по-нататъшното развитие на Земята от единното състояние на материята се образували две – по-гъста и по-фина материя. В „земната лаборатория“ не били поставени ограничения. Различни жизнени форми могли да се кръстосват и да създават хибриди (пегаси, кентаври и т.н.). Едни възникнали в резултат на кръстосване, други били създадени в лабораториите, но всички приели шаблона на възнесението по спиралата на еволюцията и започнали да израстват. Земята станала място за „развъждане“. Душите, осмелили се да се спуснат във формите, били хипнотизирани от собствените си творения и забравили, че са души, идващи от седма плътност. Те започнали да се идентифицират с физическото и с етерното царство. Ситуацията наподобявала на киното, където завладени от филма, забравяме за външния свят, а когато излезем от кинозалата, постепенно се връщаме в реалността.

- **Първите хуманоидни тела.** Те се появили след многобройни експерименти. Тялото на човека в този му вид, в който е то сега, не е процес на разработка, а на еволюция. Първите хо-



ра по-скоро били сгъстени енергийни форми, с неоформени ръце и крака. По-нататък започнало уплътняването на формите, оформянето на крайниците, определянето на център, в който да се вложи разумът, и тъй нататък.

В зависимост от това, каква среда преобладавала на Планетата, органите на чувствата и на тялото, изпълняващи дадени функции, се променяли. Атмосферата на Земята не била постоянна. Имало времена, когато на хората не били нужни бели дробове, защото те усвоявали директно слънчевата енергия, но постепенно преминали към дишане на въздух. Същият процес се развил и в системата за хранене.

В началото били създадени само безполови същества, размножавани чрез клониране. По тази причина всички изглеждали еднакви. Те не съдържали физическа материя, затова и били некомпактни и по-малко плътни. Не виждали с човешки очи. Съзнанието било с по-малка възможност за фокусиране, отколкото сега. Все още влизали и излизали от физическото тяло и усещали реалността, както сега ние я усещаме в състояние на сън. Не се осъзнавали ясно като отделна същност. Хранели се директно със слънчева светлина, а водата приемали с порите на тялото си. Не се нуждаели от нищо – освен един от друг.

• **Уплътнение на телата.** Телата постепенно ставали все по-компактни и плътни, но не били достатъчно подвижни и пъргави – често служели за храна на зверовете. Били в доста опростен вид. След много тестове и модификации бил намерен идеалният вариант и много Богове с радост се въплътили в плътни тела.

Преди въплъщението на плеядинците, хуманоидните същества притежавали примитивно съзнание – между втора и третата плътност. Човекът се отличава от животното по способността да се осъзнава. Частично сме животно, растение и минерал, но сме и звездно същество с дълга галактическа история. Плеядинците, въплътени в развиващите се хуманоидни форми, били малки групи и живеели в ограничени райони. Тези хуманоиди били същества от седма плътност, с криле, с телепатични и с екстра-сензорни *способности*. Съществото от светлина в телесното въплъщение притежавало електрическа структура, позволяваща му постоянно да подобрява тялото си. С напредващото съгъстване на земната материя душата постепенно изгубила способността да я оформя. Вече само оформените тела могли да произвеждат от себе си свои себеподобни. Телата постепенно приели твърдото разграничение, което отделило прозрачното от непрозрачното. Душата започнала да вижда нещата около себе си цветни. Това станало възможно с развитието на новите зрителни органи. От това се изгубила способността за възприемане на душевното. Душата ставала все повече и повече огледало на външния свят.

Редом с това започнало разделянето на половете. Била създадена подобрена женска форма. Тъй като тя имала утроба, това давало възможност за предаване на гените и появата на същества с неповторими въплъщения. Телата се усъвършенствали в продължение на 10,5 ми-

лиона години<sup>66</sup>, за да станат такива, каквито са днес.

• **Мозъкът.** Първите хора не могли да концентрират енергията на мисълта и да задържат направлението ѝ поради липсата на специалното устройство, наречено „мозък“. Светлината от Свръхсъзнанието по своя път се уплътнява в собствените си прегради и се отразява от тях във вид на причудливи изображения и форми. За да бъдат формите и изображенията устойчиви, е необходим механизъм за фокусиране. Първите хора, които не могли да управляват процеса на творенето, всяка сутрин създавали нови реалности, а през деня с голям труд ги удържали. Възприятието им било като на бебе. Те възприемали света като цветни петна с причудливи, неустойчиви, постоянно променящи се форми. Без устойчив обект на възприятието не могли да формират свои подробности – вид, размер, оттенъци, цветове, мирис, звукови характеристики, и други.

Един от Боговете-Творци измислил механизъм за фокусиране чрез система от взаимов-

---

<sup>66</sup> Датировката по радиоактивния метод - Бог в образа на човек се намира тук от 10,5 милиона години в различни форми на телесно възплъщение. Светлината на Слънцето бомбардира планетата не толкова години, колкото мислят учените, защото дълго време Земята е била покрита с вода. Когато светлината на Слънцето се е пречупвала във водната повърхност, тя се е разсейвала навсякъде. Така нищо на Земята не е било подложено на радиация, както сега. Като измерват радиоактивността на артефактите, учените измерват възрастта на човека, предполагайки, че слънчевите лъчи са имали пряк достъп по-рано, отколкото е в действителност.

ръзки. Той насочил енергията (мисълта) си в определен вектор и успял да възприеме (сътвори) пространство с повече характеристики, отколкото имало по-рано. После се фокусирал върху отделни детайли и усилил устойчивостта им. Този механизъм на взаимовръзки е логосът на системите. После възникнала идеята да се заложат тези взаимовръзки във въплътени същности – като копче, което пуска верига от взаимодействия. Това копче е умът. Когато то се натисне, ние се включваме към системните логоси, към взаимовръзките на системите, в които съществуваме. Системата на взаимовръзки и пускането на връзката с логосите е заложена в нашия мозък във вид на сигнали, които се излъчват от невроните. Умът – това са взаимовръзките (софтуерът), а мозъкът е компютърът (хардуерът). Чрез този механизъм човешката мисъл станала удивителен инструмент за фокусиране на енергията на възприятието и за творене. Ангелите, Архангелите, Учителите сътворяват цели галактики и системи, но не могат като хората да сътворяват подробностите, най-дребните детайли на възприятието. Така Боговете са началото на веригата, а хората – нейното развитие. Боговете не знаят каква система от взаимовръзки човек ще избере да включи по-нататък. В този смисъл за Боговете нашите механизми на творене са достъпни само чрез нас.

Чрез този механизъм хората успели и създали матрица, т.е. устойчива система от взаимовръзки, и повярвали в създадената илюзия като в нещо постоянно и нерушимо. По този начин болшинството потънало в създадените

илюзорни взаимовръзки на творенето и не виждало изход от тях. Хората започнали да се въплъщават постоянно в една и съща реалност, загубвайки изходните взаимовръзки, защото умът постоянно включвал едни и същи системни „логоси“.

• **Отслабване на телата.** За да притежава Земята разнообразие, била необходима гравитационна плътност. Когато било открито, че тя притежава повече красота и разнообразие от много планети във Вселената, се установило, че живеещите тук, добиват изключително силна физическа страна, която не се наблюдава на останалите планети. От гравитацията, тежестта и плътността на Земята и от сетивата, които хората развили тук, душите започнали да чувстват материалност, която не са усещали на другите планети.

В началото телата били проектирани за хиляди години живот, но когато Боговете влезли в тях, те започнали да изпитват глад, студ и страх. Започнала борба за оцеляване. Първите образци били тромави и непохватни и животните често ги изяждали. Така Боговете изпитали и смъртта. Това ги накарало да усъвършенстват тялото. Направили го по-устойчиво към смъртта. Човекът нямал кучешки зъби, рога, остро зрение, слух и лекота за придвижване. Постепенно цялата енергия на Творците се съсредоточила върху това, да надхитрят творенията си и да се спасят от тях. Забравяйки че са Богове, те започнали да изпитват завист и чувство за собственост, нужда да опазят своя „скафандър“. Нагласата за оцеляване погълна-

ла съзнанието им. Това се предавало генетично и на бъдещите поколения като инстинкт за самосъхранение. Страхът за оцеляване и страхът от смъртта рушили телата им, защото всяка мисъл, която душата приема и чувства, реагира в тялото. Това предизвиквало неправилната му работа и го довело до отслабване, болести и смърт. Поради нагласата си и желанието да станат най-добри, Боговете така потънали в материята, че забравили за своята Божественост и безсмъртие и се превърнали в умиращи създания. Те били неспособни да отърсят от себе си егото и да отблокират истинската си същност. Постепенно много души, които идвали заради красотата и усещанията на Земята, след смъртта попадали в капана на атмосферата на Планетата и се прераждали отново и отново в същия този свят, без да стигат доникъде. Те просто не могли да я надскочат поради желанието, алчността, омразата и наслаждението от физическите удоволствия. Така Земята започнала да спира растежа на част от Вселената.

- **Крайт на ПАНГЕЯ.** Преди 60 милиона години кометата Арунута преминала твърде близо до Земята и унищожила динозаврите. Причината за изчезването им е промяната в наклона на земната ос, естествен процес, който предизвикал внезапна промяна в сезоните. Промяната била бърза. Топлите и слънчеви места за броени минути станали студени и полярни. Телата на динозаврите, пригодени за определен тип климат, не понесли това. По-малките животни се скрили и си създали по-топла среда.

По-големите не могли да постъпят така и, оставени на произвола на природните стихии, загинали. В резултат на възникналото захлаждане била унищожена голяма част от растителността. По това време на Планетата съществували няколкостотин хуманоидни форми, които отишли под повърхността. Там, с помощта на различни плеядински групировки, сътворили подземен свят с великолепна красота. Космическият цикъл завършил преди около 10 млн. години. На Земята забушували силни бури, които променили електромагнитните честоти. Голяма част от Планетата се покрила с вода и животът се съхранил на малки островчета. След края на Пангея се решило хибридизацията между хора и животни да спре, защото хората деградирали до нивото на животните.

## Планетарен Логос

*Той е започнал точно като теб.*

*(Джанет Макклър; 30)*

Учителската система (Кураторите, Логосите) е доброволен конгломерат от същности, които избрали да ни служат и да бъдат наши наставници – да ни вдъхновяват и да ни обучават.

Преди 18 милиона години на Земята бил изпратен управител – Планетарен Логос<sup>67</sup>, който да изгради система на взаимовръзки за израст-

---

<sup>67</sup> Има планетарни, системни, галактически, вселенски и т.н. „логоси“.

ване и обучение, чрез която всеки да е свързан с всеки. Това е работна рамка на физическо ниво, в която груповото съзнание израства и всяко същество има равни възможности. Рамката е като планина, която всеки изкачва по своя пътека. На определени места пътеките се сливат и се осъществява комуникация. Планетарният Логос е нивото, върху което е изградена планината, а нейните части сме всички ние. Понякога цялата планина се издига на ново ниво заедно с всичките индивидуални части. Без това водачество бихме прекарвали голяма част от времето, преоткривайки колелото. Човешката интелигентност датира в тази форма, каквато е днес, от 18 милиона години.

- **Планетарно Духовно Правителство.** Висшата Духовна Йерархия, управляваща Земята, е създадена преди около 18 милиона години. Оттогава Управител (Логос) на Планетата е Санат Кумара – велико космическо същество, въплътено физически в етерно тяло. Неговото седалище е в Шамбала, в етерната зона над пустинята Гоби. Шамбала отдавна не е град на физически план. Тя е прелестна долина в Хималаите, заобиколена от високи заледени върхове. Пазена е от енергийна ограда и е недостъпна. Днес тя удържа вибрациите на пето, шесто и седмо измерение. Тя е обиталището на Великите Учители от Великото Бяло Братство. Духовното Земно Правителство е съставено от високо посветени Аватари – служители от Великите Учители на Светлината, дошли по собствена воля. Повечето от тях са в етерни те-



ла, с различна плътност. Те ръководят еволюцията на земното човечество от 18 милиона години, когато е поставено началото на Висшата Йерархия. Тогава Санат Кумара, настоящият Логос (Управител) на Планетата, се е въплътил в етерно тяло, за да бъде реализиран Божественият План за развитието на Земята. Под името Вивамус е известен Висшият Аз на Санат Кумара. Заедно с него действат още шестима Висши Пратеници, наречени „буди“.

- **Санат Кумара**<sup>68</sup> е земният Логос. Той е древна душа, член на Междугалактическият съвет на Бялото Братство. („Бял“ е състояние на чистота.) Натоварен е с отговорности, свързани с издигането на Земята и Слънчевата система. Две хиляди земни години Санат Кумара е бил обучаван на Венера<sup>69</sup>. След това е *трансфериран*<sup>70</sup> в Шамбала.

---

<sup>68</sup> За период от 1000 години Санат Кумара имал 69 живота на малка планета в тази Галактика, след което Съзнанието му било разделено на 900 хиляди фрагмента и всеки заминал към различни планети в Галактиката. Готовността за планетарен Логос се получава, когато всичките 900 хиляди точки станат достатъчно осъзнати и потекат обратно в Единното съзнание.

<sup>69</sup> Венера била избрана за училище за трениране на съзнанието. Докато изстивала, светлинни кораби обикаляли и избирали местата за училища и храмове, които буквално били извайвани от все още полутечната субстанция на планетата.

<sup>70</sup> „Моето приземяване стана преди 18 млн. години. Съзнанието ми се разшири. Можех да почувствам всяка единица от всичко съществуващо тук. В период от 1000 г., през който се извършваха настройките, тук бушуваха непрекъснати електрични бури - извършваше се пълна пренастройка на цялата енергийната мрежа“.

Изкуството, науката, философията и религиите, които съществуват на Земята, се дължат на прякото участие на Посветените, които периодично напускат Шамбала и се явяват сред хората във физически облик, за да придвижат човешката еволюция. В най-тежките времена от Шамбала се изпраща Вестоносец с предложение за помощ, за да бъде облекчена кармата на даден народ или на част от човечеството. В Шамбала са запазени постиженията на Лемурия и Атлантида и се използва техника, непознатата на днешното човечество.

## Звездни и Земни души

*Заблуждавате се, ако мислите, че винаги се прераждате като човешки същества. Някои от вас ще стигнат до спомени, например за влечуги.*

*(Барбара Марчиняк; 29)*

• **Звездни Души.** Те са се родили доста преди човечеството да се появи на Земята. Те имали много животи на други нива, преди да се въплътят на Земята. Това ги различава от земните (коренни) души, които в този момент съществували на Земята като биологична форма на живот. Влизайки в тази форма, звездните души добавили нещо към нея, така че човешкото същество вече било по-малко животно и по-осъзнато. Преди 4 500 000 Архангел Михаил с група синьо-огнени Ангели и Същества от Светлинното Царство довел души от земята Му, от Вселената Дал. Ангелите ги обучавали как да

живеят на Земята и с времето те формирали малки общини. Когато се адаптирали, се насочвали все по-надалеч, колонизирайки други територии. По това време Земята съществувала в пето измерение. Звездните души също живеели в пето измерение, т.е. не били напълно във физическо състояние. Те снижавали вибрациите си, за да усещат по-плътните вибрационни нива в тялото, и се връщали в светлинните си тела по желание. Това продължило няколко милиона години. Много колонии на извънземни цивилизации пристигнали за въплъщение. Някои за кратко, други – за по-дълго. С времето раси от Арктур, Сириус, Алфа Кентавър, Плеядите, както и някои аспекти, еволюирали на Орион, се въплътили на Земята. Когато снижили вибрациите си, крилете им атрофирали. Загубили и някои от способностите си, включително и телепатията. Те все повече заприличвали на съществата, които се развивали на Земята, подобяващи животинската природа.

- **Земни души.** Те са се въплътили на Земята в ранния стадий от своето развитие. Тогава представявали индивидуални съзнания. Започнали своя цикъл от земни животи, когато душите им били бебета. В същото това време звездните души били „възрастни“ души, преминали през много премеждия. Отношенията между тях и земните души приличали на отношения между родители и деца.

Земните души могат да бъдат наречени туземците на Планетата. Тяхното израстване и развитие съвпада с разпространението на живота по Земята. Отначало земните души се въ-

плътили във физически форми, които съответствали на зачатъчното им усещане за себе си – в едноклетъчни организми. След период на натрупване на опит и усвояване на егото, в съзнанието възникнала потребност от по-сложни форми. Земните души експериментирали с всички видове животински форми. Заселили и няколко вида физически тела от животинското царство<sup>71</sup>.

## Лумания

В основата си тази цивилизация била изградена от останките на предишна, която се развила успешно и напуснала Планетата, за да продължи развитието си в други области на физическата Вселена. Тези, които останали, харесвали земния живот и предполагали, че ще подобрят започнатото. Луманците били слаби, хилави създания. Те могли да предават мисли на далечни разстояния, използвайки различни цветове и образи. Езикът им бил много сложен и смисълът на думите зависел от височината на звука, честотата и паузите между тях. Звуковете в речта им били съпровождани от ярки визуални образи. Информацията постъпвала през няколко канала. Те доставяли в мозъка многоизмерни образи<sup>72</sup>. Луманците населявали

---

<sup>71</sup> За да изследвате от позицията на маймуна, трябва да живеете в тялото ѝ от раждането, или като временен гост.

<sup>72</sup> Представете си скица на животно. Линията символизираща определени звуци, които се предавали автоматично

днешните Африка и Австралия. Заради обратното разположените полюси тогавашният климат и конфигурацията на сушата били други. В това време на Земята съществували много първобитни култури, но Лумания не разширявала границите си, а се развивала сама за себе си. Не само не „цивилизовала“ останалия свят, но правела всичко, за да задържи всякакъв прогрес. Около своята цивилизация те създавали енергийни полета, изолирайки се от обкръжаващите ги племена.

Луманците притежавали високи технологии, превъзхождащи в техническо отношение съвременните. За да не унищожават живите организми, те разработили изкуствена храна и оставили без внимание парните двигатели и автомобили. Много рано започнали да използват за лечение звука извън чуваемия спектър. С него задвижвали машини и премествали материята. Звукът бил проводник на материята. Луманците притежавали много знания и бързо преминали през технологичните етапи на развитие. Една от основните задачи, които си поставили, била формирането на човек, в който е вродено ненасилието. Тяхното желание да живеят в мир било инстинкт. Те генетично изменили физическото тяло така, че когато разумът сигнализира за силна агресивна емоция, то не реагирало. По този начин не позволявали на енергията да тече свободно през физическата система и мисловно я направлявали и контролирали. Физическите изменения увеличили на-

---

на наблюдателя. В скицата на животното се побирали историята му и неговият произход.

прежението върху цялата система и дишането било затруднено. Това довело до физическо състояние, потискащо естествения инстинкт за оцеляване.

Луманците добре разбирали опасността от насилие, но не позволявали човекът сам да разбере това и да използва свои методи така, че творчески да трансформира насилието в съзидателност. Понятието свобода на избора не съществувало. Въведените ограничения дотолкова блокирали енергията в някои от тях, че им пречели да ползват вродените си телепатични способности. Луманците все повече разбирали, че техният експеримент ще бъде неуспешен. След физическата си смърт, някои от тях се насочили към предишната си цивилизация, която се преселила към други планети.

Други големи групи от луманците напуснали своите градове. Те унищожавали заобикалящите ги силови полета и се приобщавали към нецивилизованите народи. Сключвали бракове с техни представители и раждали деца. Надявали се незабележимо да изменят физиологията на вида си, но се сблъскали със сериозни трудности. Тези луманци бързо измрели, тъй като не могли да търпят насилието или да отговарят на агресията с агресия. Ако били подложени на нападение, трябвало да се спасяват с бягство.

- **Подземната Лумания.** Постепенно цивилизацията, заедно с цялата си технология, се насанила под земята. Някои от пещерите, които смятаме за убежище на първобитните хора, били устроени така, че задните им стени слу-

жели като врати, водещи към луманските градове. Тези врати били прозрачни само отвътре и пещерните хора ги приемали като край на пещерата. Така луманците могли да ги наблюдават, без да се излагат на опасност. Много от тунелите били изкопани с помощта на звука. Чрез него вдигали и премествали пластове земна маса от едно място на друго. Градовете им се свързвали със сложна система от тунели. Луманците били естети – използвали за украса картини, рисунки и скулптури. В тунелите имало ескалатори за хора и товари. Многочислени камери предавали изображения от повърхността на Земята и от звездното небе. Те знаели за приближаващите се земетресения и движението на земната кора.

Луманците и днес съществуват в подземните си градове.

## Живата Библиотека

*Знание е онова, което сме приложили.  
Всичко друго е информация. Ние в по-голямата  
си част сме информирани, а не знаещи хора.  
(Багрина Кларк; 28)*

За да не се загубят цивилизациите безвъзвратно при тяхното унищожение, били създадени библиотеки с информация, която отразявала индивидуалностите им. Пазителите на Времето били първоначалните създатели, които разработили концепцията за Живите Библиотеки. В Библиотеките било разпределено общото богатство от разумни видове съзнание, заложено

във всеки камък, растение, животно, насекомо и други живи същества. Тъй като всичко съществуващо притежава съзнание, в Живата Библиотека може да се влезе чрез песъчинка или късче въглища. Енергиите, желаещи да се срещнат с вас, се сливат с други форми от Библиотека. Намерението да получат една или друга информация определя избора с каква жизнена форма да се слоят. Възможно е през погледа на животните да ви гледат съвсем други енергии, дошли да събират информация. Живата Библиотека не е просто исторически хроники, а библиотека от знания, от която може да се сътвори всичко. Тя дава възможности за ускорен обмен. Когато Вселената функционира в хармония (без тирания), една цивилизация може свободно да обменя информация с друга. Във Вселената съществуват цивилизации, които умират, защото нямат достъп до Живата Библиотека.

- **Земната Жива Библиотека.** В Земята била видяна възможност за изграждане на Междугалактически Център за обмен на информация, който да бъде част от обширна библиотечна система с информация за множество галактики. Така Земята била включена в системата от дванадесетте космически библиотеки. Целта била създаване на хранилища на информация – част от Вселенската мрежа на Живите Библиотеки. Там може да влезе всеки (дори и същности от други вселени) и, като знае как да използва честотните кодове, да промени своя електромагнитен спектър. Чрез мисълта може да възприеме историята на Вселената такава, как-



вато съществува: с насекоми, растения, почва, скали, реки. Всичко на Планетата било целенасочено разработено да съдържа знание. Земята била замислена като търговски информационен център за Слънчевата система. Тя трябвало да наподобява пристанищните средновековни градове, които били въплъщение на културен напредък и обмен на идеи. Трябвало да е център и с поразителна физическа красота (в различни измерения); център за обмен на идеи, на красота, любов и хуманност за създания от цялата Вселена, които идвали да обменят онова, с което разполагат.

Желаещите да получат знания, идвали тук и се сливали с хората, които служели като „библиотечни картони“ и могли да дават достъп до Земята и великолепието ѝ. Да се слееш с други енергии, като им позволиш да гледат през очите ти, за да получат повече преживявания, било Божествено предназначение. Хората предоставяли телата си за този процес. Познанията трябвало да бъдат съхранени генетично във всичко. Така, всеки, който идвал на Земята, можел да се впусне в преживяванията на тези, които са участвали в търсените преживявания. Когато този проект бил изготвен, призивът се разнесъл и много форми на разумен живот дали своето ДНК. Изначалният човек бил кодиран по начин да бъде средство за преживяване, което да може да бъде заемано.

Обаче при наличието на свободната воля няма очаквания – има само намерения и надежди. Това било първоначалното намерение.

• **Отпечатък на живот.** Акашовите архиви съдържат записи на събития, емоции и усвоени уроци. От тях може да се извлече информация и да се отпечата в душата, като се превръща в преживявания. Отпечатъкът не е истинско физическо раждане, но всички емоции, спомени, чувства, всичко за този живот, се съдържа в него. Ако си в отпечатък, той е така истински, сякаш наистина си го изживял. Затова не би могъл да го разпознаеш. Това е цялата идея – способността да изживееш събития от стотици хиляди години на една планета, без никога да си бил там. Ако животът е книга, това е като да я заемеш от библиотеката, да я прочетеш и мигновено да разбереш. Отпечатъците стават част от душата и тя ги носи в себе си. Отпечатъкът се определя в зависимост от това, какви са целите на *прераждането*<sup>73</sup>. Например, ако човек трябва да стане лидер, за да се запознае с аспектите на идеята за водачеството, би могъл да получи отпечатъци от лидери – от племенни вождове, президенти, кметове или главатари на крадци. Уроците се споделят. Преживяванията, които всеки от нас има в този живот, в неговия край ще бъдат отпечата-

---

<sup>73</sup> Няма ограничения в броя на индивидите, които могат да използват конкретен живот. Така може да има няколко Клеопатри, без значение кой всъщност е бил Клеопатра. Различните хора възприемат отпечатъка по различен начин. Някой би казал, че просто може да почака някой друг да живее и после да ползва отпечатъка. Действителното преживяване обаче няма да бъде научено. Отпечатъкът само дава данни, от които да черпиш. Той не допринася за развитието, само е допълнителен инструмент.

ни, за да се използват, от който има нужда от тях. Те са отворени за всички, без право на собственост върху тях.

Преди предстоящо прераждане, чрез главен „компютър“, който има достъп до всеки предишен живот, се въвежда информацията за онo-ва, което се очаква от този живот. След това се избират и инсталират подходящи отпечатьци, под формата на холограма (триизмерен образ на тези животи). Всички преживявания, спомени и емоции се отпечатват в душата и се запазват и след смъртта като неин постоянен архив. Някой може да е живял пет живота, но да носи опита от 500. Душата има свободната воля да отхвърли отпечатък, ако реши, че е неприемлив. Отпечатъкът се прави по нейно, а не по чуждо желание. В момента на раждането отпечатьците са завършени. При необходимост могат да бъдат направени и допълнителни, които да се насложат в текущия живот по различни начини – чрез сънища или физически травматизирани преживявания (смърт в семейството, загуба на работа и тъй нататък).

Когато хора от звездите идват на Земята, подсъзнанието им не е преживявало земно човешко съществуване. За да се чувстват спокойно, им трябва нещо, с което да сравняват всекидневните си преживявания – иначе дните им ще бъде съпроводени с тотална дисхармония. Звездните хора не познават гнева или страха и биха били напълно травмирани. Не биха разбрали обичаите, религията, политиката, как да се държат в обществото, какво представля-

ват емоциите и как да се справят с тях. Затова е необходим отпечатък. Отпечатъците са само спомагателни средства. Те не са необходими на всеки. Можеш и да изживееш много животи, без някога да ползваш отпечатък, но са задължителни за хората от звездите.

## ГРЕХЪТ

*Окултизмът не допуска никакви компромиси, когато става дума за добро и зло. Ти трябва да вършиш добро, каквото и да става.*

*(Джиду Кришнамурти)*

Във Вселена на свободна воля тези, които избират Светлината, служат на Светлината; онези, които избират Мрака, служат на Мрака. Да служиш, не значи да служиш на себе си, а да служиш на Аз-а (в себе си). Служенето е единственият възможен начин на съществуване. То е даденост, докато обвързването и ангажиментът – не. Степента на ангажираност определя степента на служене. Ето защо свободната воля зависи от нивото на ангажираност, а не от служенето. Мракът е училището и основата на дуалността. Израстваме чрез Мрака и преминаваме в Светлината, а не обратно. Постигаме еволюция и просветление единствено като изгубим знанията за това кои сме; след това ги откриваме отново и ги живеем. Онези, които проклинат и осъждат, трябва да погледнат от най-висшата перспектива и да пожелаят да интегрират Мрака. Мракът изцяло служи на Светлината. Душата еволюира, когато се потопи в мрачна и трудна ситуация и успее да намери пътя навън. Хората не правят промени, ако не ги принудят неприятни обстоятелства. Тъмните сили не носят умишлено зло на хората, то е резултат от личен избор, от свободна воля. Те не причиняват нараняване и болка, но могат да накарат самото същество да си ги причини,

като се обвинява и така да влезе в колелото на кармата. Като използваме Светлината и Мрака, творим и ускоряваме развитието си; осъзнаваме природата на Тъмните сили и начина, по който работят. Негативното е катализатор на еволюцията. По-голямото предизвикателство, води до по-голям растеж.

## Тъмните Майстори

- **Етапът на Егото.** Душата не е материална и не е фиксирана във време и пространство. Егото е фиксирано и играе важна роля. То няма нищо общо с доброто и злото, а е частта от душата, която е ориентирана към външния материален свят. Егото позволява на физическата реалност да функционира, придава фокус на съзнанието, като го ограничава от безкрайността; преобразува нуждата от любов в нужда от одобрение и признание от другите хора. То е мост между духовната и физическата част. След като душите се въплътили в хуманоиди, постепенно илюзията засилила разделението между тях. Ставайки по зряла, душата започнала да осъзнава разликата между „себе“ и „другото“, между „моите интереси“ и „твоите“. Това бил естествен развой, породен от нуждата от балансиране на Божествеността и индивидуалността. Душата станала войн, сражаващ се за контрол над обкръжението. Това бил краят на „рая“.

Етапът на Егото е естествен етап в пътешествието на душата. Тя се увелича в изследването на волята, която е нейната фокусираща енергията в материалния свят. В зависимост

от нивото на осъзнаване душата се вдъхновява от властта или от единството<sup>74</sup>. Когато тя навлязла в етапа на егото, изследвайки какво е „да си човек“, влиянието на Ангелите и Девите бавно минало на заден план. Осъзнатото его постигнало пълна власт и земните души се запознали с всички „прелести“ на силата. Около душата се оформило емоционално енергийно тяло, което съдържа и тъмни емоции, като страх, опустошение и съмнение. Като придобила опит в светлите и в тъмни аспекти на живота, дуалността завладяла душата. Живеейки в дуалността, дълбоко вярваме, че сме сами, изпълнени със страх и безсилни, че трябва някой да ни храни, защитава и признава. От този момент или започваме да властваме над другите, криейки уязвимостта си, или ставаме уязвими и отдаваме силата си на други. Ставаме или престо̀пник, или жертва.

• **Тъмно влияние.** Светлината е информация. Семейството на Светлината е Семейство на Информацията. Съществуват и съзнания, които са Семейството на Войната. Те прекарват милиарди години в изследване и в трупане на опит, свързан с контрола над съзнанията. Разработили са технологии, които „разпиляват“ законите на духовността. Може да си Майстор в манипулирането на материята и реалностите, без да разбираш духовните връзки. В Космоса

---

<sup>74</sup> Тези, които не разбират духовните стойности, са обхванати от любопитство и известен страх от високодуховните същности и се отдръпват от тях, когато тези същности са силно мотивирани и отстояват своите вярвания.

съществуват могъщи космически крале – същества, които нямат никакво отношение към духовността. Всички планети и раси в нашата Вселена се развиват. Човечеството е заразено с войни, но същото важи и за Галактиката. Каквото Долу, такова и Горе. Има инопланетни култури, които в миналото са предявявали претенции към Земята, но или са отишли другаде, или са изгубили контрола чрез война. И днес сред тях се водят спорове чия е Земята.

- **Тъмните сили.** Те са съзнания, които не осъзнават Божествената си природа. Галактическо или извънземно е влиянието на колективните енергии, свързани с конкретни звездни системи, звезди или планети. Във Вселената има много нива, или измерения, на реалността. Една планета може да съществува в различни измерения – материални и по-ефирни. Галактическите общества, които влияят на земните души, обитават по-ефирна реалност от Земята. Галактическите сфери са заселени със зрели души, родени дълго преди земните, и такива, които се намират в зенита на егото. Между различните галактически общества се водели битки, които са част от естествения процес на изучаване на силата. Те изследвали егото и станали вещи в манипулиране на съзнанието чрез фини психологически инструменти.

В определен период воюващите разделили зоните на влияние и навлезли в задънена улица, в равновесие. Земята била подходяща арена за продължаване на борбата и излизане от безизходната ситуация. Същества от други измерения на Вселената се намесили, като манипули-



рали съзнанието на земните души. Като отговор (вече въплътените тук) звездни души решили да защитят живота на Земята – като родители, защитаващи децата си.

При воденето на битка, абсорбираме и противниковите вибрации. Ето защо, за да се срещнат с неканените гости и да им противостоят, звездните души били принудени да се сдобият с по-плътни тела и да живеят в по-ниски вибрации.

## Галактическите войни

*Във Вселената няма жертви, има само създатели.  
(Нийл Уолш; 77)*

Близо до края на деветия коридор се родила нова слънчева система. След охлаждането на планетите ѝ, на тях пристигнали създания от различни системи, които постепенно я въвлекли в своите битки. В продължение на милиони години Господарите се сменяли.

• **Превземане на Слънчевата система.** Преди 10 млн. години Земята, Марс и Малдек<sup>75</sup> (трета, четвърта и пета планета от Слънцето по това време) били заселени с жизнени форми. В онези времена плеядинците имали около Земята защитна вибрация, но Марс и Малдек били „по-свободни за всички“. Околната среда на те-

---

<sup>75</sup> При зараждането на Слънчевата система между Юпитер и Марс е съществувала планета, която се въртяла около Слънцето и издържала на мощната притегателна сила на Юпитер. По-късно била разкъсана на части.

зи планети била по-хладна и по-малко гостоприемна от земната, но това не попречило на колонизирането им с преселници от други светове. Всички те били забравили връзката си с Източника и смятали, че трябва да отнемат нещо от другите, за да бъдат щастливи. В началото групи от разузнавачи основавали малки заселвания сред съществуващите общества, съставени от различни въплътени звездни души от четвърта плътност. В началото на кръстосването започнали да се въплъщават все повече души от Орион и Дракон. Агресивни и войнствени, те се населили за постоянно на Марс и Малдек. Тяхната цел била завладяване и добив на природни ресурси. Постепенно Слънцето и новородените планети попаднали под контрола на Империята Орион. Вътрешните пещери на Венера били превърнати в подслон за военни части. Планетата с Червените пясъци (Марс) била с въздух, вода, дървета и добра околна среда. Тези условия я правели подходящо място за колонизиране. Марс била превърната в централна военна крепост.

Учените, произхождащи от Орион, преобразили яркозелената Малдек в обитаема планета и в техен главен щаб в Слънчевата система. Растителните и животински форми били генетично манипулирани, за да обслужват нуждите на „Господарите“.

Юпитер била гигантска планета, неподходяща за обитаване поради гравитацията си, но станала отлична база за производство на метали. При условия на супергравитация, металите

можели да бъдат ковани в комбинации, невъзможни на други светове.

Сатурн притежавал постоянен облак от прах и скали, който обикалял около бясно въртящ се център. Гравитационните му сили придърпвали корабите в непоправимо въртене. От всички планети, „тази с пръстените“, била най-опасна.

Уран, голяма студена планета, синьо-зелена на цвят, с отровни газове в небесата, била трудна за колонизиране, но идеална за експерименти, които касаели произхода.

Покорената Слънчева система, заедно с деветия коридор, била дадена от Империята Орион в разпореждане на Вълчите Крале. Те избирали кой да ползва деветия коридор, водещ до сърцето на Галактиката, и кой да се възползва от мощта на рептилианската империя Орион и да търгува и сключва договори с нея.

### Малдек (преди 10 млн. г.)

Вълчите Крале от Сириус превърнали Малдек в рай. Построените „Центрове за атмосферни условия“ започнали да преобразуват атмосферата ѝ в по-стабилна. От Галактиката били доставени същества от всички цветове и размери. Генетично се създавали и нови. Народът на зелената планета ѝ дал името ТИ-АМАТ, „Планетата, на която е зароден животът“. Тя имала много планини и върхове, покрити с ледници, бистри реки и подпочвени езера, чиито води се стичали в океаните. Джунгли, с буйна растителност и многообразен животински свят, привличали много междувъзвездни пътешественици. Би-

ли построени и съоръжения за добив на руди и злато. Така постепенно Вълчите крале забогатели и станали още по-мощно оръдие в ръцете на рептилианските Кралици от Орион.

Скоро населението на Малдек достигнало милиони жители. Те живеели в огромни градове от камък, с високи крепости. Цивилизацията на Малдек се развивала повече от 10 милиона земни години. Поради вродената агресия на прераждащите се души от Орион, на Малдек постоянно тлеели конфликти, предизвиквани от воюващи групировки. Постепенно преди около 3,2 милиона години конфликтите се разраснали и било използвано неутронно оръжие. Първият удар унищожил няколко хиляди хуманоиди. Пострадалата страна се пренастройвала и отмъщавала с още по-големи опустошения. Чрез използването на комбинация от природни катализатори била създадена мощна неутронна бомба. Оръжието било насочено срещу военните бази на врага, скрити под земната повърхност. В тези бази се съхранявали стотици неутронни бомби. Няколкостотин били издигнати и взривени в небето, образувайки ослепителна експлозия. Това обаче не било достатъчно да спре идващото им насреща още по-мощно оръжие.

- „Окото на Бога“. Империята Сириус създавала планетоиди (кораби с големината на планети). С тях се пътувало през звездите и те били познати като „Звезди на Смъртта“. Примитивните земляни ги наричали „Окото на Бога“, заради люка под кораба, който се отварял бавно като зеницата на окото.

При една от многобройните битки огромният планетоид бил повреден<sup>76</sup>. Маневрирайки, пушещият и разпадащ се кораб, се насочил директно към Ти-Амат! Сблъсъкът разкъсал райския свят на парчета (те по-късно образували астероидния пояс между Марс и Юпитер). Огромни късове от планетата летели във всички посоки. Магма, метал, огън и светкавици се смесили с дъжд от изгаряща смърт. Огромната планета, с една зееща отстрани дупка и дияр от пушек, отивала в смъртта си към Слънцето. Народът бил мъртъв. Ударната вълна променила орбитите и силно засегнала етерните пространства на Юпитер и Сатурн. Вълната на електромагнитното изкривяване излязла от пределите на Слънчевата система и била забелязана в цялата Галактика.

• **Съветът на Алсион.** Законът за свободната воля позволява всички планетарни системи да съществуват по свои правила, но подвластни на кармичния Закон за Причина и Следствие. В една Вселена (с действаща свободна воля) се допуска негативност, но границите ѝ се контролират от Духовната йерархия. В системата Алсион, родина на Великото Бяло Братство,

---

<sup>76</sup> Шумерският „Епос за сътворението“ описва нещата така: Голяма кометообразна планета (Мардук) преминала край Уран, Сатурн и Юпитер. Траекторията ѝ рязко завила към центъра на Слънчевата система. В резултат се образували 7-те ѝ спътника, които се разбили в Ти-Амат. Те „разпънали“ тялото ѝ, образувайки цепнатина. През нея Мардук пуснал „стрела“, „божествена мълния“ (мошен електрически заряд, който прескочил като искра от заредения с енергия Мардук). Проникнал в недрата на Ти-Амат, той „дъха ѝ жизнен угаси“ (неутрализирай електрическите и магнитните сили и полета).

бил свикан съвет, който постановил: „От този момент никъде в Галактиката няма да се позволи пълно разрушение на планета“. Кралиците на Орион наредили спирането на военните действия!

От ударната вълна загинали над 10 милиона души. Физическите им тела били унищожени и те се оттеглили обратно във фините си тела. Това емоционално ги обляло като със студен душ. Били необходими няколкостотин земни години, за да възстановят своето равновесие. По-късно те се въплътили на Марс.

### Марс (преди 3 млн. г.)

За няколко хиляди години 10 милиона души от Малдек се фрагментирали в около 50% от населението на Марс. Там цивилизацията била вече в ход. Душите на Марс по това време били продукт на съвместни експерименти на групи от Плеяди, Орион и Алфа Дракон. Постепенно цивилизацията достигнала над 100 милиона души. Атмосферата на Марс била с плътност 20–30% от плътността на земната атмосфера. Хората дишали леко. Макар и по-хладно, било удобно да се живее. Валяли дъждове и сняг. Имало големи градове, разположени в умерените зони. Поради отстоянието си от Слънцето, Малдек и Марс притежавали тънка и чувствителна атмосфера, неспособна да се разширява. Тъй като населението растяло, крехката атмосфера започнала да става нестабилна. Напрежението между различните групировки нараснало. Взривът на Малдек променил орбитата на

Марс. Климатът се променил. За да се доставя вода от тропическите и полярните райони до зоните в пустинята, били построени огромни канали. Климатът ставал все по-неустойчив, което довело до война за правата над водата. За да не се повтори опитът на Малдек, Бялото Братство неутрализирало голяма част от оръжията, но марсианците отворили дупки в атмосферата и нарушили екологичния баланс.

При една междуособна война между двама Вълчи крале рептилианските Кралици от Орион се намесили на страната на АН-У. Военните армади на двете Империи (Орион и Сириус) обединили силите си! Битката била кратка и убедителна. Повърхността на Марс била заличена. Всякакви следи от живот били унищожени. Градовете били изравнени със земята. Без животни и растения, които да захранват атмосферата ѝ, някога живата и процъфтяваща планета, загинала. Останали само червените ѝ пясъци. Вълчийят крал АН-У забранил да има живот на повърхността на Марс и Венера. Двата свята останали пустеещи, за да служат като предупреждение към всеки предизвикващ властта му.

От около 100 милиона души, оживели едва 10 милиона. Те се установили под повърхността. Учените създали обкръжаваща среда, която можела да поддържа 20 милиона. Населени и до днес, градовете под повърхността се развили до четвърта плътност. Те са невидими за любопитни наблюдатели. Радиоактивността от атомните взривове останала, тъй като някои елементи имат период на полуразпад милиони години. На повърхността започнали пясъчни

бури, които доразрушили всичко. До днешни дни са се запазили само няколко пирамиди и правоъгълни сгради.

### **Земята (от 1 млн. г. до преди 500 000 г.)**

*Бог разбрал, че много същества се отказват от Светлината и попитал Архангелите кого да изпрати в тъмнината, за да могат другите да се върнат. Най-красивият и най-светлият Ангел казал: „Татко, аз ще сляза вместо теб и ще занеса Светлината Ти там, където е най-големият мрак, за да могат те отново да разберат кои са“. Този Ангел бил Луцифер, носителът на Светлината!*

*Ако нямаше подстрекател, който да осветлява нашия мрак, за да осъзнаем кое е в безпорядък и не е довършено, никога нямаше да познаваме слабите си места, за да работим върху тях, да съзреем така, че новото изкушение вече да не е от значение.*

*(Ян ван Хелсинг; 50)*

Дори планове, които са съставени на висши нива, могат да бъдат провалени. Очакванията били високи заради благоприятните земни условия. Тогава се случило вмешателство. Големите надежди били попарени и сведени до използване на даденостите. Процесът на засяване бил завършен и семената покълвали. Така те били податливи на влиянието на новите звездни колонизатори, което било с размери, недопускащи използването на извънредни мерки за защита. Това би убило живота, който се зародил на Планетата. Затова нещата били оставени такива, каквито са. Човекът се е развил заедно с болестта.



• **Нашествието от Орион.** По това време първоначалният екип от звездни души (основно плеядинци) работел на Земята върху Живата Библиотека. След разрушаването на Малдек и атмосферата на Марс, 90 милиона души се въплътили на Земята. Те се смесили с плеядинците и с други групи и населението се увеличило. За да се изравни с вибрациите им, вибрационната честота на Планетата се снижила. Когато нивото на осъзнаване паднало под пета плътност, души от съседните системи получили достъп до Звездните Земни Портали.

На Земята има различни коридори, които позволили на различни богове-създатели от Космоса да влязат тук. В Близкия Изток<sup>77</sup> е главният портал за достъп до Планетата. Това е огромен коридор, с радиус около 1500 км. През него вибрационната честота на човечеството може да бъде контролирана. Групи, които били основно от Орион, Дракон, Сириус, Андромеда и Плеядите, дошли на Земята по различно време по много причини. Някои дошли за ресурси, други – за гориво; някои дошли, за да обучават, други – да потискат; някои, за да използват Земята като лаборатория. (25) Населението скоро достигнало 1 милиард души, живеещи в четвърто измерение. Земята заприличала на врящ котел.

• **Сблъсъкът на Звездните Души.** При първото си стълкновение с тъмната страна местните

---

<sup>77</sup> Близко до Кувейт.

Звездни души били шокирани и ужасени от жаждата за власт на тъмните. Постепенно обаче тази жажда започнала да обхваща и тях. Плеядинците били възмутени от действията на похитителите и почувствали необходимост да предпазят Земята. За да защитят своята „територия“, те постепенно се превърнали във воители, жадуващи за сила и власт. Възприемайки енергията на похитителите, и те потънали в тъмнината. Това е и част от логиката на Творението, която изследваме чрез всички крайности на дуалността.

Земята станала магнитен вихър, който привличал „падналите“ енергии, и те изпълнили цялата Слънчева система. Същества, които се асоциирали със Светлината, „паднали от идеализираните висоти“. Плеядинските енергии били любими и почитани на Земята, но техните представители се свързали с рептилиите и взели участие в манипулирането на генетичната линия на човешките същества. Плеядинците позволили да се създаде и да се развие тиранията. Тази тирания се разпространила и се върнала отново при тях. Опасявайки се, че възможностите, притежавани от хората (земните коренни души), могат да бъдат използвани срещу тях, те лишили хората от дванадесетспиралната ДНК. Така забавили растежа им. Хората станали и техни роби. Плеядинците също участвали в част от битката като престъпници, тъй като се опитвали да манипулират живота и съзнанието на Земята.

• **Земните (коренни) души.** По това време човечеството<sup>78</sup> било „населено“ с тях. Те преживявали детския си стадий „на невинността“. Били по-млади от звездната вълна души и се прераждали от самото начало на Земята. Сблъсъкът с външните, извънземни манипулации нанесъл голяма вреда на развитието им. До момента, в който земните души не решили да изследват силата, те имали имунитет към агресията, поради липсата на енергия, която да ги привлича. Така звездните енергии не достигали до съзнанието им. Навлизането в етапа на егото обаче (по закона на магнетизма – подобното привлича подобно) направило земните души уязвими. Звездните сили манипулирали съзнанието им, ограничили диапазона от опит, който е достъпен, и контролирали ума им на психично и астрално ниво, но резултатите се проявявали във физическия план. Страхът бил използван като отправна точка и съзнателно увеличаван за подчиняване на ума и емоциите, за контрол над човешкото съзнание.

Борбата за човечеството била борба между стари врагове, ползващи човешките същества като марионетки.

---

<sup>78</sup> Преди повече от 500 000 години, преди Лемурия или Атлантида, на Земята съществували други човешки раси, външно приличащи на днешните, с висока степен на развитие на цивилизациите, които днес са погребани под ледените шапки на Антарктида и под слоеве пясък в пустинята Гоби в Монголия.

## Войната на Ложите (преди 500 хил. г.)

По това време Луцифер<sup>79</sup>, един от Първомайсторите (Архангели), бил от наблюдателите на Земята. За да намали хаоса на Планетата, той разработил план за обучение на земните души за контрол над емоциите и как да ползват интелекта си така, че тъмните групировки да не им влияят. Група души, ръководена от него, дошла на Планетата и основала школи за мистерии. Той смятал, че влошаването на ситуацията се дължи на разпуснатите емоции и страсти. Планът дал обратен резултат – потискането на част от Аз-а довело до загуба на енергия и съзнание. Душите, които се научили да потискат емоциите си, ставали все по-фрагментирани. Това снижило вибрациите им от четвърта в трета плътност.

По това време Архангел Михаил дошъл на Земята с група същества от седма, осма и девета плътност. Той основал други школи, в които обучението да издига вибрациите на душиите обратно към Светлината. Когато той и групата му пристигнали, вибрациите се оказали толкова плътни, че ги прихванали в играта на дуалност и те започнали да гледат на другите групи като на зли сили. Така Архангелите забравили, че това е само метод на разсъждение

---

<sup>79</sup> От по-широка гледна точка бихме осъзнали, че ролята на злото трябва да се играе от високоеволюирано същество, за да не остане то безкрайно в капана на съответния герой. Прозрението не е свързано с изправянето на светлината срещу мрака; то предполага фино сътрудничество на доброто и злото, играейки с енергиите с безкрайно търпение, за да се трупя опит.

и утвърдили на Земята концепцията „Светлината срещу Тъмнината“.

В Космоса, обкръжаващ Земята, се разразила „гражданска“ война между групи от Орион и боговете-създатели от Плеядите. Някой от тези похитители експериментирали с разрушителната форма на съществуване. Това била друга гледна точка, но предизвикала в космическите йерархии голямо объркване. Михаил и орионците от Съветите на Бетелгейзе взели страната на Светлината, а Драконовите и орионците от Съветите на Ригел – на тъмнината. Луцифер наблюдавал сраженията, но постепенно разпалил война с Михаил. Над Земята, в астралните и етерните планове, около 500-хилядната година пр. н. е. се състояла „Война в Небесата“, продължила 1 000 години.

• **Примирието.** Част от така наричаните „богове-създатели“ (Звездни души) се откъснали от Сврхъсъзнанието като вълни от енергия и се отправили в зоната на свободната воля. Когато потънали в тази зона, те забравили кой е Първоизточникът им и започнали да създават тъмнина. Забравили, че това е една и съща енергия и част от една и съща игра. В свят на полярност, всички пак сме Едно, но сянката помага да се определи Светлината. Ние сме многоизмерни същества и една от нашите версии е тази на земни хора. Едновременно, в друга версия на реалността, може да получаваме опит като тъмни създания.

Духовната йерархия и Господарите на мрака се споразумели за примирие. Те определили Земята за мултисистемна употреба. След при-

мирието Михаил осъзнал безполезността на борбата с тъмните сили и се оттеглил. Поради ранното установяване на позитивни и негативни енергии на Земята, тя била отделена като експериментална станция за съзряващи видове. Този лагер за позитивни и негативни сили превърнал Земята в начално училище; на планетата, която преподава уроци по еволюция на душата, тренировъчна база за напредващите души.

## Нефилими – Анунаки (300 000 г. пр. н. е.)

*Последните три цивилизации на Великия Експеримент са версия на анунаките. Те експериментирали със степента на развитие на човешкия ум. В лемурийците умът се оказал малко, в атлантите – много, в днешния човек – средно.*  
(СЕлена; 81)

Представители на Орион и Сириус идвали спорадично, докато вибрацията на Земята не слязла под пета плътност. Тогава орионците от Бетелгейзе и Ригел, след разрушаването на родните им планети (период, който продължил 1 000 000 земни години), се заселили<sup>80</sup> на Земята в естествената си форма. Атмосферата и гравитацията били подходящи за телата им.

---

<sup>80</sup> „Нефилим“ произлиза от семитския корен НФА („да бъдеш захвърлен долу“); „падналите ангели“.

Приземявали се директно или идвали чрез въплъщение. Кръстосвали се със съществуващите тук видове. Това основно били плеядинци (коренната човешка раса и нейните хибриди), оцелели след Пангея. Едните изглеждали като хора, другите имали изтеглени черти на лицата, със змиевидна форма. Доминиращите видове, от периода между Пангея и Лемурия, имали вече конфигурациите на представителите на Орион – не на Плеядите. Влечутоподобните дошли на Земята по ред причини – най-важната била наличието на честотен контрол. В Месопотамия тези богове-създатели установили своя щаб преди 300 000 години, като създали подземни бази. Новите управници обещали консолидация, ред, сигурност и привилегии. Те наложили йерархичен контрол, разделение на труда, награди за заслуги. Създали конкурентни спортове, тестове за мъжество и уважение към мускулните умения.

Майстори на генетиката, господарите разпиляли ДНК на първоначалните човешки раси на съставните ѝ части. Така хората могли да съществуват само в един ограничен честотен пояс, чиято честота можела да ги храни. Хората (по-точно различните версии хора) били използвани като роби за работа в мините. Психиката и съзнанието им били манипулирани така, че да излъчват честотите на хаоса и страха. Хората свикнали с разказите за оцеляването на най-приспособимия, за победата на най-силния и за успеха на най-умния – забравили за славата на най-обичайния. Затова и до днес

избираме действието, предизвикано от страх, вместо от обич; защото така сме научени.

Новите собственици били наречени „Нефилими“. Те са великолепните същества, за които се говори в Библията, във Вавилонските и Шумерските записи и в текстовете от цял свят. Хората по традиция наричали „бог“ съществата, които могат да правят това, което човешката раса не можела. В Библията много от тези същества са съчетани в едно същество, но те не били едно, а съчетание от изключително силни извънземни светлинни енергии, дошли тук, за да се учат и подпомагат собственото си развитие. Някои постигнали успехи, други направили фатални грешки.

Боговете-създатели, които управляват днес Планетата, могат да приемат физическа форма, макар че основно съществуват в други измерения. Нефилимите били гиганти, високи от три до пет метра. Способностите им не били гаранция, че са духовно развити. Сред тях имало добронамерени и злонамерени. Постепенно те сключили бракове и обединили своите родове и кралства с други звездни раси. Много преди Адам и Ева (преди началото на съвременната човешка цивилизация) тези извънземни нашественици дошли на Земята, за да създадат империя. Смятали да управляват без намеса от страна на Звездните съвети. За целта изградили около планетата силово магнитно поле от тъмна енергия, което възпрепятствало духовното израстване.

- **Синовете на АН-У.** Вълчийт крал АН-У поверил управлението на Земята на синовете си, полубратята ЕА и ЕН-ЛИЛ. Принц ЕА (който бил наполовина плеядинец) довел група звездни съ-



щества, наречени „АНУ-НА-КИ“ (даващите живота). Тяхната първа задача била да се построи оперативна база от камък, но режещите светлинни устройства и тези, които пренасяли звука, спрели да работят. Естествените енергийни силови линии на планетарната решетка<sup>81</sup> варирали необуздано. Принц ЕА открил точка<sup>82</sup>, където шест силови линии се пресичали по естествен път и там издигнал фокусиращ център (енергийна сграда – пирамида). Тя можела да извлича енергия за хранване на апаратурата, която използвали за строителството. За подобна цел отглеждали и мощни кристали. Те били поставени в енергийни стаи. Техните излъчвания се долавяли и от Космоса. В пирамидата имало и център за реанимация, където бил разположен специален кристал. Безжизненото тяло се поставяло в каменна камера, за да се завърне животът в него. „Даващите живота“ смятали смъртта за болест, която може да се лекувала<sup>83</sup>. Селскостопански биологичен център произвеждал хибридни разсади. В завладените райони на

---

<sup>81</sup> Геоенергия или Врил. Въртенето на Земята създава енергийни мрежи на повърхността ѝ, както и големи реки от енергия.

<sup>82</sup> Вихрушките с мощен заряд са разположени по ръбовете на континенталните тектонични плочи. Те са области на въртяща се енергия (светлина) в точките на пресичане на енергийните мрежи. Такива точки са пирамидите в Гиза, Мачу Пикчу, Стоунхендж, пирамидите на майите и ацтеките, Бермудският триъгълник, остров Пасха, планините Фуджи и Шаста, езерото Титикака, платото Наска.

<sup>83</sup> Фараоните вярвали, че ще бъдат преродени, ако са погребани в пирамида, защото предците им били свидетели как анунак, убит при нещастен случай, заведен в „Къщата на Живота“, след време излизал от нея жив!

Земята започнало изграждане на градове, наричани „Е-ДИН“<sup>84</sup> (Едем – Градината). ЕА, който получил титлата ЕН-КИ – „Наземен Управител“, разположил основната си база на дъното на океана – най-безопасното място. Тя имала форма на пирамида и била наречена „ТИ-ЕШ на АТЛ-АН“ (Мощта на небесата), или АТЛ-АН-ТИ-ЕШ.

Транспортни кораби откарвали златото до Орион, а други ценни руди били изпращани до рафинерии на Юпитер и Сатурн. За да компенсират неработещото оборудване и да произведат по-големи количества руда, ЕН-ЛИЛ подложил полевите техники на неочакван физически труд. АНУ-НА-КИ били малко, а работата много. Това ги стресирало и ги довеждало до срыв. Производството било забавено и ЕА започнал да използва товарни животни, за да помагат. Гневът<sup>85</sup> на АНУ-НА-КИ растял. Те атакували двореца на ЕН-ЛИЛ<sup>86</sup>, настоявайки за среща с Краля АН-У<sup>87</sup>.

---

<sup>84</sup> Имало много градини Едем. Те били като градове от една държава.

<sup>85</sup> Областите, където първо се е появил Хомо сапиенс, са определени като Етиопия, Кения и Южна Африка. „Непосилният труд“ на боговете е бил извършван в същия район. Библията твърди, че боговете „създали човека по свой образ и подобие“. Поради това би било невъзможно да се разграничат останки на бог от тези на човек.

<sup>86</sup> Шумерски текст: „Четиридесет периода – анунаките „се трудиха“ и после извикали: „Стига вече!“... „оплаквах, злословех, мърморех в шахтите. Те своите брадви на влада натрупах, смутиха бога на металургията в тунелите и отидоха при портата на бога Ен-Лил.“

<sup>87</sup> Шумерска митология: „АН-У се спуснал от небето и застанал на страната на анунаките: „В какво ги обвиняваме?

## Двуспиралният човек

Човешките клетки отвътре представляват светлинно закодирани влакна, които са носители на информация. Те са енергийни нишки, тънки като паяжина. Когато работят заедно като проводници, те образуват спиралите на ДНК. Първите хора били великолепни същества, с 12 нишки ДНК, дадени от най-различни цивилизации. Човекът възприемал едновременно много реалности, бил многоизмерен, равен с боговете. За да бъде контролиран, новите богове пренаредили ДНК. Първоначалните създатели на ДНК-структурата били изолирани, а светлинно закодираните влакна – разпилени. Новите собственици взели първото ДНК на човешкия вид и го разделили до ДНК с две спирали. Старото ДНК останало в човешките клетки, но без да функционира. Всичко, което не било жизнено необходимо и което би могло да носи информация, било изключено. Така били затворени центровете, развиващи духовните категории. Принципът на Съвестта<sup>88</sup>, бил закодиран. Без него човекът престанал да бъде космическо същество и губел правото да се развива в повисоките светове. С двете спирали на ДНК човекът можел да бъде многоизмерно същество, но само когато изключи петте си сетива, които го свързвали с физическия свят. Преди изключ-

---

Тежък беше трудът им, мъката им беше голяма!“ ЕА предложил решение: „Богинята на раждането да създаде примитивен работник, който да се труди за боговете!“

<sup>88</sup> Съвестта е постоянна необходимост от Добро. Начин на живот, на мислене и на действие – отношение към растенията и животните, към хората и Планетата.

ването на спиралите, хората по всяко време осъзнавали другите измерения и се включвали в тях, без да изключват петте си сетива. За сетивата на хората останала достъпна само видимата материя и те се концентрирали в материалното битие. Започнали да се борят за оцеляването си само с петте си сетива. Това породило егоизъм, страх и невежество.

Пренареждайки ДНК, нефилимите създали и още контролирани същества, както били направили и в много други системи. Високоразвитият човек, който съществувал на Земята от милиони години, засят от същества от други планети, бил променен. До определен момент човекът е бил съвършено, цялостно същество, с дълбоко и проникателно осъзнаване, способно на чудеса – неща, които днес се приемат като митове и легенди. После, всичките му качества изведнъж изчезнали. Днес имаме един улегнал, благоразумен човек. Човекът, предназначен да бъде магическо същество, бил лишен от всякаква магия. Мечтите му вече не са мечти на човек, а мечти на парче месо – банални, изтъркани, слабоумни.

- **Залите Аменти**<sup>89</sup>. Високоразвити същности от нефилимите, наречени „Деца на светлината“, оформили телата си от първичната материя и ѝ вдъхнали живот. Макар да имали човешка форма, вътрешната им структура била съзнание от двойна мъжко-женска единица. „Децата на светлината“ изменили пространст-

---

<sup>89</sup> Аменти означава „запад“ и „дом на мъртвите“. Там царува Озирис - „Владетел на Запада“.

вото чрез построяването на „Залите Аменти“<sup>90</sup>. Това е пространство от четвърто измерение<sup>91</sup> – подземен свят, област на по-висши измерения във Вътрешната Земя. Тя се обитава от светещи същества. В нея те обучават земните души и така улесняват планетарната еволюция. В средата на помещението има куб, а върху него стои пламъкът, създаден от нефилимите, наречен „Цветето на Живота“. Това е фигура, образувана от светлинните им тела, чрез пресичащи се сфери на съзнание. В резултат от това сливане се родил синьо-бял пламък. Той е висок 1,20–1,50 м, с диаметър 90 см и излъчва синьо-бяла светлина. Това е чисто съзнание – планетарното „яйце“, дало началото на новото човечество<sup>92</sup>. Пламъкът е поставен в ядрото на Земята. Това е точката на концентрация на основната жизнена сила, или Духът на Планетата. За Земята тя изпълнява функцията, която има слънчевият сплит за човешкото тяло. Тук е изворът на живота за цялата Планета. Когато някое физическо тяло на Земята се разпада, освободеният дух се привлича от Цветето на живота. Поместено в центъра, чрез енергиен лъч то дава Живот и Светлина, като изпълава със

---

<sup>90</sup> Достъп до тях има само висшето съзнание. Огромното пространство е разделено на по-малки. В центъра са разположени концентрираните силови полета на „Децата на Светлината“.

<sup>91</sup> Това пространство се намира на 1800 км под повърхността на Земята и е свързано с Великата пирамида чрез тунел в четвърто измерение.

<sup>92</sup> Едно от основните предназначения на залите Аменти е създаването на нови раси или видове.

сила всички, които идват до него. Около него са местата на Децата на светлината (32 на брой). Те се къпят в неговото лъчение и са отговорни за събитията на Земята.

• **АДАПА.** Гените на човекоподобната маймуна били с огромен потенциал, а мозъкът – с голяма производителност. Ръцете ѝ притежавали ловки пръсти за създаване на оръдия на труда и разработване на технологии. Генетични тестове и експерименти изменили структурата на скелета; освободили ръцете, за да се ползват за създаване на оръдия на труда; осъществили се и подобрения на главния мозък<sup>93</sup>. С генетични елементи от новите богове и от животните на Земята, били създадени хибриди със запазени естествени сили. Те били с достатъчно разум, за да разбират команди. 200 000 г. пр. н. е. първите двуспирални хора от новата раса (за да бъдат държани на едно място) били заселени на остров Гондвана, близо до бреговете на Южна Африка. Когато се развили достатъчно и били годни за използване, те били прехвърлени в мините в Африка и на други места. Разумът, макар и бавно, бил развит, без да се жертват физическите сили. Скоро многостранността на създанието създала силно търсене. Хибридният АПА, познат като „АДАПА“<sup>94</sup>, бил готов да слу-

---

<sup>93</sup> Човешкият мозък е три пъти по-голям от мозъка на горилата и съдържа 10 млрд. неврона – 10 пъти повече от шимпанзето.

<sup>94</sup> Това същество било известно на египтяните като „Адепти“. Нефилимите придали на съществуващо създание „образа на боговете“. Нефилимите били генетично съвместими

жи, т.е. можел да бъде използван. АДАПА били умъртвявани от работа<sup>95</sup>.

• **Реброто и Ева.** Операцията включвала прибавянето на 23-та хромозомна двойка, определяща половата принадлежност. (Мъжете имат 23-та хромозома, наречена „X-Y“; при жените тя е „X-X“). Като хибрид, възможно е първоначалният мъжки индивид да е притежавал „X-X-Y“ – рядко срещано състояние, което и днес съществува у някои мъже и причинява стерилитет. В този смисъл жената буквално е родена от мъж, чрез унищожаване на „Y“ от 23-тата му хромозома!<sup>96</sup>

## Братството на Змията

*„Но Бог стори така, щото на Адам и тези с него да бъде дадено знание, та царете на хаоса и подземния свят да не могат да господстват над тях.“*

*(Евангелие от Юда)*

При разкъсването на ДНК сексуалността останала непокътната, като начин за възпроиз-

---

с „дъщерите човешки“ и (по-късно) имали деца от тях, защото човекът бил създаден от „семето“ им.

<sup>95</sup> Според Сичин, думата, превеждана като „поклонение“, е „авод“ („труд“). Библейският човек не се „покланя“ на своя бог – той работел за него. Акадската дума за „глина“ е ТИ.ИТ („което е с живот“). На иврит „тит“ е „кал“.

<sup>96</sup> Според „Атра-Хазис“: „НИН-ТИ (НИН-ХУР-САГ) откъсна 14 парчета глина; 7 отдясно, 7 отляво постави. Между тях постави калпа. Богинята стъкми раждане на 7 мъжки и 7 женски. На двойки комплектувани, на двойки събрани...“

водство. Програмата за размножаване позволявала съвкупления, но при най-стриктен надзор. ЕА, експериментирал, като позволил произволни контакти в Е-ДИН. Принц ЕА бил наричан „Господарят Змия“ или „Змията“ (отличителният му знак представлявал две навити нишки ДНК). Така, той щял да стане Змията-Изкусител в Райската градина.

Неконтролираното възпроизводство притеснило ЕН-ЛИЛ! „Зверове-ренегати“, наричани „АДА-МАС“ („МАС“ – „чудовища“), били изхвърлени от Центъра за Живот в пустошта!<sup>97</sup> Появили се две групи – верните (оставени в Градината), и неверните (надарените с познание и изхвърлени от нея) – АДАПА и АДАМАС. АДАПА, които останали в Градината, били по-силни в аналитичното мислене, разумни, способни да вземат решения от малък мащаб, но податливи на влияние и сервилни. Те работели като подчиняващи се слуги, докато АДАМАС работели в замяна на храна и провизии. След време им било разрешено да контролират себеподобните си, да управляват своите дела в малка територия, която впоследствие станала кралство.

Малко след пристигането си, боговете-нашественици нарушили примирието и започнали битки помежду си, като АДАМАС служели на бойните полета вместо тях. Имитирайки по-

---

<sup>97</sup> „Епос за Гилгамеш“ разказва за родения в степите Енкиду: „Покрито е с козина цялото му тяло, косите си гъсти както жените ги сплита. Ни хора, ни страната е виждал още. Гол, в козина дълга, с газелите редом рфа тревите, с дивеча степен на водопоя се блъска...“



ведението им, човешките същества изпаднали в поредица междуплеменни конфликти, които са достигнали своята кулминация днес, изразена в проклятието на световни войни и националистически държави.

- **Земни раси.** Както хората-влечуги в своята еволюция изгубили люспите си, така и човекът-примат с времето изгубил козината си. Много време след смесването на гените човекът-примат и човекът-влечуго вече изглеждали еднакво. Поколенията им имали силата и на примата, и на влечугото. Земните раси били създадени едновременно, но се развивали с различни темпове. Кожната пигментация и физическите характеристики на расите са резултат на еволюционен процес. В онези ранни години един човешки род поколения наред населявал една територия. Външният му вид отразявал средата. Така се появили расите. Освен днешните, имало и други. Зеленокожите били обитатели на джунглата, населявали зелените площи и така придобили зелена кожа. Синята кожа се дължала на генетична мутация. Съществували и виолетова, и морава раса, но те не оцелели, защото не били агресивни, както останалите. Имали по-нежна и по-духовна природа.

- **Братството на Змията.** Било решено, че бавното, но постоянно издигане на съзнанието е по-подходящо от засипването на първобитните със знания от звездите. С развитието на обществата се установило, че има хора пазители на знанията, отбрано малцинство, което осъзнавало значението на звездните посещения. Тези „учители“ станали известни като „Тези, които

знаели“, или „Децата на ЕА“ („Децата на Змията“). Чрез постепенното издигане на съзнание то им, започнало и включването на познания за земеделие, медицина, астрономия. Постепенно някои от обучаваните поискали да са над другите, обявявайки, че само те имат познание за Бог. В стремежа да намерят собствената си Божественост и сила, те поробили своите братя, а и самите себе си. Това били тяхната истина, опит и разбиране. Така се зародила религията. На човека му втъпчили, че е жалък, че Бог е извън него. Това внушение останало като постоянен модел в паметта му. Хилядолетия хората се връщали, живот след живот, под влиянието на тези учения. Постепенно човекът престанал да смята вътрешното си знание за истина и се отказал от своята независимост и сила. Така станал част от колективната маса, подчинена на религии и правителства.

## Контролираният ум

В космически мащаб енергията е най-търсената валута. Всяко живо същество се храни с енергията от друго, чрез вибрационен пренос. Във Вселената има множество същности, които търсят енергия. Те присъстват между нас и понякога ги виждаме в сънищата си и дори в будно състояние като бързо преминаващи сенки. Те черпят и от животните, и от растенията; дори атакуват други светлинни същества. Ние, хората, сме раса, която осъзнава. Поради това, сме и единственият вид, който има блестяща обвивка от осъзнаване около сияйното кълбо, но

то е лесна плячка за друго съзнание. Това става чрез внушаването на проблеми, тревоги и страх, което предизвиква припламване на осъзнаването. Енергийните пламъци на нашите мними тревоги са храната, която предоставяме. Да се възмущаваме, че някой ползва съзнанието ни като храна е лицемерно, когато и ние се храним с живи същества! Просто човекът не е на върха на хранителната верига.

• **Рептилоидният мозък.** Поради неблагоприятната гравитация и атмосфера, адаптацията за драконианците се оказала трудна и броят им намалял. Дълги години те провеждали изследвания в орбита, като съединявали и променяли образци от ДНК, докато достигнали до хибрид между човека и драконите. Тайната била във впръскването на рептилоидна ДНК в областта на малкия мозък. Тази част от човека и сега се нарича рептилоиден мозък. За да ни държат в подчинение, тихи и кротки, „боговете“ прибегнали до изумителна маневра – дали ни своя ум! Предоставили ни техния начин на мислене, техните ценности, постигайки тотален контрол над осъзнаването ни. По този начин ни превърнали в платени работници, които да произвеждат тяхната храна. Когато умът предложи нещо, той се съгласява със собственото си предложение и те кара да си мислиш, че то произтича от теб. Да си разумен, означава да фиксираш вниманието си в зоната на колективното споразумение. Така всички хора откликват, повече или по-малко, еднакво на едни и същи дразнителни. Едни и същи пробле-

ми затормозяват всеки човек на Земята. „Боговете“ ни дали система от убеждения, схващане за добро и зло, обществените нрави, нашите надежди и очаквания, мечти за успех, опасения от провал. Те ни дали алчност, ненаситност и страхливост. „Боговете“ създали нашата социална среда така, че ние постоянно да излъчваме вълни от емоции (енергии), които те веднага абсорбирали.

Контролирането на честотите станало източник на храна. „Боговете“ се хранели посредством този контрол. Култивирали го, възползвали се от него и го изнасяли извън Земята, за да контролират и други светове в нашата Вселена. Умът на хищника е дебнещ, противоречив, мрачен, изпълнен със страха, че всеки момент може да бъде разкрит. И нашият ум станал такъв. Присъщи са му агресията и съперничеството и синдромът „сражавай се или бягай“. Всичко това било предназначено за защита на организма и на нашето его. Тревогата ни за прехраната е тревога на хищника. Тези характеристики, съчетани с ДНК на орионците, станали доминиращи в целия човешки организъм. Днес 80% от човешката ДНК е хибрид от Орион и Дракон.

• **Вторият ум.** Сега ние имаме два ума и само единият от тях е истински нашият. Другият, който всички споделяме, е евтин модел – икономична мощност, един размер, който става на всички. Когато детето се роди, майката внедрява в него приемливи модели на поведение; опитомява го, ограничава непримиримата

му страна и го превръща в кротка овца. Без да разбира, тя го превръща в храна, защото нейният ум също се контролира. По-късно учебните заведения допрограмират и подсилват контролираното описание на света. Днес човечеството има много бърз и постоянен контакт и информацията може да достигне до всеки, затова вниманието му трябва да бъде постоянно контролирано и насочвано в „правилната“ посока. Човекът е изгубил свободата си, понеже са го вързали за нещо – за желанията му, за слабостите му, за неговите навици. Тези неща фиксират вниманието му. На Земята единственият изход от драматичното състояние на робство е излизането от фиксираното внимание, до което сме били сведени. Човек би могъл за една седмица да възстанови жизнеността си, но това би означавало да се изправи срещу всичко, което е социално прието. Ако наложим вътрешно мълчание над ума на „господарите“, тогава чуждото устройство се неутрализира. Всеки, който би извършил тази маневра, ще се увери напълно в чуждия произход на ума си. Този бунт, ако се поддържа с дисциплина, създава условия, чрез които ние повече не сме „вкусни“ за тези същества. От този ден освободеният човек трябва да се осланя само на показанията на собствените си сетива, които са неразвити. Истинският ни ум, който е цялата съвкупност от нашия опит, след като е бил потискан цял живот, е станал плах, неуверен и неустойчив.

## Холографските драми

*Тайната, скрита от човечеството, е, че цялата реалност е създадена от мисъл и е субективно преживяване. Мозъкът е холограма, която е забулена в една холографска вселена.*

*(Майкъл Толбот; 8)*

„Боговете“ програмирали мисловни шаблони. Внасяли холограми на Земята, чрез които оказвали влияние върху цялото поколение и променяли вярванията му. Пак те стояли зад повечето религии.

Холографските постановки са събития точно като тези, които се случват в триизмерната действителност. Произведени и внесени в земната действителност, те изглеждат като продължително действие. Хората, които участват в тях, се къннат, че са действителни. Както на Земята има филмова индустрия, в Космоса има холографска индустрия<sup>98</sup>. Драми, които изглеждат съвсем като истински, се внасят по енергийни канали в земната действителност. Те предизвикват определени чувства, с чийто енергии други се хранят.

Хората отдали голямо значение на изкуството на войната. Главна причина било внушението, че да жертваш живота си за доброто на страната си е чест и слава. Като се поддавали на манипулациите на тези създания, те започ-

---

<sup>98</sup> Технологията не съществува в 3-то измерение, понеже е необходима огромна енергия, защото процесът включва сливане на измеренията.

нали да оформят отделни нации и да използват езици, всяващи недоразумения. В общество без склонност към войни и религиозни догми стремежът към духовно усъвършенстване започнал да се приема за безотговорно, антиобществено поведение. От библейски времена до настъпването на ядрената епоха, почти не се наблюдава изменение в човешката склонност да създава военни общества. След толкова поколения хората забравили, че нищо не е между индивидите, а всичко е между индивида и Бог.

„Боговете“ са господарите на религията и създателите на историята. Контролират ни чрез нашите традиции и обичаи, направляват всичките ни средства за информация и нашите системи от убеждения. Това е начинът им да ни „цивилизоват“. Чуваме гласа им по радиото и четем идеите им във вестниците, но днес подходът им е станал толкова интелигентен, че ние дори не знаем за тяхното съществуване. В миналото те ни държали чрез лековерието ни. Днес ни държат чрез стремежа ни към материални блага и чрез убеждението на съвременния човек, че не му се налага да мисли самостоятелно.

## Карантината

Във Вселената има радост, мъка, гняв и страх, но в различните светове те се изразяват по различен начин – например човешкият еквивалент на страха е черното. На Земята стра-

хът е болест. Ако тя се разпростре към Вселената, той ще се разрасне. Ако се внесе сред деликатни същества, те биха били опустошени от самата мисъл за него. Затова Земята била поставена под карантина. Когато страхът тук бъде победен, на хората ще се разреши да тръгнат из Вселената и да се срещнат с други цивилизации, които не са поробени от страха. Днес земните хора могат да изнасят малко неща, които са полезни за жителите на другите планети.

- **Първо силово поле.** Рептилиите от Алфа Дракон и от Орион имали в орбита около Земята флотилии от кораби (в четвърта плътност). Те обменяли помежду си технологии. Една от технологиите бил електромагнитен лъч с висока интензивност, който разрушавал етерните полета около Земята. За да спрат идването на други колонизатори, те създали силово поле, което довело до безизходица извънземните групи<sup>99</sup>, които се намирали на Планетата.

Честотният контрол е система за деформирание, поставена в етерния пояс на Земята. Това е електрическа бариера, която контролира измененията в честотите на хората. Честотата е индивидуално излъчване и приемане на мисловни вълни, чрез което се настройваме на станцията по наш избор. Контролът на честотата ограничава броя на станциите, които хващаме. Преди ДНК притежавала система за директно

---

<sup>99</sup> То създадо и изкривяване в обкръжаващите Земята полета на Акаша. Това е една от причините извличането на информация от този период да става трудно.



приемане на информация от Космоса – не чрез ползване на технологии, а чрез вътрешни механизми. Тъй като човешката ДНК била изключена, светлинно кодираните влакна вече не работели и светлите космични лъчи нямало къде да бъдат включени. Разпространяването на информацията и до днес е основано на технологии извън хората. Така един образ може да бъде внесен в нечие съзнание и личността да го вижда или възприема като собствена представа, тоест личността се използва като канал за постигане на желан резултат.

Страхът притежава енергийна честота, която се разпознава и чувства отчетливо, както и честотата на любовта. Чрез технологичното си превъзходство „боговете“ поддържали честота на страха по цялото Земено кълбо. Контролирани по електромагнитен път, хората създават преживявания в определен спектър на реалността, произвеждат определена честота – честотата на страха (която е основната храна). Нашата сила свършва там, където започва нашият страх. Чувствата са барометър за нашите мисли. Гневът и омразата са най-увреждащите емоции, защото затварят потока на жизнената енергия към тялото. Начинът, по който се чувстваме, е резултат от това, в което вярваме. Нашето фокусирано внимание<sup>100</sup> е нашата лич-

---

<sup>100</sup> Учените са правили проучвания с хора, свързани с ЕЕГ-сканиращо устройство, докато гледат телевизия. Те регистрирали активност в областта на делта-вълните, която ги кара да изпадат в програмирано сънно състояние. Когато не осъзнаваме своите мисли, медиите лесно контролират нашия ум.

на златна мина. Изборът, пред който всеки се изправя, се свежда до честотата на страха или на любовта. Изборът е между това, да сме капитанът на своето внимание или да сме тук само за пътешествието. Страхът е процес, при който някой взема волевата енергия, полагаща се на друг. Господарите използват различни способности, за да насаждат страх (както у хората, така и у други видове). Използват се конфликти и вземането на решения под въздействието на тревожно вълнение; улавянето и поглъщането на други тела за поддържане на физическото тяло; убеждението, че мислите са лични и могат да бъдат виждани и припомняни само от самия индивид. Така хората забравили, че мисълта е енергия. Господарите внушили погрешно чувство за време чрез простото разделяне на сега на три части – минало, настояще и бъдеще. С установяването на илюзията за линейно време, гравитационните сили станали толкова интензивни, че хората останали затворени тук. Мисълта, че някой различен от нас, ще ни спаси, е била програмирана и хората били накарани да привикнат към нея.

• **Второто силово поле; Карантината.** За да попречат на рептилиите да разрушат астралните и етерните цивилизации в съседните светове, плеядинци от седма плътност разположили около Земята второ силово поле<sup>101</sup> – създали карантина. Съзнанието има електромагнитна пулсация, чрез която съобщава за своето присъст-

---

<sup>101</sup> Този воал не е вдиган почти до 1987 година, когато се е случило Хармонично Сливане.

вие. Независимо къде е, в съответствие със своята структура, то излъчва уникален сигнал. Има същности, които знаят как да „заклучат“ съзнанието си. Те променят модулиращата честота така, че ако други същности сканират пространството, не биха могли да ги намерят. Вместо истинския, около Замята бил поставен друг електромагнитен спектър. Той не отразявал навън и не регистрирал съзнанието, което притежавала Замята. Така било невъзможно Планетата да бъде открита. По този начин Земята била „покрита“ – поставена под карантина. Земната цивилизация била заключена в първичната мрежа, в която са коридорите на времето. Земният коридор бил заключен в трето измерение чрез времеви катинари, поставени около пространството, в което се намирало човечеството. Така тези същества държали хората в изолация, без да се сблъскват с тях.

## ПРОСВЕТАЛЕНИЕТО

*На ангелско ниво земните и звездни души се управляват от едно и също намерение. На това ниво няма вина, има само свободен избор. Няма жертви и потисници, има само опит. Майсторите на Играта събрали в човечеството конфликтни елементи от различни „звездни души“, за да търсят начини за хармонично съжителство.*

*(Памела Крибе; 15)*

С навлизането в етапа на егото, душата изпада в раздвоение. От една страна, се бори и побеждава, от друга – като унищожава други същества, усеща противоречие с Божествената си природа, губи своята чистота. Така назрява чувство за вина. Въпреки външните влияния, Божествената същност на всяко индивидуално съзнание остава непокътната. Душата не може да бъде разрушена, дори и ако свободата и Божествената природа бъдат скрити за дълго време. Постепенно звездните души започнали да усещат умора, вътрешна пустота. Макар сраженията и битките да продължавали, те не ги ангажирали както преди. След като изпитали енергиите на егото и познали победите и пораженията, контрола и капитулацията, това да убиеш и да бъдеш убит, те разбрали, че силата и властта не дават щастие и удовлетворение. Започнал процес на дълбока промяна в съзнанието на звездното войнство, етап на съзнанието наречен „втората невинност“. Те почувствали, че трябва отново да работят със Земята, но този път въплътени в човешки тела, за да

изпитат отвътре войните и злоупотребата със сила.

Опитът и болката от разрушените светове и галактическите войни целят постигане на сътрудничество – средна точка между Светлината и Мрака; постигане на единство, без жертване на индивидуалността. Във войната, която проваляла първия експеримент в съзвездията Лира, хората нападнали влечугоподобните. За тях ние сме тъмната страна. За нас, това са те. В някакъв момент трябва да спрем. Земята е третият *голям експеримент*, посветен на интегрирането на полярностите. Тя е специална Планета, населена с всеки от познатите видове в Галактиката. Опитът за интегриране на Светлината и Мрака ще донесе мир в Галактиката и във Вселената, тъй като всеки вид ще придобие стереотип, създаден в хода на големия експеримент и ще може да разреши всеки конфликт независимо от давността му.

• **Съветът на дванадесетте.** Преди 150 000 години се провело събрание между плеядинците, андромедианците и етерните наставници. Било взето решение да се създаде йерархична структура, която да гарантира доверие и безопасност. Те се договорили за създаването на Висш Съвет на дванадесетте – низходяща духовна власт, която има право да отклони всяко решение, взето от Планетарния Логос. Негови членове били по четирима високоразвити Същества на Светлината от Плеядите, Сириус и Галактиката Андромеда. Най-малко двама членове с различен произход отговаряли за всеки сектор в следващата по-ниска сфера.

## Лемурия – Първи период (200 000 г. пр. н. е.)

Един от Великите цикли продължил 25 920 години и завършил с масивни земетресения, които изтрили от лицето на Земята около половината население. Промяната в магнетизма довела до откъсване на земни късове и тяхното раздробяване. Един участък от сушата бил особено благоприятен за развитие на цивилизация. Към него се устремили мирни хора, които произхождали от Плеядите, Сириус и Орион. Този континент се намирал в Тихия океан, от Калифорния до Сингапур, малко по на север от Австралия. Цивилизацията се развивала и на други континенти, макар че вибрацията там не била така чиста както в Лемурия. Първата Лемурийска цивилизация била наречена „Му“<sup>102</sup>. В своя пик тя наброявала почти 1,5 милиарда души.

Лемурийците били високи, с черни коси и смугло-златиста кожа. Приличали на днешните индийци или хавайци. Имали ДНК с дванадесет нишки, което им давало възможност да са свързани с Природата и същевременно да контактуват с Вселенския Разум. Притежавали неподозирани енергии. Те контактували с инопланетяни, които идвали на космически кораби. Чуждите посетители били в човешка форма или изглеждали като светлинни енергийни къл-

---

<sup>102</sup> „Му“ е името на космическия кораб, с който лемурийците дошли от планетата Лемур, намираща се във Вселената Дал. Континентът Лемурия вече съществувал и бил населен с малко хора. (19)

ба. Те научили лемурийците да строят огромни мегалитни съоръжения, като използват мисълта и магнетизма. В тези монолити била вграждана целебна енергия. При докосването им, тя променяла честотите си и помагала за лечение на болести и възстановяване от изтощение.

Лемурийците не били ориентирани към технологиите. Придържали се към племенния начин на живот. Те „долавяли“ чрез своето тяло околния свят. Усещанията и инстинктите им подсказвали как да живеят. Чрез тях узнавали къде да се установят, познавали опасностите и ги избягвали. Според усещанията си регулирали и приемането на храна. Социалната им система била основана на телепатичната комуникация с мисловни блокове. Нямали развита техника, а само дълбоко духовно разбиране, вътрешно знание за невидимите ценности, за силата, която наричали „Непознатия Бог“. Представявали спонтанно племенно общество. Имали ритуали, свирели на музикални инструменти, танцували, били фокусирани силно в изкуството. Пълните с тайнственост природни ритми, били подражавани в танците. Хората се чувствали едно с Природата и с царуващите в нея същества. В онези времена Земята нямала по-късната си гъстота. Навсякъде тънката почва била разтърсвана от вулканически сили; лавата изригвала на по-малки или по-големи потоци. През следващите три велики цикъла колебанията на електромагнетизма довели до нова катастрофа и голяма част от сушата извън Лемурия била потопена.

## Лемурия – Втори период (100 000 г. пр. н. е.)

Населението достигнало почти един милиард души. Хората живеели в големи градове по крайбрежието. В последните времена на Лемурия господството на женската душа било особено силно и продължило до атлантските времена. Лемурийците били мирни, любящи, но и наивни.

Същества от Орион и Дракон провели експеримент на Земята, чрез който нарушили баланса ѝ. Поради наличието на свободна воля, никой не се опитал да ги спре. По същество те били безстрастни наблюдатели, а не злонамерени същества. Поради факта, че у тях липсвал генетичен код, отговарящ за съчувствието и съжалението, не се интересували от последствията. След серия от атомни експлозии, направени в Космоса, орбитата на кометата Арунута се променила и се приближила до Земята. Опащата ѝ засегнала земната атмосфера. Това предизвикало значително захлаждане. Лемурийският народ не издържал на рязкото понижение на температурата (с почти 16 градуса) и повечето хора замръзнали. От електромагнитните бури, последвали след преминаването на кометата, имало силни земетресения. При едно от тях на дъното на океана се образувал огромен разлом и целият материк потънал в него, като предизвикал от другата страна на Планетата ог-



ромни цунами. По-голямата част от Лемурия<sup>103</sup> потънала за една нощ. Континентът потъвал толкова тихо, че много хора не осъзнали какво се случва. Разделени на групи, жреците се разположили в различни райони. Молели се и пеели, докато вълните не стигнали до нивото на устните им. Тогава и те изчезнали. Оживели малко хора, които мигрирали в Южна Америка и Австралия, а по-късно на Хаваите и на Филипините.

Лемурийците живеели в пето измерение. Телата им (до падането на съзнанието) могли да превключват между пето и трето. Падението се изразило в компромиса високото ниво на съзнание да се понижи и те да изпитат поляриността. В хората започнали да се пораждат съмнения и страх, които ги откъснали от съвършенството. Почти цялото население се фокусирало в съзнанието на трето измерение и загубило способността за съединяване с петото. Само една малка част от лемурийците останала способна да се развива по-нататък. Тя дала началото на атлантите.

### **Атлантида (100 000 г. пр. н. е.)**

В началния период качествата на всяка коренна раса са в ранен стадий на развитие. Расите постепенно узряват и накрая отново сти-

---

<sup>103</sup> Лемурия включвала в себе си земи, които сега са под Тихия океан, както и Хаваите, островите Пасха и Фиджи, Австралия и Нова Зеландия и остров Мадагаскар. Западното крайбрежие е стигало до Калифорния и до части от Канада.

гат до упадък. Населението на една коренна раса се разделя на подраси. Новата подраса не се развива на мястото на предишната. Всяка подраса се запазва още дълго време и наред с нея се развиват и други подраси. Така на Земята винаги в съседство живеят общества с различни степени на развитие.

Заселванията, до създаването на Атлантида (до 100 000 г. пр. н. е.), били основно от Орион. Драконите също прибягнали до въплъщение. Те ползвали лемурийците, които преживели катастрофата и населявали относително стабилен масив в днешния Атлантически океан. Атлантида се появила преди 100 000 години и потънала окончателно преди около 10 000. Тя се развивала постепенно, докато извънземните раси започнали да нахлуват на Земята, за да се въплъщават в човешки тела. Тези души имали високо интелектуално равнище. Обществата и общините на Земята (съставени от предимно земни души) тогава били на „примитивно“ ниво.

• **Въплъщения в Атлантида.** Звездните души решили да се заселят на Земята в човешки тела. Това им давало възможност да имат пряко влияние върху Земята и съответствало на техния вътрешен път на развитие. Звездните души били готови за вътрешна промяна и трансформация. Стремещът им бил да се освободят от егото (настроено за борба), за да поправят вредата, нанесена на Земята в резултат на тяхната дейност. Така, Звездните души станали „Работници на Светлината“. Преди те имали фини светлинни тела, с голяма психична сила. След въплъщението се усещали като затворени

в твърдо и неподатливо тяло. Инстинктивно се опитали да намерят своя път тук, използвайки старите си достижения. Умът им бил бръснач, който трябвало да се докаже в абсолютно непознато обкръжение. Тук те се срещнали със земните души, които за тях изглеждали несъзнателни и варварски същества, управлявани от емоциите, а не от ума си. Възможностите на Звездните души били различни от тези на коренните души. Дори когато били въплътени и се раждали в семейство на земни души като техни деца, различието постепенно избуявало. *„Имам способности и сили и това ме различава от другите. Използвам дарбите си, за да се утвърдя.“* Това била типичната енергия на атлантите.

• **Силата на третото око.** Тя била като „втора природа“ за Звездните души през тези първи прераждания. Атлантите останали в контакт със Звездните съвети и осъзнавали мястото си в големия Космос – за разлика от съвременните хора. Мъдростта, която атлантските водачи притежавали, и силите, които те владеели, не могли да се постигнат чрез никакво земно възпитание. Те им били дарени от висши същества. Обикновените хора ги почитали като „пратеници на боговете“ и приемали техните заповеди и тяхното учение. Чрез същества от такъв род човечеството било запознато с науките, изкуствата и с изработването на уреди. Такива „пратеници на боговете“ ръководели обществата и обучавали хората. За тези ръководители се казвало, че „общуват с боговете“ и че от самите богове са посветени в законите,

според които човечеството трябва да се развива. И това отговаряло на действителността. Общението с боговете и посвещаването се извършвало на тайнствени места. Те били наричани „светилища на мистериите“. Оттам ставало управлението на човешкия род. Това, което се случвало в светилищата на мистериите, било неразбираемо за народа. Окултните науки винаги са съществували и били култивирани в тези окултни школи. Само онзи, който се подлагал на определени изпитания, можел да узнае, да научи нещо в тях. Знанието, което му се давало, отговаряло на интелектуалното му ниво и на духовните и моралните му способности.

Женската енергия в Атлантида била уважавана много, защото тя пряко е свързана с третото око (с интуицията, ясновидството и духовната сила). Първоначално намерението на Звездните души било да се възплътят на Земята чрез сърцето, но енергията на третото око ги тласнала по пътя на прекомерното прилагане на волята и експлоатиране с менталната им сила. Егоистичното и авторитарно отношение към земните души и Природата довело до разделяне на политико-духовен елит и на „прости хора“. Те били третирани като низши същества и използвани за генетични експерименти – без съчувствие и състрадание. През епохата на кроманьонците (50-40 000 г. пр. н. е.) плеядинците поставили в човешкия мозък имплант, енергиен радар, който подавал информация за враговете им. Той осигурил на човечеството високо

умствено развитие, но отнел от жизнената му сила и самосъзнание.

В Атлантида сърдечният център не бил пробуден напълно и третото око се контролирало от волята, тоест от егото (от слънчевия сплит или третата чакра). Това довело до създаването на специфичната „атлантска карма“ – да преживееш всички роли, от тъмните до светлите, да познаеш тъмната си страна, да приемеш, че си и преследвачът и преследваният, за да поемеш накрая пътя на баланс, свобода и радост.

- **Атлантски технологии.** По-високият ум на плеядинците, съчетан със страстта на орионците и състезателността на драконовите, се изразил в изобретяване на машини и великолепна архитектура. Земята отново станала магнит за привлекателни и непривлекателни видове. За десетки хиляди години на Планетата възникнала цивилизация, основана на безпрецедентно технологично развитие, което влияело върху цялото общество чрез много по-високи технологии от сегашните. Атлантите развили силно паметта. Всичко, достигнало до нас (например вродените представи), е наследство от Атлантида. Това са представите за пространство, време и числа; за нашата логика, природознанието, техниката и тъй нататък. Атлантите знаели, че материята е съзнание. Можели да я движат и манипулират с помощта на ума си. На психическите способности на човешкия мозък се придавало по-голямо значение, отколкото на ловкостта на ръцете.

Благодарение на менталните си способности те развили мигновената телепатична връзка на огромни разстояния, психичните манипулации, пътешествия извън тялото, връзка с извънземни цивилизации. Владеели фотографирането от разстояние, четене на текстове през стени, преодоляването на гравитацията. Можели да издигат предмети и самите себе си, да предизвикват спонтанно горене; можели да създават материята и да я дематериализират. Постигали го като повишавали скоростта ѝ на вибриране, докато тя преставала да бъде физическа, след което възстановявали първоначалната ѝ вибрация и тя отново се проявявала като физическа. Чрез трансформацията на енергиите достигнали до техника за изработка на аморфен камък, който дори можел да провежда електричество като метален проводник.

Атлантите боготворели интелекта. За тях науката била религия. Те разбирали и използвали принципите на светлината, като я превръщали в чиста енергия с помощта на лазери. Въздушните им кораби работели със светлинна енергия.<sup>104</sup> Тази наука им била дадена от същества от други звездни системи.

---

<sup>104</sup> Има много енергии, космични и планетарни. На планетата съществува вихрушка от енергии. Просто трябва да си във вихрушката и да насочваш енергията към индивидите, които искат да я използват.

## Атлантски школи на мистериите

Има четири нива на осъзнаване:

**Първо.** Вегетативно осъзнаване – съществува само тялото.

**Второ.** Свидетелят – докато осъзнава, човек наблюдава себе си, своите емоции, подтици и импулси, инстинкти и мисли.

**Трето.** Външен свят – осъзнаване на другите хора, на връзките с тях, на външния свят и на силите, от които човекът е част, тоест житейската активност. Това е нивото, до което стигат повечето хора в своето развитие.

**Четвърто.** Учението на мистериийните школи – преход към четвъртото ниво на осъзнаване.

Атлантските школи на мистериите били крайгълен камък в обучението и развитието на атлантите. Мистериите са наследени от още по-древните традиции на Лемурия. В тях се осъществявал преход от индивидуалната в трансперсоналната сфера на съзнанието (като се задействала цялата пранична тръба<sup>105</sup>) и индивидът влизал в универсалния свят<sup>106</sup>, постигайки четвъртото ниво на осъзнаване. Школите играели основна роля през всичките периоди на Атлантида. Те били място за инициация и среща с

---

<sup>105</sup> Това е мощна събирателна точка за развитие. От всяка от чакрите към другите чакри в тази пранична тръба тече специфична енергия.

<sup>106</sup> Световите са в геометрични конфигурации. Всеки свят е затворен в сфера, или пашкул. Те са наредени в редици или в спирали. За да установят контакт с някой, жреците просто задържали този човек „в мисълта“ и се усещали в негово присъствие.

Висшето съзнание. Жриците и жреците от храмовете оформяли елитът на атлантите, осъществявайки силно влияние върху развитието на цивилизацията. Тези невероятни мъже и жени, когато преминели през инициациите, влизали в огромното и неизвестното и го овладявали; преминавали през ада, през това, което се стремяло да ги разруши и ограничи; заставали лице в лице с най-големите си страхове. Същевременно успявали да задържат в съзнанието си образ, че са цялостно и щастливо същество. Трансмутирайки енергията на страха, те научавали нещо за себе си. Като отделяли страха от енергийното си поле, го лишавали от жизнена сила и го извеждали от реалността.

По-късно мистериите били пренесени и развити в Египет, Юкатан, Тибет и на други места по Планетата. Древните египтяни, тибетци и толтеки доразвили знанията, предавайки ги през поколенията до днес.

• **Процесът на Инициация.** Това е процес изпълнен с трудности, изпитания и проверки – чрез него душата израства. Атлантите знаели, че пътят на просветлението започва от основата на гръбнака и енергията тече като река нагоре към мозъка. Затова строели храмове, които наподобявали пътя на просветлението. В Египет (понеже Нил тече от юг на север) посвещенията започвали от юг, от храма Ком Омбо, построен в чест на бога на крокодилите, Собек. Кандидатите за инициация плували под вода през лабиринт, който минавал през басейн, пълен с гладни крокодили. Следвала поредица от храмове в Дендера, Абидос, Карнак,



Луксор, Едфу, Мемфис и Хелиопол<sup>107</sup>, завършваща при Голямата пирамида, която представлявала „Най-Светия от Светите“ храмове. Те били разположени последователно и трудностите във всеки следващ храм нараствали. Храмовите инициации били част от процеса на развитие. Целта на изпитанията била да се достигне просветление, овладяване на бързите вибрации и високите честоти, което променяло съзнанието и давало опитността на съзнателното безсмъртие. Посветените в мистериите били определени като „мъдра змия“<sup>108</sup>, защото знаели как да издигнат в своя гръбнак огнената змиевидна енергия (кундалини). Достигналите това съвършенство, били наричани „Учители“, такива по-късно са Христос и Буда. С времето повечето от изначалните сили на древните мистерии били загубени, но тайните на Ордена на Озирис, на Питагор и Сибила се запазили в Египет от една група висши посветени.

## Ритуали на посвещение

• **Посвещение на елементите.** Елементалите са Земя, Въздух, Огън, Вода и Етер. Когато кандидатът бил готов за посвещение в Майстор, трябвало да премине четири изпитания, свързани със земя, вода, огън и въздух; да се съе-

---

<sup>107</sup> Хелиополис е гръцкото име на свещения египетски град Ану. Има предположения, че библейското име на града е Он. Днес Хелиопол е погълнат от Кайро.

<sup>108</sup> Аристотел, учителят на Александър Македонски, е получил посвещения в Египет и бил такава „мъдра змия“.

дини с елементалите на четвъртото измерение, отговарящи за всяка от стихииите на третото измерение. Целта била да различи илюзията на поляризираната реалност от истината на висшите светове. Във всяка зона трябвало да премине изпитание за „оцеляване“ – например, срутване, наводнение, пожар и тъй нататък. Ако е повярвал на илюзията и се опитвал да „оцелее“, като избяга от опасността, тогава действително постраждал поради своята вяра в илюзията. Ако пък успеел да установи връзка със земните елементи и да разбере Истината за протичащата ситуация, можел да успокои движението им и да премине инициацията. При този ритуал ученикът прониквал дълбоко в атомната структура на тялото си и откривал целия Космос в себе си. Той проучвал втъкаването на светлината в матрицата на възкресението, наречена „Цветето на Живота“. Като разбирал електромагнитните полета, свещената геометрия и трипластовата същност от светлина, звук и цвят, можел да пренесе тялото си в Полето от Светлина, което е непроницаемо за дисхармоничните фактори. Така контролирал силите на живота и илюзията за смъртта.

• **Ритуалът на възнесението.** Духовно безсмъртие е способността на душата да задържи съзнателно осъзнаването на личността и спомениите, когато се възнеса към по-висшите тела от светлина – при прехода от физическото към светлинното тяло. Разликата между повечето хора (когато преминават през смъртта) и посветените е, че последните знаят как да останат съзнателни, докато умират, вместо да „заспят“.

Те имат възможност за избор – да оставят физическите си тела, или да ги издигнат в по-висшите измерения. Това се постига чрез увеличаването на честотата на физическите елементи и те изчезват от земния план – молекулите на телата им се преустройват в по-фина форма. Накрая тялото се превръща във въртяща се светлинна спирала. Посветеният усеща сякаш „вятърът“ внезапно се „взривява“ и той е засмукан от вакуум, който го издига нагоре през коридорите на измеренията. Ако човек е развил вътрешно зрение, той ще види в такъв момент едно уголемяващо се кълбо от сияйна бяла светлина, излизащо от сърдечния център на посветения.

- **Ритуали за регенериране на тялото.** Това са ритуалите, известни в Египет като „Висшата Алхимия на Хор“ и „Магията на Изиди“. Те позволяват на физическия живот да се удължи с векове, посредством регенерация на телесните клетки. Процесът включва съзнателно задействане на хормоните на епифизата и хипофизата така, че те да подмладяват физическото тяло. Така душата има повече време да достигне самоусвършенстване.

- **Светлинното зачатие.** То е съзнателното зачеване на деца, при което избрани светлинни кодове се закотвят в майчиното яйце и бащиното семе. Целта е идващата душа да получи чрез своята ДНК най-голяма възможност да служи на определена задача. Посветените били обучавани да се прераждат в определени семейства, без да забравят кои са. Майките и бащите разбирали кого ще родят преди самото

зачатие. Те виждали това насън<sup>109</sup>. Светлинното зачатие (известно по-късно като непорочно зачатие) е един вид духовно засяване, съзнателно зачеване на деца с висока еволюция чрез направлявана и контролирана високочестотна светлина, която навлиза през атмосферата на Земята. Мъжете и жените, кандидати за зачатие, били обучавани как да поддържат висока честота в умовете и в телата си; да различават дух и енергия; да пътуват астрално и да бъдат на различни места по едно и също време; да концентрират вниманието си в продължение на дни върху определени модели, звуци и пространствени измерения, в определени точки. Когато кандидатът постигнал това, бивал отвеждан в специална зала и полаган върху масивен олтар от сияещ розов кристал. Олтарът е кръгъл. В центъра му е поставена звезда от шест лъча, направена от разтопено злато, инкрустирана със скъпоценни камъни. Докато е в това положение, четири висши жреци го връщат в миналото му. После довеждат и разполагат около него светлинните тела на бъдещите му деца, които желаят да дойдат чрез това зачатие. Десните им ръце се насочват към него, а левите – лежат върху раменете на съседа им. След известно време млечнобяла мъгла покрива олтара. Появява се стълб от бяла светлина, която започва да пулсира и да се насочва към посвещавания. В този момент четиримата жреци заемат своите места около тялото му.

---

<sup>109</sup> Това състояние е наричано в Египет „Очите на Хор“, защото можели да виждат в различни светове – при будно състояние, по време на съня и в смъртта.

Един от тях насочва енергията към слабините му. Светлината, която се излива от ръцете и пръстите му (енергия с висока честота), започва да раздвижва клетките на посвещавания, за да може ДНК молекулите да запомнят необходимия код за зачеване. Те приемат в себе си първоначалното клетъчно кодиране, което ще се активира, когато се осъществи зачатие. Така всяка душа вибрационно се „закотвя“ в утробата на майката или в семето на бащата, преди да е родена.

• **Ритуалът на Смъртта и на Живота.** Този ритуал е известен по-късно като „Ритуал на Разпятието и Възкресението“. Това е основно посвещение за придобиване на силата, която всеки, избрал единството с Бога, изживява. В Египет той е известен като „ритуал на гробницата“, в Древно Мексико е познат като „скок в пропастта“, а в Индия – като състоянието „самадхи“.

Този ритуал преминава през три етапа.

*Погребението (разпятието).* Ритуалът за поддържането на телата и за възстановяването им се извършва на места, които са определени от Семейството на Светлината. В тези храмове, пирамиди или пещери, има каменни гробници, изсечени по точни размери, изписани с магични символи и знаци. Те са защитени с противоотрови, поддържащи живота. Пълни са с особен вид животворна плазма. Всеки, който желае да си отдъхне и да обнови тялото си, преминавал през период на пречистване и продължителен пост, придружен с дълбока медитация. Жреците ръководят неофита (кандида-

та за посвещение) как да предпазва и съживява физическото си тяло за определен срок от време. Посвещаваният влиза в състояние, в което физическите жизнени функции са незабележими, но тялото е топло и жизнено. В това състояние човек може да остане много години. Някои предпочитат да поддържат тялото си, докато то служи на целите на душата им, вместо да се раждат отново.

След преминаване през съответните процедури за пречистване, необходими за ритуала на гробницата, посвещаваният се озовава в променено състояние на мозъка. Тялото е „заспало“, увито в специални памучни или ленени тъкани, а съзнанието му се идентифицира с неговото по-висше светлинно тяло. Платната (използвани и при мумифицирането в Египет) са напоени с етерични масла, възстановяващи тъканите. Тялото се поставя върху саркофага или в него, без капак. Лицето е открито. Поставена е само една кърпичка, която се раздвижва при възвръщане на дишането, сигнализирайки на помагачия жрец или жрица, че тялото оживява. Ако душата на неофита трябва да бъде „навън“ за няколко месеца или за много години, тогава тялото се увива и поставя в гробница. В нея се излива специална хранителна течност, която възстановява строежа на молекулите. Жреци и жрици запечатват херметически капак на саркофага.

Завръщайки се, понякога душата се появява в своя етерен двойник (КА) и блуждае около саркофага, напълно видима за пазителите на гробницата. Обикновено повечето време съзна-

нието е другаде. То посещава други планети или лечебните храмове на Хаторите на Венера, или пък продължава своето следване в по-висшите духовни университети на Плеядите и Сириус Б. Сребърната нишка, или тайният канал, който винаги остава свързан с всичките фини тела, е зареден с жизнената сила, за да спомага спираловидното завръщане обратно по същия начин, както спираловидно излизане от тялото.

*Познай себе си (сливането с Духа).* Трансформацията на съзнанието при този ритуал касае един аспект на личността – нежеланието да се простят някои ситуации и отношения. Възмущението, породено от тях, постоянно се стреми да се укрепи, или обратно, чрез самобичуване превръща личността в нищожество. Ние се чувстваме понякога предадени, когато тази част от нашето Аз пречи на изявата на това, което наистина желаем. Когато се случи така, обвиняваме и осъждаме другите или себе си. Това е истината зад мъдростта „Познай себе си“ в мистерийната школа.

За да изживее посвещаваният напълно тази част от ритуала, е необходим някой, който да изиграе ролята на „предателя“. В Египет „презреният предател“ (Сет или Сатаната) е тази част от съществото ни, която е най-много осъждана и осъждаща. Тя е този непрощаващ бунтовник, ревностен и жесток, скрит в сянката на човешката психика; вътрешният двойник, който гледа с отвращение от подсъзнанието и който съзнателният ум проектира навън като неприятел, с когото да се сражава. Когато настъпи времето за промените, които носят разширение

(чрез „разпятието и възкресението“), посвещаваният е предизвикан да преразгледа установените си вярвания, връзки и притежания. Всичко, което го ограничава, се преразглежда. Той може да се почувства измамен, ако ограничената му същност и ограниченият му свят пропадат, но може и да започне да разбира, че душата го освобождава. Когато „предателят“ застане на прага и почука, посвещаваният отваря вратата, поглежда и (в зависимост от нивото на осъзнаването си) избира кого да приветства – приятеля или неприятеля.

Едва когато неопитът осъзнае, че душата му (или Висшият Аз) е ръководителят на живота му, и че не е пионка, преследвана от външни сили, може да стане силно същество, слято с Божествения ръководител на живота си. Така, чрез синхрон с духовното ръководство, той улеснява еволюционните промени в своя живот.

*Възкресението.* Капакът на гробницата се распечатва. Тялото се изважда от саркофага, отвива се, изкъпва се и на посвещавания се дава да пие специална течност. Възстановяването обикновено отнема дни, понякога седмици. То е финалът на тази древна наука за физическо и духовно безсмъртие.

• Ритуалът „Инициация на Човешката Любов“. Той бил предизвикателство само за Висшите Майстори. Посвещаваният влизал в стая, изпълнена с „изкушения“. В нея трябвало да направи избор между човешката любов (тя би създавала привързаности към матрицата и илюзии-те) и безусловната любов (тя би го освободила



от всички илюзии и влечения на третото измерение). Човешката любов, основана на полярностите, е много примамлива. Тя привнася страст и единство в свят на разделение, взрив на чувства, но е изпълнена също и със страхове, ограничение, ревност и болка. Безусловната любов е свободна от полярностите, които създава илюзията на разделенияето. Тя не съдържа страхове за загуба или болка, защото без чувството за разделение няма необходимост от обладаване или ревност. Изборът на безусловната любов правел кандидата „Майстор на най-могъщите енергии“ – неговите собствени емоции.

## Тъмно Братство

(от 50 000 г. пр. н. е. до 10 000 г. пр. н. е.)

*Първият период на Атлантида завършил в края на Великия цикъл (около 50 000 г. пр. н. е.).*

*(Е. Кейси; 2)*

- **Лирианско Тъмно Братство.** Далеч в миналото, преди Атлантида, имало хора, които владеели черна магия. Те привличали етерни създания, за да ползват силите им. Били от друго вибрационно ниво и оставали невидими за земните хора. Те можели да живеят в света единствено чрез човека. След дълги битки, били изтласкани от Земята обратно до мястото, откъдето дошли, но някои останали скрити в измеренията. Атлантида била благоприятна почва за повторното им появяване. Тъмните Майстори

на Играта винаги били невидими за хората, но оказвали мощно влияние на подсъзнанието им. Те управлявали Тъмното Братство на Лира и могли по всяко време да овладяват телата на членовете му. Чрез тях се свързвали и с други жители на дадена планета.

При един обширен пробив в пространствено-времевия континуум същества, ръководени от Луцифер (които първоначално нахлули на Орион, в системата Лира), се приземили в Атлантида. Били като сенки, но от време на време се явявали сред хората. Промъквали се в управите, приемайки човешка форма. Чрез изкуството си убивали кралете, приемали техните образи и управлявали. Можело да бъдат разкрити само чрез магия.

• **Мисъл-Форми.** Мисълта е енергиен импулс за творене. Той приема конкретна форма, която се проявява в текущата реалност. Тази картина се отразява в реалността така, както фотографията се проявява на фотокартичката или фотоплаката. Когато често се връщаме към една и съща мисъл или съзнателно я държим дълго в ума си, създаваме трайни мисъл-форми, които могат да предизвикат събития на физическото поле. Още по-силни са те, ако група от хора обединява мислите си и излъчва една и съща мисъл. Макар, че не виждаме мислите, те са реално съществуващи фактори в живота ни. По същия начин не виждаме електричеството. То може да е полезно или опасно. Същото се отнася и за човешките мисли. Човекът е отговорен за своите мисли, за начина, по който изпълзва мисловната си енергия. Когато електричес-

твото е канализирано и овладяно, имаме светлина, но когато е пуснато безконтролно, може да бъде разрушителна стихия. Това се случва и в менталните полета. Ако хората искат светлина, а не разрушения, трябва да внимават какви мисли излъчват. Мисловните форми са като живи същества. Те са здраво консолидирани и поддържат дълго време идеите, вложени в тях. Борят се за тяхното реализиране. Някои, които съществуват от хиляди години, са действени и сега и влияят на планетарните събития.

За изпращане на мисъл-форми (енергийни вълни) и внедряването им в други живи същества трябва огромна собствена психична енергия. Чрез сливането на нисшите съзнания на всички членове на Тъмното Братство бил създаден подземен астрален план (съществуващ и до днес), откъдето се изпращали мисъл-форми на хората, които живеели на повърхността. Това тъмно колективно съзнание действа като единна голяма същност. Когато милиони хора съсредоточат своето внимание върху това, да слушат едни и същи думи и описания и да гледат едни и същи изображения, се генерира огромно количество енергия – създава се масова мисъл-форма. Мисъл-формите са вибрационни шаблони с инструкции за възприемане на реалността. Мислите, след като ги създадем, съществуват реално и имат свой собствен живот. Нашето внимание е енергия. Ние решаваме къде да го съсредоточим и дали да го пазим и ценим. Хората смятат, че вярванията са абсолютни факти, неоспорими истини; но вярванията са споразумения за реалността, а споразуменията се променят. Във времената

на Атлантида много извънземни съзнания изпращали различни мисъл-форми – такива, които контролират и манипулират, и други – нежни и светли енергии, които възпитавали обществото и влияели на мислите и емоциите на хората. Свободната воля позволява на човека сам да избере какво да допуска до себе си и какво – не.

### Поляризацията на атлантите

За да установят властта си над Земята, Тъмните Братя трябвало да разрушат вярата на атлантите в силите на Светлината. Те проникнали в съзнанието на такива от тях, които жадували да управляват и да господстват. Започнали да ги обучават на своето „висше“ технологично знание, обещавайки им неограничена сила, влияние, психически контрол и интелект. Много атланти приветствали лирианците. През следващите 10 000 години населението на Атлантида се разделило на две различни по състав части. В едната били лирианците. Те владеели по-висока технология. Другата част останала духовно чиста. Онези, които разбирали енергиите и силата на кристалите, били познати като Светлите (Бели) братя – те били бранители на светлината и на тайното познание.

Човек с позитивно мислене е недосегаем за тъмните влияния, защото вибрациите на позитивните мисли са с по-висока честота. С времето влиянието на Тъмните толкова се засилило, че много от Светлите се поддали на негативното мислене и изгубили равновесието си.

• **Четири аспекта на съзнанието.** В атлантските школи на Бялото Братство, а по-късно в египетската школа по мистериите на Хатор, кандидатът не бил допускан без известен житейски опит. Това било необходимо защото, колкото по-високо в съзнанието се издига, толкова по-дълбоко трябва да се гмурне, за да остане в равновесие. Ако отношенията на посветения не са изградени по определен позитивен начин, при издигане в съзнанието отрицателните аспекти могат да го спънат и той ще падне в пониските енергийни състояния и честоти. Без баланс на подсъзнанието той е потенциално опасен, защото не осъзнава аспекти като гняв, омраза, ревност, ярост, фантазии, които не са разгърнати.

Следните четири аспекта са крайъгълните камъни на осъзнаването:

1. *Отношението на човека към неговото физическо тяло и към останалите фини тела.*

2. *Отношението към останалите хора – да се свържеш с тях по чист, честен начин, искрен по отношение на своя опит, потребности и желания.*

3. *Отношението към служенето на обществото чрез кариера (професия).*

4. *Отношение към свещените елементи, които съставят Земята – земя, огън, вода и въздух. Те представляват велики съзнателни същества. Обединени, елементите ни позволят да имаме тяло – дар, даден ни да ползваме свободно, за да живеем в по-плътен свят. Всяка огнена искра (лагерен огън, кибрит, пламък, огънят, който гори и преработва храната в тялото ни,*

огънят на Слънцето) е едно и също същество в различни форми на проявление. Така е и с останалите елементи. Ето защо, те трябва да са в баланс, за да съществува физическият свят.

Тези четири аспекта са квадратната основа на пирамида, чийто връх е кулминационната точка на съзнанието, до която можем да се развием. Върхът на пирамидата на съзнанието непрекъснато се променя и движи. Той се удължава, но никога не достига края. След себеовладяване, пред нас се открива ново ниво и, ако желаем, можем да се издигнем по спиралата към него. Една от четирите основи на издигането изисква етерното (Ка) и всички останали тела, включително и физическото, да бъдат силни и вибриращи. Ако сме развили етерното си тяло, имаме отношение към свещените елементи и работата си и не сме обърнали внимание на отношенията си с останалите, основата на пирамидата ще е наклонена в единия ъгъл. Когато спиралата започне да се движи нагоре, тя не може да се издигне, защото основата в този ъгъл на пирамидата я няма.

- **Загубата на баланса.** Съществуват методи, които позволяват на човека да заобиколи тези четири аспекта и да се придвижи бързо до висшите състояния на осъзнаването. Резултатът от пренебрегването им обаче води до падане обратно в ниските честоти. По-рано атлантите, които желали да практикуват магията и алхимията, преминавали духовна подготовка, гарантираща правилното използване на силите. След време Тъмните братя предложили широко

достъпно обучение и бърз напредък. Така познанието попаднало в случайни и опасни ръце. В края на Атлантида атлантите, които загубили баланса си, вече не разполагали със силата. Работейки с тъмното знание, без равновесие, те изгубили Светлината. В Храмовете на Мелхиседек се внедрили много Тъмни Братя и голяма част от жреците изгубили чистотата си. Като навлезли дълбоко в тъмното знание, атлантите отворили забранени пътища. Някои от онези, които се били издигнали, се възгордели заради познанията си и паднали от светлината в тъмнината на мрака.

Атлантическата енергия е огромна ментална сила, съчетана с гордост и високомерие. Поляризацията на Тъмната и Светлината на Земята бързо се увеличила, тъй като подсъзнанието на хората се бомбардирало с негативни мисли и образи, свързани с неверието в Бог, непълноценността на жената и превъзходството на менталната сфера над емоционалната и духовната. Технологиата и черната магия се развили до невиждана степен. Храмовете на Светлината все повече ставали сфера на жените, а на Тъмната – на мъжете. Към края на Атлантската ера царели хаос и страх. Борбата за власт станала нормално явление и дори Храмовете на Алора били обхванати от страх. Технологичното развитие разрушило екологичната система на Земята. Започнали колосални природни бедствия. Те били сигнални лампи, но били пренебрегнати.

## Емигриране от Атлантида (35 000 г. пр. н. е.)

Атлантида започнала да се тресе и да губи части от северните територии. Това продължило години, през които атлантите изгубили техническите си средства, а научните центрове били разрушени. Преди 28 000 г. пр. н. е. животът се пренесъл повече в провинциите. Имало малки канали, които пресичали цялата страна. Хората на Атлантида започнали да западат и да напускат страната. Някои започнали нов живот в днешно Перу. През това време част от оцелелите лемурийци основали подземна култура под планината Шаста (в Калифорния). Други се интегрирали в племената на коренните жители на Америка, Хаваите и Тибет като духовни учители. Впоследствие станали майи, инки и будисти.

• **Тот.** Все пак в Атлантида останали достатъчно обитатели, които продължили да развиват културата си. Тяхното групово съзнание молило съществото Тот да се въплъти сред тях и да възстанови древните учения, изгубени при разтърсването. Тот (член на плеядинското архангелско племе Ра – Бялото братство) удовлетворил молбата им, като приел физическо тяло. Той станал духовен лидер на Атлантида. (9)

След непрекъснатите катаклизми страната се раздробила на десет острова. Унал бил островът, който съхранил принципите на Светлината. Управлението било *централизирано* в Храма на Слънцето. Негов върховен жрец бил Тотмес (баща на Тот), пазител на Великия храм. Оттам



се осъществявала връзката между тринадесетте Деца на Светлината, живеещи в храма, и хората, които населявали десетте острова. Адептите се подчинявали на принципите, наследени от Великото Бяло Братство. Те познавали пътя към Залите на Аменти. В тях лежали под Цветето на живота и подмладявали телата си.

• **Центрове за емиграция.** Когато станало ясно, че Атлантида ще потъне окончателно, от Храма на Слънцето били дадени инструкции да започне подготовка на специални центрове в други страни, с цел емиграция. Поради тъмното въздействие било опасно да се държи цялото знание на едно място. Затова били построени нови храмове и селища – основно в Египет и Юкатан, които след потъването на континента да приютят атлантите. На територията на днешна Александрия бил изграден преден пост на Бялото Братство, предопределен за сливане в бъдеще на различни култури – атлантска, египетска, критска, финикийска, еврейска, асирийска, вавилонска, персийска, гръцка, македонска и римска. Синай бил друго свещено място с могъщ енергиен вихър, където древните приемали посвещение в мистериите много преди извеждането на израилтяните от Египет. Физическите тела на атлантите били погребвани тук по време на тяхното преминаване в другото измерение. Тук били също и тайните пещери и крипти, използвани за целите на подмладяването и висшата алхимия. Този най-древен резерват на мъдростта бил известен само на малцина посветени.

• **Емигриране от Атлантида.** Атлантите започнали да емигрират на малки групи, преселвайки се към предварително подготвените центрове в други страни. Те взели със себе си кристали, които съдържали информация от „Хрониките на Акаша“<sup>110</sup>. Някои пазители на знанието заминали за Египет. Арктурианците и плеядинците отвели друга част от хората в северна Африка. Някои се отправили към Пиренеите, към днешно Перу и страната на маите (Юкатан).

Тот управлявал Атлантида, а по-късно и Египет. Египтяните, сред които той и последователите му емигрирали, се издигнали до високо развита цивилизация. В Храмовете на Алора жриците на ордените на Богинята спрели Тъмните Братя. Те съхранили учения от девето измерение, известни под названието „Съвет на Деветте“. Тот осъзнавал, че хората трябва да еволюират до степен, от която сами да могат да се свързват с висшите измерения и звездните системи и затова се появило учението за Ка, което започнало да се преподава в школите на мистериите на Бялото Братство. В течение на 5 200 години няколко хиляди човека били посветени в Храмовете Ка в Египет и Атлан-

---

<sup>110</sup> Единият, който отнесли със себе си в Гърция старшите жрици на Храмовете на Алора, имал формата на черепа на Тот, който напуснал Атлантида почти 900 години преди това. Кристалният череп бил скрит под Храма на Делфийския Оракул – създаден от тази група жрици. Членовете на Тъмното Братство, под името „Воини на Зевс“, убили жриците, а храма посветили на Зевс. Други групи пренесли кристали и учения в Централна и Южна Америка, Западна Европа, Южна Африка, Хималаите, Източна Азия, Австралия и Египет.

тида. Някои от тях решили да останат на Земята хиляди години в едно и също тяло, като поддържали своите канали Ка. Много достигнали и до следващото ниво на осъзнаване – Христовото съзнание.

## Краят на Атлантида

- **В навечерието на Потопа.** В „последното столетие“, преди континентът да потъне и да бъде заят от водата, много поклонници от Лемурия се преселили в пристанищния град Оная, в южната част на Атлантида. От момента, в който била загубена техниката на севера, животът на юг станал примитивен и тежък. Най-южната част деградирала до тирания. Тъй като лемурийците нямали научни познания и интелектуални наклонности, станали роби и били използвани за работа на полето. Смятали ги за по-нисши от уличните кучета, плюели и уринирали върху тях. По улиците на Оная похищавали деца и ги продавали на пазари за роби, убивали и изнасилвали жени. Постепенно напрежението нараснало. Лемурийците вярвали, че неразвитите култури трябва да се оставят да продължат еволюцията си. Атлантите вярвали, че те трябва да бъдат контролирани. Това създало условия между атлантите и лемурийците да започне гражданска война.

- **Войната.** В бедно семейство на поклонници от Лемурия, в последното столетие преди потъването на Атлантида, в един от пристанищните ѝ градове се родило момче. То не познава-

ло баща си. Когато било малко, брат му бил похитен и продаден в робство. По-късно майка му била изнасилена и от глад и слабост умряла заедно с новородената му сестра. Порасналото момче решило да воюва и станало по-късно известно с прозвището „Великият Рам на индийския народ“. Рам започнал войната. Той бил първият завоевател в такъв мащаб. Преди него не съществувало военно формирование срещу атлантите. Всичко започнало в град Оная, когато Рам поискал атлантите да отворят хранителните складове, за да се нахранят лемурийците. Атлантите отказали, но се оказали неподготвени за последвалите събития. Те не умеели да водят гражданска война. В избухналия метеж лемурийците разрушили Оная. В стремежа си да предизвика по-голямо уважение към цвета на кожата на лемурийците, Рам започнал поход, който продължил 63 години. Той завладял три четвърти от света, като убивал и палел навред. Народът му наброявал повече от 2 милиона лемурийци. От тях идва и родословието на народите, които днес населяват Непал, Тибет, Индия и Южна Монголия. Рам се установил там в края на похода си. С него в Индия дошли много представители на лемурийската мистична школа Наакл, за които съществуват записи в древните санскритски и индийски летописи. Те донесли в Индия (далеч преди Буда) цветето на свещения Лотос (националното цвете на Атлантите). Така лемурийците завоювали свободата си и достигнали до нова родина, но най-великото завоевание на Рам било покоря-

ването на самия себе си. Той се отправил към планината Индус и в продължение на 120 дена предал своите знания на народа си.

- **Кристалният генератор.** Учени от Атлантида започнали да търсят приложение на кристалите като оръжия. Те имали връзка с групата на орионците, които се намирали в орбита около Земята и търгували с технологии. Атлантите (две хиляди години преди края на Атлантида) разработили радиоелектронни прибори, използващи кварцови кристали. От тях се произвеждала цялата енергия, необходима за всеки отрасъл на цивилизацията им. В процеса на работа един от най-мощните кристални генератори се взривил. След това с поредица от интензивни звукови вълни, идващи изпод земята, атлантите от Тъмното братство предизвикали подземен звуков удар. Целта била да бъдат разрушени високочестотните светлинни структури в светите храмове, което щяло да позволи проникването в тях. Звуковият удар обаче бил толкова мощен, че се отразил като ехо и се върнал към източника си. Той предизвикал мощен взрив, който създал верижна реакция в други подземни генератори. В резултат станали земетресения, каквито дотогава не е имало. Много пирамиди буквално се разлетели на части. Глобалните земни катаклизми продължили повече от два месеца и още една част от Атлантида потънала.

## Потопът

С изключителните си темпове на развитие и с овладяването на нов свръхмощен вид енергия атлантите привлекли вниманието на Империята Орион. Орионците решили, че Атлантида (с тази необичайна по сила енергия в комбинация с агресивните гени на човешката раса), рано или късно, ще се превърне за тях в източник на реална опасност. За да бъде „прочистена“ Земята от атлантите, Вълчите крале променили гравитационните полета и кондензирали огромен брой астероиди в Слънчевата система. Очаквало се Флагманският кораб на Империята да пристигне скоро<sup>111</sup> на Земята. Знаейки, че масивният планетоид създава огромно гравитационно притегляне (достатъчно силно, за да причини падането на ледници в океана), ЕН-ЛИЛ решил да го да използва. В резултат на последвалото наводнение щяло да настъпи затопляне на Планетата и да се увеличи количеството на използваемите океански води. С тези ползи той оправдал жертването на хората. Краят на ледниковата епоха настъпил и в двете полукълба. Макар, че ЕН-ЛИЛ забранил спа-

---

<sup>111</sup> Шумерските ръкописи наистина твърдят, че Потопът бил причинен от планетата Нибиру. Нейното въздействие било толкова мощно, че Земята била описана като трясеща се из основи. Шумерският текст твърди, че главният бог АН-У е живял на Нибиру, откъдето правел периодични посещения на Земята. На шестата спирка (Марс) той се прехвърлял на „Пътнически кораб“. Точно това би станало, ако Нибиру е космически кораб.

сяването на хора, ЕА отвел<sup>112</sup> някои в подземните пещери, а други оставил във високите части на планините.

Въпреки, че Боговете (нефилимите) имали готовност за Потопа, неговото започване било ужасяващо: „От рева на Потопа... затрепериха боговете“. Анунаките се издигнали в небето и техните ракетни кораби като факли „огрели с пламъците си земята“. Оттам те видели гледката на опустошението, която дълбоко ги потресла. Текстът за Гилгамеш разказва, че когато бурята се усилила, не само „брат брата не можеше в мрака да види“, но и „не виждаха хората и боговете в небето“. „Стреснаха се боговете от Потопа...като псета се свиха. Като в родилни мъки закрещя Ицар, богинята-майка: „В кал да се беше този ден превърнал...“ „Седяха и плачеха боговете смирили, от страх се притискаха с пресъхнали устни.“

Някои астероиди също били насочени към Земята. В мястото на сблъсъка се освободили огромни количества енергия и се образувал кратер в Мексиканския Залив. Сблъсъкът произвел огромни цунами, които за минути помели от по-

---

<sup>112</sup> В „Епос за Гилгамеш“ се казва, че преди Потопа боговете гласували за погубването на човечеството. Ала Енки (ЕА) потърсил Утнапиштим, владетел на Шурупак, за да му съобщи за предстоящото бедствие: „Ти, шурупакице, събори колибите, построй кораб! Презри богатството! Живота спасявай! Вземи по седмина зад всяка преграда – корабът, който ще сглобиш, нека има четири ъгъла и четири борда... Когато Шамаш (божеството, отговарящо за огнените ракети), който трепет по залез заръчва, дъжд от взривове изпрати – влез в кораба вече! Засмоли вратите!“

върхността на Атлантида островния град Унал, гордостта на атлантската цивилизация. Малка част от хората се качили на космически кораби. Тези, които били на кораби в морето, потънали в огромните цунами.

Учени, философи и жреци, които живеели в Унал (обучени да търсят знанието в Акашовите хроники), тръгнали с Тот към „страната на дългокосите варвари“ - Кхем (Египет).

Тот: *„На космически кораб качих всичките си ръкописи от Атлантида, многото инструменти с могъща магия. Издигнахме се нагоре върху крилете на утринта високо над Храма. Под вълните потъна големият Храм, затваряйки пътя към Властелините на Циклите.“* (3)

Атлантида потънала преди 10 300 години.

## Спадане на Земната вибрация

До потъването на Лемурия и Атлантида континентите и цивилизациите съществували едновременно и в четвъртото и в петото измерение. След като Земята загубила две основни земни маси, това предизвикало регресия и травма. На Планетата били необходими хиляди години за възстановяването на баланса.

Всеки ужасяващ опит оставя белег в ефирното тяло и в клетъчната памет на хората<sup>113</sup>. За неговото излекуване трябва няколко възплащения. Честотата на вибриране на Планетата

---

<sup>113</sup> Изначално височината на хората била 4 м. Хипербореите били с ръст 4 м. Когато потънала Лемурия, лемурийците били смалени до 2,2 м ръст.



намаляла, а плътността ѝ се увеличила. Земята се откъснала от могъщата връзка с висшите нива на съществуване. Съветът на Дванадесетте се заел с възстановяването на Планетата. Членовете му решили да забавят хода на еволюцията и да го върнат назад. Затова били продължени генетичните експерименти с цел изключване на ДНК нишките и активирането само на две. Пещерните хора и неандерталците били само с две нишки и наподобявали повече на животни.

С всяко спадане на вибрациите, познанията на човешката раса намалявали. Това е „гребопадението“ – пропадане на честотите на познанието и на мъдростта в по-плътна материя. Понижените вибрации довели до уплътняване на земната атмосфера. Борбата между светлината и мрака намерила други изражения. От този момент влиянието на звездните сили основно било разпространявано на Земята чрез въздействие върху човешкото съзнание – с насаждането на идеи, вярвания и мисловни модели.

Атлантида била разрушена от нарушеното равновесие между разума и сърцето. Атлантите и Тъмните братя отново потиснали своите емоции и така спрели да различават духовните енергии. Ако атлантите били с балансирани емоционални и ментални тела, щели да видят какво се случва и да го предотвратят.

• **След Потоп.** Когато Потопът приключил, по-голямата част от човечеството била измряла. Малкото оцелели, изпаднали във примитив-

ност, стигаща до канибализъм<sup>114</sup>. Две хиляди години след катастрофата Планетата продължавала да се тресе. Няколко стотици години след разрушението в атмосферата били изхвърлени толкова радиоактивни газове и прах, че на Земята нямало ярка слънчева светлина. Нова ледникова епоха обхванала двете полукълба. Атмосферата много изстинала. Голямо количество животни и растения изчезнали. Градовете, които не потънали, се превърнали в камък и пясък от огромните приливни вълни и земетресенията. Населението било изплашено и качеството на живота бързо спаднало. Наследство от събитията били гладът, бедността и заболяванията.

## Пълният Цикъл

*Трите падения на Звездните души:*

1. **Първото падение** е, когато Ангелът (в желанието си да се противопостави на галактическите сили) изоставил духовното царство и се въплътил в материалната реалност, изкушен да защитава Рая на Земята (Пангея).

2. **Второто падение** е, когато Ангелът (отново изкушен да контролира нещата) се преродил в Атлантида и станал човек-воин. След Атлантида Звездните души разбрали (по-ясно откогато

---

<sup>114</sup> В том I, глави 1–5, историкът Диодор от Сицилия, пише: „В онова далечно време предтечата на човека бил още примитивно същество и боговете отучили хората да се изяждат помежду си.“

и да било), че истината не може да се намери чрез контрол над живота. Тогава постепенно започнали да откриват тихия глас на сърцето си, нашепващ, че мъдростта действа чрез самия живот, без необходимост от управление и контрол. Мъдростта, към която можем да се настроим, по която можем да се равняваме, да слушаме и се смиряваме, е в самия поток на живота, в сърцето и в чувствата. Сянка паднала върху Звездните души по време на Атлантида – сянката на негативното въздействие върху други същества. Това влияние трябвало дълбоко да бъде почувствано и изпитано, преди да стане възможно пробуждането. След Атлантида, Звездните работници на светлината отново се въплътили в човешки тела. Споменът за преживяното, свързан с чувството на срам и неувереност в себе си, бил скрит дълбоко в паметта им. Падението на Атлантида ги зашеметило и озадачило, но и открехнало сърцата им по-широко.

**3. Третото падение** е на Ангела, който се върнал на Земята, за да изпита обратната страна – страната на жертвата. Този важен цикъл започнал с идването на Христовата енергия. Решението той да бъде реализиран било взето от колективната енергия на Светлината (Ангелската сфера, която помагала при сътворяването на човека и на Планетата). Няколко столетия преди Христос, Работниците на Светлината (Звездни души) започнали отново да се раждат на Земята. Съпротивлението, с което се сблъскали, било предизвикано от атлантската и галактическата карма. Сега ролите се сменили. Те

станали жертва и преминали през дълбочината на самотата, страха и отчаянието. Отблизо се запознали с болката, предизвикана от отхвърлянето и неприемането, което било съкрушаващ удар върху егото. Това е третото падение, довело до това, което сме днес – хора, открити за разбирането на Христовата енергия.

С това нашите звездни души направили пълен цикъл и се върнали в началната му точка. Ние сме почувствали какво е да си преследвач и жертва. Добили сме живи знания за крайностите на светлината и на тъмнината, на любовта и страха. Паденията, когато преминаваме през опита, е невъзможно да се избегнат – такъв е пътят към нещо ново и по-добро. Осъзнавайки своята тъмна страна, преставаме да съдим другите, дори и себе си. Така се създава път за разбиране и състрадание. Тогава действително разбираме какво е любовта и какво е *Работник на Светлината*. Терминът предполага, че тези Работници се борят с тъмнината, но това не е така. Истинската работа е достигането на състояние да разпознаваме Светлината на Любовта и съзнанието във всичко съществуващо (дори и да е скрито зад маските на ненавист и агресия); да можем да почувстваме атлантската енергия в паметта на душата си. Все още се изкушаваме да съдим земната реалност, методите на политиците или отношението на хората към околната среда. Написаното дотук е, за да си спомним, че и ние също сме били такива, и дори ни е харесвало. Ако разпознаем в себе си тъмната си страна и си простим, няма да имаме повече необходимост да съдим нито

себе си, нито другите. Това е и същността на пътешествието – да достигнем чрез опита до висшата добродетел, до мъдростта.

*Висшата добродетел е като водата.  
Водата допринася полза на всички неща,  
но не се бори с тях.  
Тя се стреми към ниските места,  
които хората презират.  
Ето защо прилича на Дао.*

*Принципът на мъдреца е:  
Животът да следва земята.  
Сърцето да следва дълбочината.  
Благотворителността да следва  
жен (хуманността) .  
Думите да следват искреността.  
Управлението да следва спокойствието.  
Делото да следва умението.  
Постъпките да следват времето.  
Именно защото мъдрецът не се бори,  
затова е непогрешим.*

*(Лао Дзъ)*

## ПРИЛОЖЕНИЕ

### ЕДНО ПЪТУВАНЕ В МИНАЛОТО

27.12.2013 г. *Водец – Петър Петров*

**Персус:** Континентите не са същите не изглеждат така. Континентът, на който съм, прилича на Австралия, но не е там. Между Северна Америка, Африка и Европа е. На север е кръгъл, а на юг е леко издължен. Тъмно е. Като гора. Облечен съм в бяла, лека тога. В слабо и много високо тяло съм - около 3м. Имам къси ръкави. Топло е. Би трябвало да съм мъж, но ръцете ми приличат на жена, но се чувствам мъж. Млад съм с къса черна коса. Виждам каньон, тераси, природни образувания, но като че ли са построени от хора. Като големи мастаби (пресечени пирамиди), които са надвесени над един каньон. Живеем в тях. Всичко е изградено от пясъчник. Много модерен зикурат. Намира се на скалата. Надвесен на голяма конзола над реката, която е долу на дъното на каньона. Височината е огромна, реката е на 500 м. надолу в пропастта. Това са нашите жилища. Има летящи превозни средства.

**Водец:** *На колко години си?*

**П:** На около тридесет, но не отговарят точно на сегашните. Тридесет, съотнесено към сегашните.

**В:** *Каква енергия използват летящите превозни средства, за да се задвижват?*

**П:** Кристали. Безцветни, млечно бели, но има и синкави. Постапят се в превозното средство и създават поле. То ги задвижва. Това дава енергията.

**В:** *Ти какво правиш там?*

**П:** Като научно общество сме. И другите са като мен.

**В:** *Каква е твоята професия. Какво правиш?*

**П:** Седя на пулт, като компютър вграден в маса и управлявам тези, които кацат. Представлява стъкло де-бело 5мм, без копчета, но знам къде да натисна. Тъмно стъкло вградено в масата, което е и екран. От време на време светва, където трябва да натисна. Нещата, които кацат и излитат са безпилотни. Като изследователи са. Обикалят планетата и събират информация. Няма хора в тях, мънички са. Аз ги направлявам. Изглеждат като потопяема помпа, черни са и вибрират без звук, така се движат.

**В:** *Какво се случва с тази информация, след като я донесат?*

**П:** Анализираме я. Всички, които сме там това правим. Събираме данни за растенията, за геоложкия състав, популация на население. Описваме ги. Има хора на земята, които не са като нас.

**В:** *Те какви са?*

**П:** Те са си земяните. Примитивни, първобитни общества. Произлезли от животните. Тук са били и преди нас. Събираме данни за тях. Генетично нещо им правим.

**В:** *Какво им правите?*

**П:** Не знам. Това е друг отдел. Там има някакви стъкълца. Има други облечени с бели дрехи като мен. Приличат на лекари. Като лаборатория. Но аз съм в другата част. Има големи стада от животни, които тичат в прериите и от тях вземаме клетки. Изследваме първобитните общества. Те са ни интересни. Живеят на групи из цялата Земя. Ние сме на остров.

**В:** *Разкажи ми за твоето ежедневие. Къде живееш, как живееш, имаш ли семейство?*

**П:** Леглото ми излиза от стената. Даже няма стая, натискаш един бутон и леглата излизат от стената. Лягаш и спиш.

**В:** *Колко време спиш?*

**П:** То е като...идва ми думата анабиоза. Живеем общо, заедно, няма семейства, няма деца. Като научен център сме.

**В:** *Храниш ли се?*

**П:** Взимам хапчета. Мънички по две-три. Нямам нужда от храна.

**В:** *Иди няколко години напред. Има ли промяна?*

**П:** Същото е. Няколко години е малък период, като два-три часа е.

**В:** *Как се размножавате?*

**П:** Не се размножаваме.

**В:** *Откога сте там?*

**П:** 300 000 г. пр.н.е.

**В:** *Кой ви прати?*

**П:** Ние не сме от Земята.

**В:** *Как попаднахте?*

**П:** Това е задачата ни. Идваме от една синьо-бяла звезда. Свети ярко. Може да се види в небето.

**В:** *С каква цел изследвате Земята?*

**П:** Не искаме да се месим в развитието. Просто следим процесите. Това е знание.

**В:** *Как се обръщат към теб?*

**П:** Персус.

**В:** *Пренеси се по напред.*

**П:** По тежка е станала атмосферата. Нещо тъмно е навлязло. Преди беше светло и слънчево. Не сме сами. Дошли са други като нас, но идват, за да изтеглят ресурси.

**В:** *Кой е главният ресурс, който искат да изтеглят?*

**П:** Злато.

**В:** *За какво ще го ползват?*

**П:** Правят люспи от него, цели обвивки. Много финни, трептящи. Ползват ги като предпазители срещу слънчевото излъчване. Като отражатели.



**В:** *Къде да не излъчва слънцето?*

**П:** При тях. На тяхната планета.

**В:** *Знаеш ли как се нарича расата им?*

**П:** Рептилии.

**В:** *Те знаят ли за вас?*

**П:** Те дойдоха след нас.

**В:** *Да, но знаят ли за вас?*

**П:** Знаят, но са ни притиснали. Нашата работа не върви вече. Земните общества са уплашени. Разбъркаха се нещата и нашата информация вече не може да се събира. Бягат от нас и не можем да си вършим работата.

**В:** *Всъщност тази нова раса е причина за това?*

**П:** Те унищожават всичко. Нас не ни закачат, но блокират всякаква работа. И сякаш и слънцето не свети, Както трябва. Сложили са над цялата Земя нещо и е станало тъмно, сумрачно. Прилича на воал. Сгъстено енергийно поле е. Те го изграждат, както покритието на мобилните оператори.

**В:** *Спусни се напред. Какво се случва?*

**П:** Чак след 150 000 години се пооправят малко нещата. Слънчевата светлина се е възстановила.

**В:** *Как се оправят нещата?*

**П:** Всичко се е разделило на сфери на влияние. Всеки работи в неговата област. Те се занимават с едни хора, ние с други.

**В:** *Това на земни години, на коя съответства?*

**П:** 150 000г. пр.н.е. Останали сме в базата, но не работим върху цялата планета. На определени места изпращам безпилотните тела.

**В:** *Кои са тези места?*

**П:** В Австралия пращам, в Южна Африка. Влечугите са в Близкия Изток, Русия и Азия. Европа е поделена. Америка е непроучена, никой от нас не е там. Може би сме се споразумяли там да не се месим.

**В:** Спусни се пет-шест земни години напред. Има ли нещо като износване на телата?

**П:** Телата се произвеждат и траят дълго. Те се ползват. Можеш да влизаш и излизаш от тях. Тялото е като скафандър. Влизаш в него и работиш, но иначе си като отдръпнат от Земята. Можеш да наблюдаваш планетата отстрани.

**В:** Как продължава животът напред?

**П:** Ние си отиваме. Заклучваме базата. Не можем да работим. Те навлизат в нашите територии. Предизвикват ни. Искат да воюват, а ние не воюваме. Те са много технологично развити. Всичко имат. Имат си тяхна енергия. Ползват гравитационни енергии на привличане и отгласкване. И те като нас влизат и излизат от телата. Като нас са същото, само разбирането им е по друг начин. Те са стратегии на войната. Ние не воюваме. Само изследваме, добиваме знания.

**В:** Коя година е това?

**П:** 5000 г. пр.н.е. Затваряме всичко. Никой от нас не остава.

**В:** Къде отива душата ти, след като напускаш тялото?

**П:** Отивам си на планетата.

**В:** Разкажи ми за нея?

**П:** Синьо-бели звезди. Излиза ми Плеяди. Не знам дали е това. Като купчинка са. Няколко звезди са. Не сме на една. Там при нас е светло. Всичко е оправено. Съвсем друг свят е. Чисто и подредено. Много светлина има. Всеки са облечени в бяло. Ние изучаваме планети. Пътуешестваме. Откриваме планети и ги изследваме. Това е любимото ми занимание. Особено планети, които са с девствени гори и девствен живот, където все още няма цивилизация. Само животни и първобитни хора. И затова съм се записал в тази акция. Не е нужно да работиш. Всеки работи това, за което има желание.

**В:** На мен ми е интересен първият ти живот на Земята. Как решаваши да влезеш в него? Защо се връщаш на Земята? Кога се случва това?

**П:** Аз не съм се родил тук.

**В:** А къде си се родил?

**П:** Там на тези звезди. Синьо-бели са.

**В:** На колко години си?

**П:** Нямам възраст. Стотици хиляди. Просто съм решил да дойда сега.

**В:** С каква цел?

**П:** Трябва да дам информация на хората. Трябва да знаят какво става.

**В:** А какво става всъщност?

**П:** Информацията е под карантина.

**В:** Но кой е първият ти живот в човешко тяло?

**П:** Когато дойдох в каньона е първото ми посещение на Земята. А в човешко тяло се виждам по-късно, в друг живот като маймуна. Като неандерталец. Но аз влизам в тялото и излизам от него. Да усетя как се вижда светът през очите на маймуна. Иначе нямам тяло. Просто съм влезнал в някаква маймуна. Попрегърбен съм, ръцете са ми до земята и съм сбръчкан, черен. Между човек и маймуна. Има някакви човешки зачатъци. Странно същество. А там трябваше да се уча в пустинята. (*предишна регресия*). Да усетя тези хора, които живеят тук на Земята, как живеят, как им е трудно и как не виждат абсолютно нищо. Да свикна с условията и да им помагам.

**В:** Добре, но защо си тук сега?

**П:** Това винаги съм го знаел. Трябва да я напиша. Трябва да напиша една книга.

**В:** Какво ще е заглавието?

**П:** Огнените кодове.

**В:** Има ли нещо важно от това, което видя и усети за настоящият ти живот?

**П:** Нормално е съществуването и на едното и на другото. И на нас и на тях (рептилиите).

**В:** *С какво е важна Земята?*

**П:** О, тя е много хубава. Красива е с девствеността си. Нашите планети са подредени, завършени са, докато при нея всичко е спонтанно. Има енергията на спонтанността, на младостта. Да живееш тук е хубаво. Кипи от живот. Можеш много неща да направиш. Интересни ситуации има. Ние изследваме ситуации.

**В:** *С каква цел?*

**П:** Събираме знания, модели на поведение. При определени обстоятелства, какъв резултат може да се получи. Ако постъпиш така дали ще стане по определен начин.

**В:** *По какъв начин ви служи тази информация?*

**П:** Правим големи библиотеки, в които събираме тази информация под формата на шаблони. Така знаем кой как ще реагира. Можем да предвидим реакциите. Виждам Земята как е опасана с много гъсто поле...

**В:** *Още...в момента?*

**П:** Да и сега си е така. Но през него на места се влиза. Преди е било по-плътно, но сега има отвори.

**В:** *Кой ги е направил тези отвори?*

**П:** Ние ги пробиваме понякога и влизаме. На места доста сме разпробили.

**В:** *На кои места?*

**П:** Над Антарктида. Най-плътно е над САЩ.

**В:** *Има ли още нещо, което е добре да знаеш, от всичко което видя и усети?*

**П:** Че любовта е навсякъде...

## Литература:

01. „Послания на основателите“ – Сал Ракели
02. „Спомени от Атлантида“ – Едгар Кейси
03. „Изумрудените скрижали на Тот Атланта“ – Морис Дореал
04. „Бхагавад Гита“
05. „Дао Дъ Дзин“ – Лао Дзъ
06. „Тайната доктрина“ – Елена Блаватска
07. „При нозете на Учителя“ – Джиду Кришна-мурти
08. „Холографската вселена“ – Майкъл Толбот
09. „Послания на Плеядинците“ – Ра
10. „Заслушани в молитвата на вселената“ – Марло Морган
11. „Загадки на най-старата история“ – Ал. Горбовски
12. „Забранената египтология“ – Ердоган Ерчиван
13. „Дванадесетата планета“ – Зекария Сичин
14. „Документите ТЕРА“ – Р. М. Скай
15. „Послания от Йешуа“ – Памела Крибе
16. „За Ванга“ – Петър Баков
17. „Учението на Сириус: Паскатите и кристалните хора“ – Мъри Хоуп
18. „Боговете на новото хилядолетие“ – Алън Алфорд
19. „Телос – Откровенията на Нова Лемурия“ – Аурелия Джоунс
20. „Материалът Хатор“ – Том Кениън, Вирджиния Есен
21. „Закон за амнезията“ – Петров
22. „Звездни Богове“ – Бред Стайгър
23. „Тайните проекти“ – Е. Манолова
24. „Произход и история на империите Орион и Сириус“ – Р. М. Скай

25. „Плеядинците: Ние сме тук“ – Е. Манолова
26. „Бунтът на роботите“ – Дейвид Айк
27. „Пътят на силата“ – Барбара Марчиняк
28. „Земята – щастлива отново“ – Багрина Кларк
29. „Вестители на зората“ – Барбара Марчиняк
30. „Историята на Санат Кумара“ – Джанет Макклър
31. „Спомени от пет живота“ – Долорес Кенън
32. „Пазителите на Градината“ – Долорес Кенън
33. „Земята: Плеядински ключове за живата библиотека“ – Барбара Марчиняк
34. „Бялата книга“ – Рам Та
35. „Пазителите“ – Долорес Кенън
36. „Легендата за звездният сблъсък“ – Долорес Кенън
37. „Арктуриански коридор“ – Сюзън Керол
38. „Среци с Нагуала“ – Алфредо Торес
39. „Проектът „Монтуок“ – П. Никълс & П. Муун
40. „Файловете „Омега“ – Брантън
41. „Третото око“ – Т. А. Рампа
42. „Отшелникът“ – Т. А. Рампа
43. „Магическите движения“ – К. Кастанеда
44. „Цветето на живота“ – Друнвало Мелхизедек
45. „Те вървяха с Исус“ – Долорес Кенън
46. „Огънят отвътре“ – К. Кастанеда
47. „Активната страна на безкрайността“ – К. Кастанеда
48. „Сет говори“ – Джейн Робъртс
49. „Исус и есеите“ – Долорес Кенън
50. „Не пипай тази книга“ – Ян ван Хелсинг
51. „Из дебрите на Индустан“ – Елена Блаватска
52. „Евангелие от Юда“
53. „Светата кръв, светият граал“ – М. Бейджънт, Р. Лий, Х. Линкълн
55. „Карма и прераждане“ – Хироши Мотояма
54. „Беседи с Нострадамус“ – Д. Кенън

56. „Медиите под контрол“ – Ноам Чомски
57. „Учителят за еволюцията“ – П. Дънов
58. „Единствената планета на избора“ – Ф. Шлемур
59. „Орлите на новата зора“ – П. Перейра
60. „Изкуството на сънуването“ – К. Кастанеда
61. „Силата на мълчанието“ – К. Кастанеда
62. „Пътуване към Икстлан“ – К. Кастанеда
63. „Учителят Петър Дънов и Библията“
64. „С почит за Дънов“ – М. Иванов
65. „Себе си познай“ – П. Дънов
66. „Другото наименование на въображението: МАТЕРИЯ“ – Харун Яхя
67. „Тибетско евангелие“
68. „Евангелие на Петър“
69. Из „Дневниците на Николай Ръорих“
70. „Българската мисия“ – Х. Салман
71. „Боговете на Третия райх“ – Ханс-Улрих фон Кранц
72. „Аненербе – Наследството на предците“ – Ханс-Улрих фон Кранц
73. „У дома с Бог“ – Нийл Уолш
74. „Хрониките Акаша“ – Р. Щайнер
75. „Анна – бабата на Исус“ – К. Хартсонг
76. „Човекът – Божествен отново“ – Б. Кларк
77. „Разговори с Бог“. Т. 1. – Нийл Уолш
78. „Да откриеш себе си“ – С. Гроф
79. „Новата Земя – обител на радостта“ – Б. Кларк
80. „Трите вълни доброволци и Новата Земя“ – Д. Кенън
81. „Разговори с Луцифер“ – СЕлена
82. „Божествената матрица“ – Грег Брейдън

\*\*\* Всеки ползван материал е отбелязан в текста със съответният му номер след цитата.

## СЪДЪРЖАНИЕ

|                                                  |               |
|--------------------------------------------------|---------------|
| <b>Раздел 1. БОГ – СВРЪХСЪЗНАНИЕТО</b>           | <b>13</b>     |
| 1. Безкрайната Мисъл                             | 13            |
| 2. Разширението на Мисълта                       | 15            |
| 3. Големият взрив                                | 17            |
| 4. Бялата светлина                               | 19            |
| 5. Духовните Матрици                             | 21            |
| 6. Светли и Тъмни                                | 25            |
| 7. Разгръщането на веригите ( Подматрици )       | 29            |
| 8. Мисъл, Светлина, Материя                      | 32            |
| 9. Божествените Принципи                         | 34            |
| 10. Сътворените Закони                           | 36            |
| <br><b>Раздел 2. ОТРАЗЕНАТА СВЕТЛИНА</b>         | <br><b>40</b> |
| 1. Излъчванията и Земята                         | 40            |
| 2. Възприемането на Излъчванията                 | 44            |
| 3. Прием, Чувство, Осъзнаване                    | 45            |
| 4. Обратният път на мисълта – Двупосочният поток | 50            |
| 5. Холограмата – отразените излъчвания           | 52            |
| 6. Скрит и Проявен Ред (непознато и познато)     | 54            |
| 7. Отражение на Отраженията                      | 58            |
| <br><b>Раздел 3. ВРЕМЕ и ПРОСТРАНСТВО</b>        | <br><b>61</b> |
| 1. Централната Точка на Времето                  | 62            |
| 2. Пазителите на Времето                         | 65            |
| 3. Великите Цикли                                | 67            |



|                                                    |            |
|----------------------------------------------------|------------|
| 4. Портали на Времето                              | 70         |
| 5. Коридорите на Млечния път                       | 73         |
| 6. Времеви линии                                   | 75         |
| 7. Паралелни реалности                             | 78         |
| 8. Актуализация на вероятности                     | 82         |
| <b>Раздел 4. МНОГОИЗМЕРНИЯТ АЗ</b>                 | <b>86</b>  |
| 1. Дух (Висш Аз)                                   | 86         |
| 2. Родителската душа                               | 89         |
| 3. Душата – фрагмент (Личност)                     | 92         |
| 4. Спиралата на еволюцията                         | 94         |
| 5. Измерения 1 – 12                                | 98         |
| 6. Гроздовете на Душата                            | 108        |
| 7. Въплъщение (Раждане)                            | 110        |
| 8. Смърт и Възнесение                              | 113        |
| 9. Превъплъщение и Карма                           | 119        |
| 10. Освобождаване от Кармата                       | 122        |
| 11. Взаимодействие на Душите                       | 123        |
| 12. Зрелост на Душите. Архетипи                    | 125        |
| <b>Раздел 5. ГАЛАКТИКАТА „МЛЕЧЕН ПЪТ“</b>          | <b>129</b> |
| 1. Великият експеримент: Зоната на свободната воля | 130        |
| 2. Тринадесетте раси                               | 133        |
| 3. Лира                                            | 135        |
| 4. Арктур                                          | 136        |
| 5. Дракон                                          | 137        |
| 6. Орион                                           | 138        |
| 7. Сириус                                          | 143        |
| 8. Плеяди                                          | 148        |
| 9. Слънчевата система                              | 150        |

|                                      |            |
|--------------------------------------|------------|
| <b>Раздел 6. ХУМАНОИДНА ЕНЕРГИЯ</b>  | <b>153</b> |
| 1. Хуманоидни енергии                | 153        |
| 2. Основателите                      | 157        |
| 3. ДНК                               | 159        |
| 4. Хуманоидната форма                | 163        |
| <b>Раздел 7. ЕТАПИ на СЪЗНАНИЕТО</b> | <b>172</b> |
| 1. Матрици на цивилизациите          | 172        |
| 2. Седемте периода на Земята         | 173        |
| <b>НЕВИННОСТТА</b>                   | <b>175</b> |
| 1. Адаптационно проучване            | 175        |
| 2. Засяване на живота                | 178        |
| 3. Пангея                            | 183        |
| 4. Планетарен Логос                  | 191        |
| 5. Звездни и Земни Души              | 194        |
| 6. Лумания                           | 196        |
| 7. Живата библиотека                 | 199        |
| <b>ГРЕХЪТ</b>                        | <b>205</b> |
| 1. Тъмните Майстори                  | 206        |
| 2. Галактическите войни              | 209        |
| 3. Малдек                            | 211        |
| 4. Марс                              | 214        |
| 5. Земята                            | 216        |
| 6. Войната на Ложите                 | 220        |
| 7. Нефилими (Анунаки)                | 222        |
| 8. Двуспиралният човек               | 227        |
| 9. Братството на Змията              | 231        |
| 10. Контролираният ум                | 234        |
| 11. Холографските драми              | 238        |

|                                  |     |
|----------------------------------|-----|
| 12. Карантината                  | 239 |
| <b>ПРОСВЕТАЛЕНИЕТО</b>           | 244 |
| 1. Лемурия – първи период        | 246 |
| 2. Лемурия – втори период        | 248 |
| 3. Атлантида                     | 249 |
| 4. Атлантски школи на мистериите | 255 |
| 5. Ритуали на посвещение         | 257 |
| 6. Тъмно Братство                | 265 |
| 7. Поляризацията на атлантите    | 268 |
| 8. Емигриране от Атлантида       | 272 |
| 9. Краят на Атлантида            | 275 |
| 10. Потопът                      | 278 |
| 11. Спадане на Земната вибрация  | 280 |
| 12. Пълният Цикъл                | 282 |
| Приложение                       | 286 |
| „Едно пътуване в миналото“       |     |
| Литература                       | 293 |
| <b>СЪДЪРЖАНИЕ</b>                | 296 |



**Край на първа част**

**ОГНЕНИТЕ КОДОВЕ**

Българска

Първо издание

Всички права са запазени.

София, 2015

За контакти:

Божидар Цветков

E-mail: [persus@abv.bg](mailto:persus@abv.bg)

fb: огнените кодове

© Персус – автор

© Венцислав Огнянов – художник на корицата

[www.creativenci.blogspot.com](http://www.creativenci.blogspot.com)

Багина Кларк – редактор

РА ТОП 1 – предпечат

„Дайрект Сървисиз“ ООД – печат

[www.directservices.bg](http://www.directservices.bg)

ISBN: 978-619-90357-1-9

Цена: 12,99 лв.